

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ + ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΜΑΡΤΙΟΣ 1961

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

Τού, ὑπὸ τὴν ὑψηλὴν Προστασίαν τῆς Α. Μ. τοῦ ΒΑΣΙΛΕΩΣ καὶ τὴν ἐπίτιμον Προεδρίαν τῆς Α. Μ. τῆς ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ, ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Α' ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1924—1941

Β' ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΕΤΟΣ 16ον

ΜΑΡΤΙΟΣ 1961

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 6

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Λυκαβηττοῦ 1 ΑΘΗΝΑΙ—Τηλέφ. 613-571

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΣΥΜΦΩΝΩΣ ΑΡΘΡ. 6 Α. Ν. 1091

Διεύθυνσις Περιοδικού: ΚΑΛΛΙΠΡΟΗ ΧΡ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ, Δώρα 8' Ἰστρία 22

Διεύθυνσις Τυπογραφείου: Ἀ/φῶν Γ. ΡΟΔΗ—ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΥ 40—Ἀθήναι

Τιμὴ Φύλλου Δρχ. 1,50—Ἐτησία συνδρομὴ ἑσῶτ. Δρχ. 12. Ἐξῶτ. 10 σελλίνια ἢ 2 δολλάρια

Ἡ Συντακτικὴ Ἐπιτροπὴ ἀποφαίνεται περὶ τῆς δημοσιεύσεως ἢ μὴ τῶν ἀποστέλλομένων χειρογράφων, τὰ ὅποια δημοσιεύονται ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται

ΕΞΟΦΛΗΣΙΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ

Παρακαλοῦμεν θερμῶς τοὺς καθυστεροῦντας τὴν ἐξόφλησιν τῆς πρὸς τὸ περιοδικὸν ὀφειλῆς των, ὅπως ἐπισπεύσουν ταύτην.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ—CONTENTS

Ἡ Σημασία τῆς 25ης Μαρτίου, Ε.Π. Φωτιάδης Σελ. Ε.Ε.Σ., β) Γνωρίζετε ὅτι, γ) Λόγια Σοφῶν ... »	1	The meaning of the 25th of March, by E.P. Photiades ... »	Page 1
Ἡ Λέων στέφεται Αὐτοκράτωρ, Γ. Κόλια ... »	2	G.R.C. movement, b) Do you know that? c) Wisemen's sayings ... »	2
Γρηγόριος Ξενόπουλος, Μ. Νικολαΐδης, β) Θωριά Φωτεινὴ (ποίημα) Σ.Γ. Κωσταρίδης ... »	3	From the Byzantine era: Coronation of an Emperor, by G. Kolias ... »	3
Ἡ παραβολὴ τῶν ταλάντων, Κ. Παπαπαναγιώτου, β) Ξεφυλλίζοντας τὴν ἱστορίαν ... »	4	Gregory Xenopoulos, by M. Nikolaides ... »	4
Μάρτιος, ὁ πρῶτος μὴν τοῦ ἔαρος, Φ. Καραπιτέρη, β) Πρῶτες βοήθειες: Μεταφορὰ ἀσθενῶν ... »	5	Parable of the Talents, by K. Papapanagiotou, b) Through our history ... »	5
Δονδίνον, Ν. Δημητροκάλλη ... »	6	March, the first month of Spring, by Ph. Karapiperis, b) First Aid: Moving injured or sick persons ... »	6
Ἡ πρώτη 25η Μαρτίου, Π. Καλονάρου, β) Σουγιάδες Κολοκοτρωναῖοι, Ι. Ἀντωνοπούλου ... »	7	London, by N. Dimitrocalis ... »	7
Ἡ ἀτομικὴ ἐνέργεια καὶ τὰ προβλήματα τῆς: Ὁ ἀτομικὸς ἀντιδραστήρ Ε. Σταμάτης. β) Βραδυὴ Γαλήνη, (ποίημα) Μ. Στασινοπούλου ... »	8	The first 25th of March, by P. Kalonaros, b) Kolokotronis's penknife (legend), by J. Antonopoulos ... »	8
Μηνύματα ἀπὸ τὸ ὑπερπέραν, Γ. Παπᾶ ... »	9	Atomic Energy and its problems, by E. Stamatidis β) Evening calm, by M. Stassinopoulos ... »	9
Οἱ περιπέτειες ἑνὸς παιδιοῦ, Ε. Μαλὸ ... »	10	Messages from the Universe, by G. Papas ... »	10
Φωτογραφίαι Δράσεως ... »	11	Adventures of a child, by H. Malo ... »	11
Τὰ κυριώτερα δηλητηριώδη φυτὰ, Ἐμμ. Ἀνάση ... »	12-13	Activity in pictures ... »	12-13
Ἀπὸ ποῦ καὶ ποῦ, Γλ. Πρωτοπαπᾶ, β) 25η Μαρτίου, (ποίημα) Β. Χαρωνίτης. γ) Μῆλα ... »	14	Poisonous plants, by E. Anassis ... »	14
Ἀθλητικὴ ζωὴ: Ὁ Βαλερί Μπρὺμελ, Σπ. Ἀβλωνίτης, β) Ὁ μικρὸς τυμπανιστὴς Κ. Κολοβοῦ ... »	15	Where are you coming from (legend), by Gl. Protopapas, b) 25th of March, (poem) by D. Charonites, c) Healthy food: apples ... »	15
Κίνησις Ε.Ε.Σ.Ν. ... »	16	Athletic life: V. Brumel, by Sp. Avlonites b) The little Drummer, by K. Kolovos ... »	16
Δράσις ὁμάδων ... »	17-19	G.J.R.C.Movement ... »	17-19
Μαθητικὴ Συνεργασία ... »	20-21	Group's activity ... »	20-21
Πῶς νὰ προλαμβάνετε τὰ δυστυχήματα, β) Ὑγιεινὲς Συμβουλές ... »	22-23	Pupil's Contribution ... »	22-23
Μεγάλῃ Σαρακοστή, Στίχοι Σκίτσα Α.Β. ... »	24	How to prevent accidents, b) Healthy advice ... »	24
Ἐξάφυλλο: Ὁδοσσεὺς Ἀνδροῦτσος (Ἡ εἰκὼν ἐλήφθη ἀπὸ τὸ ὁμώνυμο ἔργον ἐκδόσεως ᾿Α-τλαντίδος) ... »	25	Lent, Verses and pictures, by A.V. ... »	25
Ἐσωτερικὴ ἐξάφυλλο: 25η Μαρτίου (ποίημα) Α. Παπαδήμα ... »		Front cover: Ulysses Androutsos, a hero of 1821 ... »	
Ὁπισθόφυλλο: 25η Μαρτίου, Στίχοι Α. Παπαδήμα, Μουσικὴ: Α. Παναγιωτοπούλου ... »		Inside front cover: 25th of March, by L. Papadimas ... »	
		Back cover: 25th of March, Verses, by L. Papadimas. Music, by A. Panagiotopoulos ... »	

ΔΑΚΗ ΠΑΠΑΔΗΜΑ

Διπλὴ γιορτὴ χαρούμενη
σήμερα ξημερώνει
κτυπᾷ ἡ καμπάνα εἰρηνικὰ
βροντᾷ τὸ κανόνι

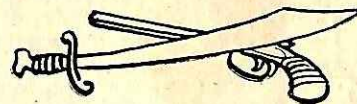
Η 25η ΜΑΡΤΙΟΥ

Τὸ Θεῖο φέρνει μῆνυμα
ἀγγέλου στὴν Παρθένα
καὶ ξεπετᾷ ἡ λευτεριά
ἀπ' τὸ εἰκοσιένα

Ἡμέρα αὐτὴ ἀθάνατη
τὶ κι ἂν περνοῦν τὰ χρόνια
μέσ' τῶν Ἑλλήνων τὶς ψυχές
θὰ μείνῃ ἱερὴ κι αἰώνια

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ 25^{ΗΣ} ΜΑΡΤΙΟΥ

Ε. Π. ΦΩΤΙΑΔΟΥ, Δ/ντοῦ Ἐθν. Βιβλιοθήκης

Τὸ Εἰκοσιένα δὲν εἶναι ἀπλῶς τὸ μοῖραϊον ἀποτελέσμα τοῦ ἀσυγκρατήτου μίσους καὶ τῆς δικαίας ὀργῆς ἐναντίον ὠμῆς καὶ βαναύσου βίας. Οὔτε εἶναι μόνον ὁ καρπὸς τῆς ἐπὶ τέσσαρας αἰῶνας ἀντιτυραννικῆς φυλῆς εἰς πλήρη ἐνέργειαν, καὶ ὁρμὴ πρὸς ἀποτίναξιν τῆς ξένης μονοκρατορίας εἰς τμήμα μικρὸν μὲν τῆς μεγάλης οἰκουμένης, ἀλλὰ περιβλεπτον, εἰς τόπον ὅπου εἶχε γεννηθῇ ἡ ἐθνικὴ καὶ ἡ πολιτικὴ ἀρετὴ καὶ ἡ δόξα. Καὶ ἐπιγραμματικῶς ἔγραψε τῷ 1798 ὁ πρωτοπόρος τοῦ Εἰκοσιένα, ὁ Ρήγας: «Τὸ πλέον ὠραιότερον βασιλεῖον τοῦ κόσμου κατήντησεν εἰς μίαν τόσο βδελυρὰν ἀναρχίαν, ὥστε κανένας οἰασθήποτε τάξεως καὶ θρησκείας δὲν ἦτο σίγουρος μήτε διὰ τὴν ζωὴν του μήτε διὰ τὰ ὑποστατικά του» (τὴν περιουσίαν του).

Καὶ ἐθνικὴ ἦτο ἡ ἐπανάστασις, διότι κατὰ τῆς ξένης δουλείας ἐξηγέρθησαν οἱ Ἕλληνες ὅλων τῶν τάξεων καὶ κάθε βαθμοῦ παιδείας διὰ νὰ ἐπαναφέρουν τὴν παλαιάν των Θεάν, τὴν ἐλευθερίαν, τὴν ὁποίαν ἐμετεώριζεν ὁ θρῦλος τοῦ Μαρμαρωμένου, ἡ ἑλληνοχριστιανικὴ παιδεία καὶ ἡ «Φυλλάδα τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου»,—διὰ νὰ φρουρήσουν καταπατούμενα κοινὰ συμφέροντα, διὰ νὰ ἀποκτήσουν κοινὰ ἀγαθὰ, τῶν ὁποίων τὴν ἀξίαν αὐτοὶ εἶχαν κηρύξει εἰς τὸν κόσμον. Ἀλλὰ τὸ νόημα τοῦ Εἰκοσιένα ἔχει καὶ παγκόσμιον χαρακτῆρα, διότι οἱ ἐπαναστάται δὲν ἀνήκουν μόνον εἰς φυλὴν κατὰ πάντα ὁμοειδῆ πρὸς τὰς μᾶλλον προηγμένας καὶ ἐπικρατεστέρας καὶ διδάσκαλον αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ ἐμβάλλουν μὲ τὴν ἐξέγερσιν των εἰς πρωτοφανῆ δοκιμασίαν τὴν συνείδησιν τοῦ κόσμου.

Ἡ πρώτη κλαγγὴ τῶν ὅπλων καὶ τὸ κήρυγμα τῆς Πελοποννησιακῆς Γερουσίας τὸν μὲν σουλτάνον καθιστᾷ εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἀνίκανον νὰ συνεχίσῃ ἀκινδύνως διὰ τὴν ὅλην αὐτοκρατορίαν του τὴν ἀμαρτωλὸν ἐπὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐξουσίαν του, τοὺς δὲ Εὐρωπαίους καὶ μάλιστα ὅσους ἐπέδωκαν τὴν ἰδιοτελῆ τακτοποίησιν τῶν μεταναπολεοντεινῶν πραγμάτων τοὺς κάμνει προσεκτικούς. Διότι ἐπρεπε αἱ κυβερνήσεις, ἔστω καὶ συρόμεναι, νὰ ἐναρμονίζον τὰς ἐνεργείας των πρὸς τὴν θέλησιν τῶν λαῶν, ἢ τοῦλάχιστον νὰ μὴ ἐμφανίζωνται ὅτι ἀγνοοῦν τὴν λαϊκὴν αὐτὴν βούλησιν. Καί, ἀληθινὰ, ἀπὸ τοῦ πρώτου ἔτους τοῦ Ἀγῶνος οἱ ἡγήτορες, οἱ σπουδαιότεροι τοῦ εὐρωπαϊκοῦ, ἀλλὰ καὶ τοῦ ἀμερικανικοῦ πνεύματος, οἱ ἐκπρόσωποι τῶν μεγάλων ἀξιών τοῦ πολιτισμοῦ ἀνάπτουν ἀπὸ τὸν πυρσὸν τῆς ἑλληνικῆς ἐξεγέρσεως τὰς λαμπάδας των καὶ διακηρύττουν ὡς ἐπιτακτικὸν καθήκον «παντὸς ἀνθρώπου, παντὸς χριστιανοῦ καὶ παντὸς Εὐρωπαίου νὰ ἐνδιαφέρεται ὑπὲρ τοῦ θριάμβου τῆς Ἑλλάδος». Καὶ φωτίζουν τὴν κοινὴν γνώμην τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς καὶ μὲ τὴν μυστηριώδη δύναμιν τῆς ἡθικῆς ἐπιβολῆς τρομοκρατοῦν, μέχρι τινός, τοὺς φορεῖς τοῦ ἀνθελληνικοῦ σκοτός.

Δι' ὅσους ἔβλεπαν καθαρά καὶ ὑπὸ ἡθικὴν ἐποψιν καὶ ὑπὸ ἔποψιν συμφερόντων κοινὸς πράγματι ἐχθρὸς Ἑλλάδος καὶ Εὐρώπης ἦτο ὁ Σουλτάνος. Οἱ σώφρονες τῆς

δύσεως ἔτσι ἔκριναν ἀπ' αἰῶνων τὸ πρᾶγμα. Κατὰ δὲ τὴν τελευταίαν εἰκοσαετίαν πρὸ τῆς Ἐπαναστάσεως καὶ οἱ διασημότεροι τῶν Εὐρωπαίων δημοσιολόγων ἐκήρυτταν ὅτι ἡ πολιτικὴ καὶ οἰκονομικὴ ἀνασυγκρότησις τῆς Εὐρώπης θὰ συνετελεῖτο μόνον ἂν ὁ Σουλτάνος ἐξεδιώκετο ἀπὸ τὴν Εὐρώπην καὶ ἂν δὲν αἰ ἀσιατικαὶ κτήσεις τοῦ Σουλτάνου—καὶ κατ' ἐξοχὴν ἡ Ἀσιατικὴ Ἑλλάς—παρεδίδοντο εἰς τὴν ἐλευθέραν ἐκμετάλλευσιν τοῦ εὐρωπαϊκοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς νεαρᾶς ἀλλὰ ταχύτατα ἀναπτυσσομένης εὐρωπαϊκῆς βιομηχανίας.

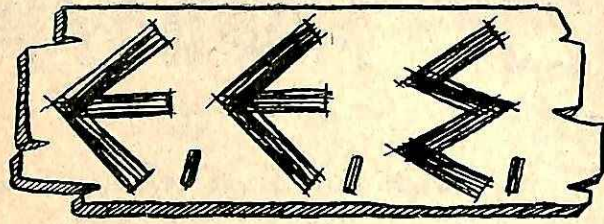
Ὁ ἀνταγωνισμὸς ὅμως τῶν εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων ἀνέστειλε τὸν διαμελισμὸν τῆς Ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας. Ἡ ἀντίθεσις τῶν συμφερόντων ἐκλείει τοὺς ὀφθαλμούς ἀπέναντι τῆς σουλτανικῆς ἀθλιότητος. Ἡνείχοντο τὴν ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων βριαοπραγίαν—καὶ συχνὰ ἦσαν καὶ συνεργοὶ—παρὰ τὸ γενικώτερον εὐρωπαϊκὸν πολιτικὸν καὶ ἠθικὸν συμφέρον. Καὶ ἂν δὲν ἐξεργηγνύετο ἡ Ἐπανάστασις καὶ ἂν δὲν ὑπῆρχεν ἡ ἐμμονὴ τῶν Ἀγωνιστῶν, τὶς οἶδεν ἕως πότε θὰ παρέμεναν κλεισταὶ εἰς τὸν οἰκονομικὸν εὐρωπαϊκὸν βίον αἱ ἐθνικαὶ μας θάλασσαι ὁδοί. Καὶ ἡ ὁρμὴ τοῦ ἐκχειλίζοντος ποταμοῦ τῆς εὐρωπαϊκῆς παραγωγῆς πότε θὰ ἐξεχύνετο πέραν τῆς Ἀδριατικῆς!

Ἐπίσης, ἡ ἐπιτευχθεῖσα ἔστω καὶ μερικὴ, καὶ πολὺ κατωτέρα τῶν θυσιῶν μας, ἀνεγάρτησις ἐπιφέρει τὴν χαλάρωσιν τῆς δεσποτείας τοῦ τυράννου. Οἱ Εὐρωπαῖοι γίνονται θαρραλεώτεροι ἀπέναντι τοῦ «Μεγάλου Κυρίου», ὅπως προσηγόρευαν τὸν Σουλτάνον. Ζητοῦν νέα προνόμια. Καὶ αἱ παλαιότεραι διομολογήσεις λαμβάνουν μορφήν ὑπαγωγῆς, κυρ.ολεκτικῶς, τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας ὑπὸ τὴν κηδεμονίαν καὶ τὴν ἀμεσον ἐκμετάλλευσιν τῆς Εὐρώπης.

Γεγονὸς ἐπίσης εἶναι, ὅτι μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν Ἑλλήνων εἰς κράτος ἀρχίζει καὶ ἡ ἀνακαίνισις τοῦ δημοσίου καὶ ἰδιωτικοῦ βίου τῶν λαῶν τῆς τεραστίας ἐκείνης Ὀθωμανικῆς χοάνης—τέλος καὶ αὐτοῦ τοῦ τουρκοῦ λαοῦ, ὅπως μὲ εἰλικρίνειαν καὶ τόλμην ἀμολόγησεν ὁ Κεμάλ.

Ἰδοὺ λοιπὸν διατὶ ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπανάστασις—ἡ πρώτη ἐφαρμογὴ τῆς θεωρίας τῶν ἐθνότητων—γίνεται τὸ κυρίαρχον γεγονός τῆς νεωτέρας ἱστορίας. Καὶ ἐπικαίρως ὁ ἐνδοξος φιλόλογος καὶ ἱστορικός Βιλλεμὰν ἐκήρυττεν ἀπὸ τὴν πανεπιστημιακὴν ἑδραν τῶν Παρισίων, τὴν ὁποίαν τόσο ἐλάμπρυνεν, ὅτι «ἡ ἑλληνικὴ ἐλευθερία εἰσῆλθε διὰ τῆς Ἐπανάστασεως εἰς τὸν στίβον τῶν χάριν τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς προόδου ἀνθρωπίνων ἀγώνων, κρατοῦσα γυμνὴν καὶ ἀστράπτουσαν τὴν ρομφαίαν τῆς καὶ ἐπ' αὐτῆς, ὡς ἐπὶ θεοῦ συμβόλου, θὰ ὀρκίζωνται ὅλοι οἱ ἀλύτρωτοι τοῦ κόσμου, ὅτι, ἀγωνιζόμενοι καὶ νικῶντες, θὰ καταλύουν τοὺς τυράννους των, θὰ ἀπελευθερώνωνται καὶ μὲ ὄψιν φεγγοβόλον καὶ ἐπιτακτικὴν ἀνάγκην νὰ ἐκτελέσωσιν τὴν ἐλευθερίαν των λαῶν, ποὺ προηγήθησαν κατὰ τὴν ἐλευθερίαν».

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
ΔΩΡΕΑ 1.768
ΗΜΕΡΟΜ. 16885
ΑΡΙΘ. 36199

Ο ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ ΤΟΥ Ο.Η.Ε. κ. ΧΑΜΜΕΡΣΚΕΛΝΤ ΣΥΓΧΑΙΡΕΙ ΤΟΝ ΕΡΥΘΡΟΝ ΣΤΑΥΡΟΝ

Ο Γεν. Γραμματέας του Ο.Η.Ε. κ. Ντάγκ Χάμμερσκελντ εξέφρασε την βαθειάν αυτού ευγνωμοσύνην πρὸς τὸν Ε.Σ. διὰ τὴν ἀποστολὴν ἱατρικῶν συνεργειῶν τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ εἰς τὰ πολιτικά νοσοκομεία τοῦ Κογκό ὡς γνωστὸν ὁ Διεθνὴς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς, καὶ ὁ Σύνδεσμος τῶν Ἐρυθρῶν Σταυρῶν ἀπὸ τοῦ Ἰουλίου 1960 ἀπέστειλαν ἐν ὅλῳ 47 συνεργεῖα εἰς Κογκό, περιλαμβάνοντα 143 χειρουργούς, ἱατροὺς καὶ νοσοκόμους προσερχομένους ἐξ 22 διαφόρων χωρῶν.

Ο κ. Χάμμερσκελντ εξέφρασε τὴν ἐλπίδα ὅτι εἰς τὸ μέλλον ὁ Ο.Η.Ε. θὰ δύναται νὰ συνεχίσῃ τὴν συνεργασίαν του μετὰ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ εἰς θέματα ἐπείγουσας βοηθείας.

Υπευθυμίζεται ἐν προκειμένῳ ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς μετέφερε τῆς ὥς ἀνω ὑγειονομικῆς ἐπιχειρήσεως διὰ τῆς ἀποστολῆς 2 ἱατρικῶν συνεργειῶν ἐκ 3 ἱατρῶν καὶ 5 ἐθελοντῶν ἀδελφῶν.

ΟΙ ΜΑΘΗΤΑΙ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ ΠΡΟΣΦΕΡΟΥΝ ΑΙΜΑ

Συνεργεῖον τοῦ Κέντρου Αἱμοδοσίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ μετέβη ἐπὶ δύο συνεχεῖς ἡμέρας εἰς τὴν Σχολὴν Χωροφυλακῆς ὅπου ἄνδρες τῆς Βασιλ. Χωροφυλακῆς με ἐπικεφαλῆς τὸν Ὑπαρχηγὸν τοῦ Σώματος, Στρατηγὸν κ. Πέτροβαν προσέφερον ἐθελοντικῶς αἷμα. Συνολικῶς προσέφεραν αἷμα 320 ἄνδρες, εἰς σύντομον δὲ χρονικὸν διάστημα θὰ ἐπαναληφθῇ ἡ αἱμοδοσία. Πρὸ τῆς αἱμοδοσίας ὠμίλησε εἰς συγκέντρωσιν χωροφυλάκων ὁ κ. Πέτροβας, ὅστις ἀνέπτυξε τὸν σκοπὸν τῆς αἱμοδοσίας καὶ τὴν σημασίαν τῆς ἐθελουσίας προσφοράς αἵματος διὰ τὸν ἄγνωστον πάσχοντα συνάνθρωπον, εἰδικῶς μάλιστα τὴν σημασίαν, πού ἔχει ἡ πράξις αὕτη διὰ τοὺς ἄνδρας τῆς δημοσίας ἀσφαλείας.

ΒΟΗΘΕΙΑ ΕΙΣ ΤΑ ΘΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΚΥΚΛΩΝΟΣ ΤΟΥ ΠΑΚΙΣΤΑΝ

Ο Ἑλληνικὸς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς εἰς ἀπάντησιν ἐκκλήσεως τοῦ Διεθνoῦς Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ὑπὲρ τῶν θυμάτων τῶν

κυκλώνων καὶ τῶν παλιρροιακῶν κυμάτων, τὰ ὅποια ἐπληγαν τὸ Ἀνατολικὸν Πακιστάν, προξενήσαντα καταστροφὰς με πολλὰ θύματα καὶ ἑκατοντάδας χιλιάδων ἀστέγους καὶ στερομένους τῶν πάντων, διέθεσε 56.000 σιγαρέττα ἐκ δωρεᾶς τῶν Καπινοβιομηχανιῶν Παπαστράτου, Κεράνη καὶ Καρέλια, αἵτινες ἀνέλαβον προθύμως καὶ τὰ ἐξοδα τῆς ἀεροπορικῆς ἀποστολῆς αὐτῶν μέχρι τοῦ Πακιστάν.

Ἐπίσης ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, μέσω τοῦ Ε.Ε.Σ., ἀπέστειλε πρὸς τὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν τοῦ Πακιστάν 5.000 δολ. ὑπὲρ τῶν θυμάτων τῆς θεομηνίας.

ΣΤΑΘΜΟΣ ΠΡΩΤΩΝ ΒΟΗΘΕΙΩΝ Ε.Ε.Σ.

Ο Σταθμὸς Πρώτων Βοηθειῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ παρέσχε τὴν πρώτην βοήθειαν καὶ ἐξυπηρέτησε κατὰ τὸν μῆνα Ἰανουάριον 6.225 ἀσθενεῖς καὶ τραυματίας, ἐξ ὧν 3.156 τραυματία καὶ 946 ἐξηκριβωμένοι περιπτώσεις ἡσφαλισμένων Ι.Κ.Α.

Εἰδικαὶ περιπτώσεις: Τὰ τροχαῖα ἀτυχήματα ἀνῆλθον εἰς 453, αἱ ἠλεκτροπληξίαι εἰς 2, αἱ μεταφερθεῖσαι εἰς Μαιευτήρια ἐπίτοκοι εἰς 11, τὰ λοιμώδη νοσήματα εἰς 63, καὶ αἱ ἀπόπειραι αὐτοκτονίας εἰς 64, ἐκ τῶν ὁποίων 58 φαρμακευτικαὶ δηλητηριάσεις καὶ 6 δι' ἄλλων μέσων.

Ἐπίσης ὁ Σταθμὸς Α' Βοηθειῶν Ε.Ε.Σ. παρέσχε, διὰ τοῦ Ἀστυματοῦ αἰτηθείσας ὁδηγίας εἰς 7 ποντοπόρα πλοῖα διὰ σοβαρῶς ἀσθενούντα μέλη τῶν πληρωμάτων των.

Κατὰ τὸν μῆνα Ἰανουάριον τὸ Κέντρον Αἱμοδοσίας Ε.Ε.Σ. ἐχορήγησεν εἰς ἀπόρους πάσχοντας 445 φιάλας αἵματος δωρεάν.

Ἄνδρες τῆς Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς προσφέρουν αἷμα.

νουν τὸ αἷμα τῶν ἀνδρείων ἀντιπάλων διὰ νὰ ἀποκτήσουν τὴν δυνάμιν των καὶ τὸ θάρρος των ὑπῆρχε εἰς τὴν Εὐρώπην μέχρι τοῦ 15ου αἰῶνος;

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

Καθῆκον τοῦ ἀνθρώπου εἶναι νὰ βοηθῇ τὸν πλησίον του εἰς ὅ,τι ἐξαρτᾶται ἀπὸ αὐτόν.

Φρειδερίκος ὁ Μέγας

Ὅποιος βοηθῇ τὸν πλησίον του ἐν ὥρᾳ ἀνάγκης ἀποδεικνύει τὸν ἀνθρωπισμὸν του.

D. Hammarskjöld

Δὲν πρέπει νὰ μᾶς ἀποτρέπουν ἀπὸ τὸ καθῆκον τὰ μωρὰ σχόλια τῶν ἀνθρώπων.

Ἐπίκτητος

Ἡ Δικαιοσύνη εἶναι ἡ πηγὴ ὅλων τῶν ἀρετῶν.

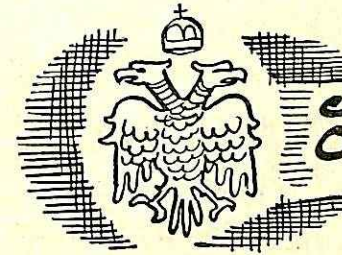
Ἀριστοτέλης

Ὁ Ἐρυθρὸς Σταυρὸς εἶναι ἓνα μεγάλο δίδαγμα ἀγάπης καὶ θάρρους.

J. Cocteau,

Ὅ,τι διὰ τὸν ἀνθρώπον εἶναι ὁ νοὺς καὶ ἡ καρδιά εἶναι ἡ Ἑλλάς διὰ τὴν ἀνθρωπότητα.

Γκαίτε

Ὁ Λέων στέφεται αὐτοκράτωρ

Γ. Τ. ΚΟΛΙΑ, Καθηγητοῦ Πανεπιστημίου

Ὁ αὐτοκράτωρ Μαρκιανός, πού τόσους καὶ τόσους ἐχθρούς εἶχε νικήσει, ἀλλὰ καὶ τόσας ἐλπευσμένας εἶχε κάμει, ἀπέθανεν. Ἡ εἰδησις τοῦ θανάτου ἀπὸ στόμα σὲ στόμα ἐφθασεν ἕως εἰς τὰς τελευταίας συνοικίας τῆς πρωτεύουσας. Ἀρχοντες καὶ λαὸς εἶναι συγκινημένοι, ἀλλὰ καὶ ἀνῆσυχτοι ὡς πρὸς τὸ τί μέλλει νὰ γίνῃ. Ὁ Μαρκιανὸς ἀπέθανεν χωρὶς ν' ἀφήσῃ διάδοχον. Εἶχε νυμφευθῇ ἡλικιωμένους αὐτὸς τὴν ἐπίσης ἡλικιωμένην θυγατέρα τοῦ αὐτοκράτορος Θεοδοσίου Πουλχερίου καὶ δὲν εἶχαν ἀποκτήσῃ τέκνα. Διάδοχος, λοιπόν, δὲν ὑπῆρχε καὶ τὸ γεγονός αὐτὸ δὲν εἶναι τόσο ἀπλοῦν ὅσον ἐκ πρώτης ὥψεως φαίνεται. Ἡ ζῶη καὶ τὰ συμπεράσματα τῶσαν καὶ τῶσαν ἀνθρώπων ἐξαρτῶνται συχνὰ ἀπὸ τὴν παρουσίαν ἑνὸς καὶ μόνου ἀνθρώπου, αὐτὸς δὲ δὲν ἔμπορεῖ νὰ εἶναι ἄλλος ἀπὸ τὸν βασιλέα ἑνὸς κράτους. Τέτοιος ἀκριβῶς ἦτο καὶ ὁ Μαρκιανός, δικαιολογημένη συνεπῶς ἡ συγκίνησις καὶ ἡ ἀνησυχία τῶν ὑπηκόων του, μόλις ἔμαθαν τὸν θάνατόν του καὶ ὀσέφθησαν ὅτι δὲν ὑπῆρχε διάδοχος. Οἱ μεγάλοι τῶν ἀνακτόρων, οἱ ἀρχηγοὶ τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ στόλου, ὁ πατριάρχης καὶ ὁ λαὸς τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἤρχισαν νὰ διερωτῶνται καὶ νὰ ἐρωτᾷ ὁ ἓνας τὸν ἄλλον. Καὶ τώρα τί θὰ γίνῃ; Εἰς ποῖον ἤμποροῦμεν νὰ ἐμπιστευθῶμεν τὸν θρόνον; Οἱ καιροὶ ἦσαν δύσκολοι, διότι οἱ ἐχθροὶ ἐκαίροφύλακτοῦσαν εἰς τὰ σύνορα τοῦ κράτους νὰ τὰ διαβοῦν καὶ νὰ λεηλατήσουν πόλεις καὶ χωριά. Ὅλοι ἔμεναν σιωπηρῶς σύμφωνοι ὅτι ὁ νέος αὐτοκράτωρ ἔπρεπε νὰ εἶναι προικισμένος με χαρίσματα στρατιωτικά, ἕνας δὲ τέτοιος ἦτο ὁ ἀξιωματικὸς Λέων, πού κατήγετο ἀπὸ τὴν Θράκην. Αὐτόν, λοιπόν, συνεφώνησαν ἀρχοντες καὶ λαὸς νὰ ἐκλέξουν αὐτοκράτορα καὶ αὐτὸν ἐξέλεσαν. Ὅπως συμβαίνει πάντοτε ἀκόμη καὶ σήμερα, ἔτσι καὶ τότε τὴν ἐκλογὴν ἔπρεπε νὰ ἀκολουθήσῃ μία σειρά τελετῶν καὶ προπαντὸς ἡ τελετὴ τῆς στέψεως τοῦ νέου αὐτοκράτορος. Ἀς ἴδωμεν λοιπὸν με τὴν σειράν τί ἐγίνε με τὸν Λέοντα.

Ἐπτά χιλιόμετρα ἔξω ἀπὸ τὰ τείχη τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπῆρχε μία πεδινὴ τοποθεσία, τὴν ὁποίαν ὠνόμαζον Ἐρδομον. Τὸ Ἐρδομον ἦτο ὅ,τι καὶ τὸ πεδῖον τοῦ Ἀρεῶς εἰς τὴν παλαιὰν Ρώμην. Ἐκεῖ δηλ. συνεκεντρῶντο τὰ στρατεύματα, ὅταν ἔπρεπε νὰ ἐκστρατεύσουν ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν ἢ καὶ ὅταν νικηφόρα ἐπέστρεφον ἀπὸ τὸν πόλεμον διὰ ν' ἀνασυγκροτηθοῦν καὶ νὰ εἰσέλθουν θριαμβητικὰ εἰς τὴν πρωτεύουσαν. Εἰς τὸ Ἐρδομον ἐγυμνάζοντο τὰ στρατεύματα καὶ ἔκαμνον δοκιμαστικὰ παρὰσπασμῶν καὶ αὐτοκράτορες. Αὐτὸ ἀκριβῶς συνέβη καὶ με τὸν Λέοντα. Ὁ στρατὸς με τοὺς ἀξιωματικούς του εἶναι συγκεντρωμένοι εἰς τὸ Ἐρδομον καὶ συζητεῖ

τὸν θάνατον τοῦ Μαρκιανοῦ. Ἐκεῖ ἔρχονται ἀρχοντες τῆς πρωτεύουσας, τῶν ἀνακτόρων, ὁ πατριάρχης καὶ ἀρκετὸς λαός. Ὅλοι αὐτοὶ εἰς ἓνα θέμα συζητοῦν: ποῖος θὰ διαδεχθῇ τὸν Μαρκιανόν. Κατάληξις τῶν συζητήσεων ἐκείνων στρατοῦ, ἀρχόντων καὶ λαοῦ εἶναι, καθὼς εἴπομεν, νὰ προτιμηθῇ ὁ ἀξιωματικὸς Λέων. Ἐνῶ τὰ λάβαρα, αἱ σημαῖαι καὶ τὰ διάφορα στρατιωτικὰ ἐμβλήματα εἶναι χαμηλωμένα πρὸς τὸ ἔδαφος, καὶ τοῦτο διότι αὐτοκράτωρ ἀκόμη δὲν ὑπῆρχεν, τὰ συγκεντρωμένα ἐκεῖνα πλήθη ἤρχισαν νὰ κραυγάζουν ὑπὲρ τοῦ Λέοντος καὶ νὰ παρακαλοῦν τὸν Θεὸν με τὰ ἐξῆς λόγια: Θεὲ σὲ παρακαλοῦμεν ἀκουσέ μας: Θέλομεν βασιλεὺς μας νὰ γίνῃ ὁ Λέων. Τὰ συμπεράσματα τοῦ κράτους, ὁ στρατός, οἱ ἄνθρωποι τῶν ἀνακτόρων, ἡ σύγκλητος, ὁ λαὸς καὶ με δύο λέξεις ὁ κόσμος ὅλος θέλουν τὸν Λέοντα βασιλέα. Σὲ ἱκετεύομεν, πανάγαθε Θεέ, δέξου τὴν ἐκλογὴν αὐτῆν.

Ὁ Λέων εὐρίσκεται κάπου ἐκεῖ ἐπικεφαλῆς τῶν στρατιωτῶν του. Αἱ πρὸς τὸν Θεὸν ἐκκλήσεις δὲν εἶχον καλὰ—καλὰ ἀκόμη τελειώσει καὶ ὁ Λέων φθάνει σιωπηρῶς εἰς τὸ σημεῖον ἐκείνου τοῦ πεδίου τοῦ Ἀρεῶς, ὅπου ὑψώνετο τὸ ἐπίτηδες διὰ τοιαύτας στιγμὰς βῆμα. Ἀνεβαίνει εἰς τὸ βῆμα καὶ ἀμέσως ἀκολουθοῦν ὠρισμένοι διαλεκτοὶ στρατιωτικοί, οἱ ὁποῖοι με τὰς ἀσπίδας των σχηματίζουν τὸν σκεπαστὸν ἐκείνου χώρου, ὁ ὁποῖος ἐλέγετο ἀπὸ τὸ σχῆμα του χελώνη καὶ μέσα εἰς τὸν ὅποιον ἕνας ἀπὸ τοὺς ἀξιωματικούς βοηθεῖ τὸν Λέοντα νὰ φορέσῃ τὴν στολὴν καὶ τὸ στέμμα τοῦ αὐτοκράτορος. Ὅταν ὅλα ἔχουν τελειώσει ἡ χελώνη διαλύεται καὶ ὁ Λέων ἐνδεδυμένος πλέον τὴν αὐτοκρατορικὴν χλαμύδα, τὸ στέμμα, κρατῶν τὴν ἐπίχρυσον ἀσπίδα καὶ τὸ δόρυ, παρουσιάζεται εἰς τὰ πλήθη. Ὅλοι ζητωκραυγάζουν καὶ τοῦ εὐχονται νίκας, ὑ-

γείαν, καλὴν, ἐνάρτεον καὶ χριστιανικὴν ζωὴν. Δὲν ἐτελείωσεν ὁμως ἀκόμη ἡ τελετὴ τῆς στέψεως εἰς τὸ Ἐρδομον. Ἀπομένοντες ἀρκετὰ ἀκόμη νὰ γίνουν. Πρέπει με τὴν σειράν νὰ περάσουν ἀπ' ἐμπρὸς του καὶ νὰ τὸν προσκυνήσουν φιλώντας τὴν ἀκρὴ τῆς αὐτοκρατορικῆς χλαμύδος ὅλοι οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ οἱ ἀρχοντες. Πρᾶγμα τὸ ὅποῖον καὶ ἐγίνεν. Ὁ νέος αὐτοκράτωρ πρέπει ν' ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς τόσας ἐκδηλώσεις τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ λαοῦ. Τοῦτο κάμνει με τὴν βοήθειαν ἑνὸς ἀξιωματικοῦ, ὁ ὁποῖος ἔχει τὸ χάρισμα νὰ ἔχῃ δυνατὴν φωνήν· ὁ ἀξιωματοῦχος αὐτὸς διαβάζει τὰ ὅσα ὁ Λέων ἔχει νὰ εἰπῇ πρὸς τοὺς ὑπηκόους του, τὸ διάγγελμα τοῦ θὰ ἐλέγαμεν σήμερα. Εὐχαριστεῖ τὸν Θεὸν καὶ ὅλους ὅσους τὸν ἐξέλεξαν αὐτοκράτορα καὶ ἐν συνεχείᾳ ὑπόσχεται νὰ κυβερνήσῃ με δικαιοσύνην καὶ νὰ εἶναι ἀφωσιωμένος εἰς τὴν χριστιανικὴν πίστιν.

Τὴν εὐγνωμοσύνην του πρὸς τὸν Θεὸν ὁ Λέων αἰσθάνεται ὅτι πρέπει νὰ ἐκδηλώσῃ καὶ μέσα εἰς χώρους ἱερούς. Ἀκολουθούμενος ἀπὸ ἀξιωματικούς καὶ ἀρχοντας ἔρχεται πεζὸς εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου, ἡ ὁποία εὐρίσκεται πλησίον εἰς τὸ Ἐρδομον. Διὰ νὰ εἰσέλθῃ βγάζει τὸ στέμμα καὶ τὸ φορεῖ μετὰ τὴν προσευχὴν του, ὅταν πρόκειται νὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν.

Τώρα πλέον ὅλα ἔχουν γίνε διὰ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν πόλιν, καὶ νὰ μεταβῇ εἰς τὰ ἀνάκτορα, ὅπου θὰ ἐκάθητο ἐπάνω εἰς τὸν θρόνον διὰ νὰ δεχθῇ καὶ πάλιν τὴν προσκύνῃσιν τῶν ἀρχόντων καὶ τῶν ἀξιωματικῶν καὶ τὸν ὄρκον των, ὅτι θὰ τοῦ εἶναι πιστοί. Περιττὸν νὰ εἰπώμεν, ὅτι καθ' ὅλην τὴν διαδρομὴν ὁ λαὸς τῆς πρωτεύουσας, πού ἔχει ξεχυθῇ εἰς τοὺς δρόμους, τὸν ραίνει με αὐτὴ καὶ τὸν ἐπευφημεῖ.

19 ΜΑΡΤΙΟΥ 1961

ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΟΓΡΑΦΗ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ - ΓΕΩΡΓΙΑΣ Η ΕΛΛΑΔΑ ΜΕΤΡΑ ΤΑΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΤΗΣ

Στὰ χέρια μας εἶναι ἡ ἐπιτυχία τῆς Ἀπογραφῆς τῆς 19ης Μαρτίου 1961.

- Φροντίστε νὰ εἶναι κάποιος ἀπαραιτήτως στὸ σπίτι σας τὴν 19ην Μαρτίου.
- Ἀπαντήστε σωστὰ καὶ με εὐλικρίνεια στὰ ἐρωτήματα τοῦ ἀπογραφικοῦ δελτίου.

Τὰ στοιχεῖα, πού θὰ δώσετε στοὺς ἀπογραφεῖς, στὶς 19 Μαρτίου 1961, θὰ χρησιμοποιηθοῦν μόνον ἀπὸ τὴν Ἐθνικὴ Στατιστικὴ Ὑπηρεσία καὶ ἀπαγορεύεται, διὰ νόμου, νὰ ἀνακοινωθοῦν σὲ ἄλλες ὑπηρεσίες.

ΓΝΩΡΙΖΕΤΕ ΟΤΙ

Κατὰ τὸ 1960, 72 Ἐρυθροὶ Σταυροὶ προσέφεραν πλέον τῶν 20 ἑκατ. δολλάρια διὰ διεθνῇ βοήθειαν εἰς προσωπικόν, εἰς μετρητὰ καὶ εἰς εἶδη, ἐκ τῶν ὁποίων 1,5 ἑκατ. δολλάρια διὰ τὰ θύματα τῶν σεισμῶν τοῦ Ἀγαδῖρ, 5,5 ἑκατ. δολλάρια διὰ τοὺς ἀστέγους κατοίκους τῆς Χίλης καὶ περίπου 750.000 δολλάρια διὰ τοὺς παραλύτους τοῦ Μαρόκου;

Κατὰ τὴν περίοδον τῶν πλημμυρῶν εἰς Κεϋλάνην, μέλη τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος, εἰδικευθέντα διὰ τὸ ἔργον τοῦτο, διωργάνωσαν ἔρανον καὶ ἐντὸς 4 ὥρῶν συνεκέντρωσαν 1.000 ρουπ. (212 δολλάρια) καὶ ἱκανὴν ποσότητα τροφῆς πρὸς διατροφήν 300 προσώπων;

Τὰ ἀσθενοφόρα αὐτοκίνητα τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ φθάνουν εἰς τὰ πλέον ἀπομακρυσμένα χωρία τῆς χώρας, διατρέχοντα πλέον τῶν 400.000 χιλιομέτρων κατ' ἔτος, ἥτοι δέκα φορές περίπου τὸν γύρον τῆς γῆς;

Ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων, ὁ Πυθαγόρας, ὁ Ὀρίδιος καὶ ἄλλοι ὠμίλησαν περὶ τῶν μαγικῶν ἀποτελεσμάτων τῆς μεταγγίσεως τοῦ αἵματος καὶ ὅτι τὸ ἔθιμον νὰ πύ-

Τεργόριος Ξενοπούλος

ΜΕΛΗ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗ

Με την ευκαιρία, που συμπληρώθηκαν δέκα χρόνια από τον θάνατο του Γρηγορίου Ξενοπούλου, τα λογοτεχνικά σωματεία και ο έν γενει πνευματικός κόσμος έτιμήσαν τη μνήμη του με φιλολογικά μνημόσυνα, με δημοσιεύματα στον Τύπο, με ραδιοφωνικές εκπομπές και με τη διοργάνωση πανελληνίου έρανου για την ανέγερση ανδριάντος του.

Δίκαιες τιμές. Διότι ο Γρηγόριος Ξενοπούλος έπρόσφερε σοβαρές και πολύτιμες υπηρεσίες στην πνευματική ζωή του τόπου. Αφιερωμένος έξ ολοκλήρου στην πνευματική δημιουργία από τα πρώτα χρόνια της νεότητός του ίσαμε σχεδόν τον θάνατό του, έκαστη έργασε με αγάπη και πίστι, άλλα και με στοχασμό και με σύστημα όλους τους τομείς του πνεύματος και του λόγου. Και μπόρεσε να επιτύχη παντού αξιόλογη καρποφορία και ν' αφήσει βαθιά και φωτεινά καθοδηγητικά αποτυπώματα.

Το Έλληνικό μυθιστόρημα, το Έλληνικό Θέατρο, ή Έλληνική παιδική λογοτεχνία, ο Έλληνικός στοχασμός δέχτηκαν γερούς και γόνιμους σπόρους ανανέωσης και αναδημιουργίας από το πολύπλευρο και ζωντανό έργο του Γρηγορίου Ξενοπούλου. Και δεν είναι σχήμα λόγου, άλλα πιστή ανταπόκριση στην πραγματικότητα ή γενική αναγνώριση, ότι ο Ξενοπούλος υπήρξε ο ιδρυτής του νέου Έλληνικού μυθιστορήματος, ο αναμορφωτής του νεοελληνικού θεάτρου, ο πνευματικός οδηγός της Έλληνικής Νεότητος, ο φωτεινός μελετητής και καθοδηγητής της πνευματικής ζωής του τόπου.

Πρώτος ο Γρηγόριος Ξενοπούλος έφερε στα μυθιστορήματά του και στα θεατρικά του έργα την πραγματική ελληνική ζωή, και την έκαμε, μετουμενόμενη με την τέχνη του λόγου, να αναστηθεί και να ξαναζήσει μέσα στα έργα του, με όλον τον λαϊκό πνευματικό πλούτο, με όλες τις παραδόσεις του ελληνικού λαού.

Όπως ο Αλέξανδρος Παπαδιαμάντης με κέντρο της πνευματικής του δημιουργίας το αγαπημένο του νησί, τη Σκιάθο, άγκάλιασε και θέρμανε και ζωντάνεψε την Ελλάδα ολόκληρη.

κλήρη στην πραγματική και γνήσια ψυχική της ύποστασι, έτσι και ο Γρηγόριος Ξενοπούλος, με βάσι και αφετηρία το δικό του αγαπημένο νησί, τη Ζάκυνθο, άπλωσε τα φτερά της τέχνης του σε όλη την Ελλάδα, και πήρε και μετέδωσε στην πνευματική του δημιουργία τον θερμό και ζωντανό παλμό της ζωής του.

«Έχω στο αίμα μου, καταλαβαίνω κι αισθάνομαι όλον τον Έλληνισμό», έγραφε ο ίδιος σε μια σύντομη αυτοβιογραφία του. Και έξιςτορώντας την οικογενειακή καταγωγή του, προσθέτει: «Είμαι και Ζακυνθινός, και Μωραΐτης, κι Ανατολίτης, κι Αθηναίος. Είμαι Πανέλλην. Γι' αυτό μ' άρέσει σάν δικό μου, οτι Έλληνικό».

Γι' αυτό και μετέδωσε στην τέχνη του αυτό το «σάν δικό του οτι Έλληνικό», και έδωσε έργο γνήσια Έλληνικό, που έτσι το ένιωσε και το έκαμε επίσης δικό του το Έλληνικό άναγνωστικό Κοινό.

Χρησιμοποιώντας έξ άλλου ο Ξενοπούλος τη ζωντανή γλώσσα του λαού και καλλιεργώντας την με γνώσι και καλαισθησία, με ξάστερη και πλατιάν έκφραση, με ύφος λιτό και καθαρό, μπόρεσε να έπικοινωνήσει ψυχικά και πνευματικά με το Κοινό και να επιτύχη κάτι πολύ δύσκολο, άλλα και πολύ χρήσιμο και αποδοτικό: να φέρη το Κοινό κοντά του και κοντά στη λογοτεχνία και στο θέατρο, κοντά στην πνευματική ζωή γενικώτερα. Κατόρθωμα σημαντικώτατο και πολύτιμο.

Έξ ίσου όμως σημαντικό και πολύτιμο κατόρθωμα—θα μπορούσε μάλιστα κανείς να το χαρακτηρίσει μεγαλύτερο και πολυτιμότερο—είναι ή μεγάλη προσφορά του Γρηγορίου Ξενοπούλου στη διαμόρφωση και την ανάπτυξη της παιδικής λογοτεχνίας. Δεν πρόκειται απλώς για τη συγγραφή παιδικών λογοτεχνικών έργων, που ανταποκρίνονται θαυμάσια στα ένδιαφέροντα των παιδιών, στις γνώσεις και στις ψυχικές τους διαθέσεις, και συντελούν στην πνευματική τους καλλιέργεια και ανάπτυξη. Η προσπάθεια του Ξενοπούλου ήταν κάτι σοβαρότερο και ευρύτερο: ήταν ή διάπλαση του ήθους των παιδιών,

ή διαμόρφωση του χαρακτήρος των, ή σταθεροποίησης βαθιάς και γνήσιας ήθικης συνειδήσεως.

Άρκει να θυμηθούμε τη «Διάπλασι των Παιδών», που τη διηύθυνε με πίστι και πάθος επί πενήντα και περισσότερα χρόνια να θυμηθούμε τις θαυμάσιες «Αθηναϊκές Έπιστολές» του Φαίδωνος, που τις έγραφε τακτικά από το 1895 έως το 1946, πέντε μόλις χρόνια πριν από τον θάνατό του, να θυμηθούμε τον «Ανανία», την «Κυρά-Μάρθα (ψευδώνυμο και αυτά του Ξενοπούλου), για να διαπιστώσουμε, να νιώσουμε και να εκτιμήσουμε βαθύτατα τη μεγάλη αυτή ήθοπλαστική προσφορά του στην Έλληνική Νεότητα, που την έδινε με προθυμία, με άφοβη και αυτοθυσία από το περίσσευμα της καρδιάς του και τη βρυσομάνα του πνεύματός του.

«Αυτό μπορώ να το καυχηθώ», λέγει ο ίδιος σε μιάν από αυτές τις «Αθηναϊκές Έπιστολές» του Φαίδωνος. «Οι έπιστολές μου έδιδαν, έμόρφωσαν, έπλασαν ψυχές και χαρακτήρες. Γιατί κι αυτός ήταν πάντα ο σκοπός μου».

Και έξεπλήρωσε πραγματικά αυτόν τον ώραίο και ύψηλο σκοπό. Και όχι μόνο οι Έπιστολές του, άλλα και όλο γενικά το έργο του έδιδαν, έμόρφωσαν και έπλασαν ψυχές και χαρακτήρες.

Σ. Γ. ΚΩΤΣΑΡΙΔΗ

ΘΩΡΙΑ ΦΩΤΕΙΝΗ

Βαδίζεις με κάλλη πατρίδα τρανή περνάς και προβάλλει θωριά φωτεινή.

Της δάφνης τα κλώνια στεφάνι φορείς κι αιώνια τ' άηδόνια μοιροίς να χαρής.

Σε λέγουν Έλλάδα σά θαύμα λαμπρή, τιμές, όμορφάδα, καιρός ιστορεί.

Η ΠΑΡΑΒΟΛΗ ΤΩΝ ΤΑΛΑΝΤΩΝ

Κ. ΠΑΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ
Γεν. Έπιθ. Μέσης Έκπαίδ.

Ματθ. ΚΕ, 14-30

Όλοι οι άνθρωποι είναι προικισμένοι με ώρισμένες ικανότητες και άρετές. Τις ικανότητες αυτές, τις όποιες ο άνθρωπος έπηρε από τον πλάστη και δημιουργό του, όφείλει να τις καλλιεργή και να τις πολλαπλασιάσει με όσες δυνάμεις διαθέτει. Η παραμέλησις των χαρισμάτων δεν είναι μόνον άδικία προς τον κάτοχο, άλλα και άσέβεια προς τον Θεό. Η άσκησις των ικανοτήτων είναι χρέος ιερό. Πολλές αγαθές ιδιότητες χάνονται από την έλλειψη της φροντίδος και ύπομονητικής καλλιέργειας.

Υπάρχουν άτομα με ζωνρό ποιητικό, μουσικό, ζωγραφικό κ.λ.π. τάλαντον, το όποιον αφήνουν να εξασθενήσει και να άτονήσει από νωρότητα, άδιαφορία, άναβλητικότητα. Οι τάλαντούχοι αυτοί είναι υπεύθυνοι και δοσίλογοι άπέναντι στην κοινωνία και στον πλάστη και δημιουργό. Για να δείξει ο Θεάνθρωπος, ότι όσοι καλλιεργούν και αναπτύσσουν τα αγαθά τάλαντά τους θα ανταμειφθούν, ένω αντίθετα όσοι τα παραμελούν, θα τιμωρηθούν, έπτε την περίφημη παραβολή των τάλαντων:

Ένας άνθρωπος, ο όποιος έτοιμαζόταν να ξενιτευθεί, έκάλεσε τους δούλους του και τους έμπιστευθηκε τα αγαθά του. Στον ένα έδωσε πέντε

τάλαντα, στον άλλον δύο και στον τρίτον ένα, άνάλογα με την προθυμία την έξυπνάδα και την ικανότητα, που είχαν ο καθένας. Οι δούλοι ήξευραν καλά ότι έπρεπε να τα έμπορευθούν και να τα αύξήσουν, ώστε όταν θα γύριζε από την άποδημία ο Κύριός τους να του έδιναν άκριβή λογαριασμό.

Ο πρώτος από τους διαχειριστάς έμπορεύθηκε τα πέντε τάλαντα και τα έδιπλασίασε. Από πέντε τα έκαμε δέκα καθώς και ο δεύτερος, που πήρε τα δύο τάλαντα. Μόνον ο τρίτος, που πήρε το ένα, αντί να το έμπορευθεί, έσκαψε τη γή και το έθαψε εκεί. Δεν είχε τη φιλοτομία και τη θέλησι των δύο άλλων.

Έπειτα από καιρό γύρισε ο ξενιτευμένος Κύριος στον τόπο του και έκάλεσε τους δούλους του, ίνα «συνάρη μετ' αυτών λόγον».

Πρώτος παρουσιάσθηκε ο δούλος, που έλαβε και διαχειρίσθηκε τα πέντε τάλαντα.

—Κύριε, ανέφερε, όταν έφυγες μου παρέδωκες πέντε τάλαντα. Ίδού, σου παραδίδω αυτά μαζί με άλλα πέντε, τα όποια έκέρδισα.

—Εύγε, δούλε αγαθέ και πιστέ, εις όλίγα άπεδείχθης πιστός, εις πολλά θα σε καταστήσω».

Δεύτερος παρουσιάσθηκε εκείνος, που πήρε τα δύο τάλαντα. Ένιωσεν εύχαρίστησι και αυτός άκούοντας τους ίδιους έπαίνους, και τις ίδιες ύποσχέσεις, που άκουσεν ο πρώτος.

Τελευταίος παρουσιάσθηκε εκείνος, που πήρε το ένα τάλαντον.

—Κύριε, έδήλωσεν, ήξερα ότι είσαι σκληρός και ότι θερίζεις, όπου δεν έσπειρες και μαζεύεις εκεί, που δεν έσκόρπισες. Φοβήθηκα λοιπόν και έκρυψα το τάλαντό σου στη γή. Ίδού, το έπιστρέφω.

Μπροστά στη συκοφαντία αυτή και την προπετή δήλωσι ο Κύριος έθύμωσε και έφώνασε:

—«Δούλε όκνηρέ και πονηρέ, άφοϋ έπίστευες, ότι θερίζω όπου δεν έσπείρα και μαζεύω όπου δεν διεσκόρπισα, έπρεπε να καταθέσης το τάλαντο, που σου έμπιστευθήκα, στο ταμιευτήριο της Τραπεζής, για να το άποσύρω μαζί με τον τόκο του».

Εύγε, δούλε αγαθέ και πιστέ.

Έπειτα από την έπιτιμητική και δικαία αυτή παρατήρησι ο Κύριος έστράφη προς τους ύποτακτικούς του και τους παρήγγειλε.

—«Αφαιρέστε το τάλαντο και δώστε τον σ' εκείνον, που είχε τα δέκα τάλαντα· τουτον δέ ρίξετε τον εις το σκότος το έξώτερον. Εκεί θα τον περιμένη ο κλαυθμός και ο βρυγμός των όδόντων».

Ξεφυμίζοντας την Ιστορία μας

Ο ΠΥΡΠΟΛΗΤΗΣ

Κανάρης

Κάποιος ρώτησε τον Κωνσταντίνο Κανάρη:

—Για πές μου, κύρ' Κωσταντή, την ώρα που βάλας φωτιά στην τουρκική ναυαρχίδα τί συλλογίζόσουν;

—Τίποτα, άποκρίθηκε μ' άδιαφορία ο δοξασμένος πυρπολητής. Μονάχα έλεγα από μέσα μου: «Κωνσταντή, σε λιγάκι δέ θάσαι ζωντανός».

ΜΙΑ ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΗ ΧΕΙΡΟΝΟΜΙΑ

Το Μεσολόγγι εκινδύνεσε κι έγινε πρότασι να διενεργηθεί έρανος. Τότε ο διδάσκαλος του Γένους Γεννάδιος έφριξε το πουγγί του στην αγορά λέγοντας:

—Ό,τι έχω το δίνω στην πατρίδα μου, σάν στο παιδί μου. Κ' είμαι πρόθυμος να υπηρετήσω σε όποια δήποτε θέσι επί ένα χρόνο και να παραχωρήσω το μισθό μου στο δημόσιο ταμείο.

Όσοι ήταν εκεί δάκρυσαν από συγκίνησι κ' έμυμήθηκαν το παράδειγμά του. Κ' έτσι κατωρθώθη ή αναχώρησις του στόλου του Μιαούλη και ή άποστολή τροφίμων στο πολυβασανισμένο Μεσολόγγι.

Ο ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΣ

Όταν έφθασε στην Πελοπόννησο ο Καποδίστριας, άρχισε να βασιλεύη παντού τόση ήσυχία κι όλα γίνονταν με τόση τάξι, που ο κόσμος τον ένόμιζε για θαυματουργό.

Έτσι, μία μέρα, ένας Άγγλος περιηγητής ρώτησε ένα χωριάτη, ποιος κατέστρεψε την Τουρκική άρμάδα στο Νιόκαστρο.

Και ο χωριάτης με σοβαρότητα:

—Ο Καποδίστριας, άφεντικό.

Καποδίστριας

ΜΑΡΤΙΟΣ ὁ πρῶτος μὴν τοῦ ἔαρος

Φ. Π. ΚΑΡΑΠΙΠΕΡΗ, Ὑφηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν

Κατὰ τὸ ἰσχύον συμβατικὸν μηνολόγιον, τὸ ὁποῖον διαφέρει τοῦ Σεληνιακοῦ, Μάρτιος ἢ κοινῶς Μάρτης εἶναι ὁ τρίτος μὴν τοῦ ἔτους καὶ ὁ πρῶτος τοῦ ἔαρος. Ἐπειδὴ εἰς τὴν χώραν μας τὸ ἔαρ εἶναι γνωστὸν καὶ ὑπὸ τὸ ὄνομα Ἀνοιξίς, εἰς πολλὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος ὁ Μάρτιος ὀνομάζεται καὶ «Ἀνοιξιότης». Κατὰ τὸ Ρωμαϊκὸν ἡμερολόγιον, ὁ μὴν οὗτος ἦτο ὁ πρῶτος τοῦ ἔτους, ἐνῷ ἐξ ἄλλου, ἀντιστοιχεῖ ὁ Μάρτης πρὸς τὸν 9ον μᾶλλον μῆνα τοῦ ἀρχαίου Ἀττικοῦ ἡμερολογίου, τὸν Ἐλαφηβολιώνα. Περί τὴν 20—21 τοῦ μηνὸς τούτου ὁ ἥλιος εἰσέρχεται ἀπὸ τοῦ ζωδίου τῶν Ἰχθύων εἰς τὸ ζωδίου τοῦ Κριοῦ, πρόκειται δὲ περὶ ἡμερομηνίας, ἣτις συμπίπτει μετὰ τὴν ἑαρινὴν ἰσημερίαν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἀρχίζει ἀστρονομικῶς τὸ ἔαρ εἰς τὸ Βόρειον ἤμισφαιριον.

Ὁ Μάρτιος θεωρεῖται, καὶ εἶναι πράγματι, ὁ περισσότερον εὐμετάβολος μὴν τοῦ ἔτους. Περὶ τούτου χαρακτηριστικῶς λέγουσι ὅτι «έρχεται ὡς λέων καὶ φεύγει ὡς ἀρνίον», ἐνῷ εἶναι δυνατόν νὰ συμβῇ καὶ ἀκριβῶς τὸ ἀντίθετον, ἢ κακοκαιρία δηλ. νὰ ἐπικρατήσῃ περὶ τὸ τέλος καὶ ὄχι περὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ μηνός.

Προκειμένου εἰδικῶς περὶ τῶν μέσων πλατῶν, τὸ εὐμετάβολον τοῦ καιροῦ κατὰ τὸν μῆνα Μάρτιον ὀφείλεται κυρίως εἰς συχνὴν ἐναλλαγὴν τῶν βορείων καὶ νοτίων ἀνέμων, ἡ δημιουργία τῶν ὁποίων σχετίζεται μετὰ τὴν ἐπικρατοῦντα συστήματα χαμηλῆς καὶ ὑψηλῆς βαρομετρικῆς πίεσεως. Αἱ λεγόμεναι ἀέριαι μάζαι, ἐξ ἄλλου, διατηροῦν τὰς ιδιότητάς των κατὰ τὴν πορείαν των τὴν ἐποχὴν αὐτήν, λόγῳ κυρίως τῆς μεγάλης ταχύτητός των, καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον εἶναι δυνατόν νὰ νομισώμεν ὅτι ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως μεταφερόμεθα αἰφνιδίως εἰς τὰς τροπικὰς ἢ πολικὰς περιοχάς.

Αἱ μέσαι θερμοκρασίαι ἀέρος τοῦ Μαρτίου ποικίλλουν μεγάλως ἀπὸ τόπου εἰς τόπον. Ἡ ποικιλία αὕτη τῶν θερμοκρασιῶν δὲν ὀφείλεται μόνον εἰς τὸ γεωγραφικὸν πλάτος τῆς περιοχῆς, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ ὑψόμετρον, τὴν ἀπόστασιν ἀπὸ τῆς θαλάσσης κ.τ.λ.

Θὰ ἦτο ἀσφαλῶς ἐνδιαφέρον νὰ σημειωθῶν ἐνταῦθα αἱ μέσαι θερμοκρασίαι τοῦ μηνὸς αὐτοῦ διὰ μερικὰς πόλεις τοῦ κόσμου καὶ κατὰ κάποιον τρόπον νὰ ταξινομηθῶν αἱ πόλεις αὗται ἀπὸ ἀπόψεως θερμοκρασίας τοῦ μηνὸς Μαρτίου.

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, ἡ Μόσχα, ὁ Ἀρχάγγελος τῆς Ρωσίας καὶ τὸ Μοντρέαλ θεωροῦνται ὡς ψυχραὶ πόλεις μετὰ μέσων θερμοκρασιῶν Μαρτίου 9^{ου}—4^{ου} C. ὑπὸ τὸ μηδέν. Ὡς σχετικῶς ψυχραὶ πόλεις, μετὰ μέσων θερμοκρασιῶν ὀλίγων βα-

θμῶν ὑπὸ τὸ μηδέν, θεωροῦνται τὸ Βλαδιβοστόκ καὶ τὸ Κίεβον καὶ ἐπίσης τὸ Σικάγον, ἡ Βοστώνη καὶ τὸ Βερολίνον, τῶν ὁποίων ἡ μέση θερμοκρασία τοῦ Μαρτίου δὲν ὑπερβαίνει τοὺς 3^{ου}. Μέσαι θερμοκρασίαι μέχρις 7^{ου} σημειοῦνται κατὰ Μάρτιον εἰς τὸ Βελιγράδιον, τὸ Τόκιον καὶ εἰς τὴν Οὐασινγκτόνα, ἐνῷ ὑπεράνω τῶν 10^{ου} εἰς τὴν Τύνιδα, τὴν Ρώμην καὶ εἰς τὰς περισσότερας Ἑλληνικὰς πόλεις. Εἰς τὴν Βεγγάλην καὶ τὸ Σουέξ ἡ μέση θερμοκρασία τοῦ Μαρτίου ὑπερβαίνει τοὺς 16 βαθμοὺς καὶ τοὺς 20 εἰς τὸ Σιδνεϋ καὶ τὸ Μπενόξος Ἀἶρες. Αἱ πόλεις, αἱ ὁποῖαι εἶναι πραγματικῶς θερμαὶ κατὰ τὸν μῆνα τοῦτον, μετὰ μέσων θερμοκρασιῶν ὑπερβαίνουσιν τοὺς 25^{ου}, εἶναι τὸ Ρίον Ἰανέιρον καὶ ὁ λιμὴν τοῦ Δαρβίνου. Θὰ πρέπει ἰδιαίτερος νὰ σημειωθῇ ὅτι εἰδικῶς εἰς τὸν τελευταῖον τοῦτον Σταθμὸν ἡ ὑψηλὴ μέση θερμοκρασία (28.5^{ου}) συννοδεύεται καὶ μετὰ μεγάλου ὕψους ὑετοῦ, τὸ ὁποῖον κατὰ μέσον ὅρον ἀνέρχεται εἰς 260 χιλιοστόμετρα, ἐνῷ κατὰ τὸν Ἀπρίλιον ἐλαττοῦται εἰς τὰ 107.

Ἰδιαίτερος εἰς τὴν Ἑλλάδα ἡ μέση θερμοκρασία ἀέρος κατὰ Μάρτιον εἶναι δυνατόν νὰ κατέλθῃ μέχρι 6 περίπου βα-

θμῶν (Φλώρινα) καὶ νὰ ἀνέλθῃ μέχρι τῶν 14.5 (Ρόδος), ἐν ᾧ τὸ ὕψος τοῦ ὑετοῦ κυμαίνεται μεταξὺ 145 περίπου χιλιοσπομέτρων (Μέτσοβον) καὶ 30 (Ἀθήναι). Αἱ ἀπὸτομοὶ πτώσεις τῆς θερμοκρασίας κατὰ Μάρτιον εἶναι μᾶλλον σύνθετος φαινόμενον ἐν Ἑλλάδι καὶ ὀφείλεται κυρίως εἰς τὸ βόρειον ψυχρὸν ρεῦμα, τὸ ὁποῖον εἰσβάλλει εἰς τὴν Ν.Α. Εὐρώπην. Τὸ ρεῦμα τοῦτο δὲν φαίνεται ἀσχετον μετὰ τοὺς Ὀρνιθίας ἀνέμους τῶν ἀρχαίων, οἱ ὁποῖοι πνέουν συνήθως κατὰ Μάρτιον καὶ συνοδεύονται ὑπὸ ψύχους καὶ πολλὰκις ὑπὸ χιόνων.

Ὅπως δὴποτε, ἡ βλάστησις ἀναλαμβάνει, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, κατὰ τὸν μῆνα τοῦτον εἰς τὴν χώραν μας. Αἱ ἀπὸτομοὶ ὁμοῦ πτώσεις τῆς θερμοκρασίας εἶναι πολλάκις καταστρεπτικαὶ ἐπὶ τὴν γεωργίαν καὶ τὰ λατομικὰ ἔργα, κυρίως τῶν κατοίκων τῆς Ἑλληνικῆς υπαίθρου, ἐξ αἰτίας τοῦ ὁποῖου χαρακτηρίζεται ὑπὸ τοῦ λαοῦ ὁ Μάρτιος ὡς «γδάρτης καὶ κακὸς παλουκοκάτης». Θεωρεῖται ἐπίσης δόλιος, ἀστατος καὶ πεντάγωνμος εἶναι δὲ παραστατικὸν τὸ γνωστὸν διστίχον:

«Ὁ Μάρτης ὁ πεντάγωνμος, πέντε φο-
(ρὲς ἐχίονισε
καὶ πάλι τὸ μετάνοισε πῶς δὲν ἔξα-
(ναχιόνισε».

Διὰ γενομένων, ἐξ ἄλλου, ἀκτινομετρικῶν παρατηρήσεων εἰς Ἀθήνας ἔχει διαπιστωθῇ ὅτι κατὰ τὸν μῆνα Μάρτιον λαμβάνει τὰς μεγαλύτερας αὐτῆς τιμὰς ἡ λεγομένη ἄμεσος ἡλιακὴ ἀκτινοβολία. Τοῦτο δὲν φαίνεται ἀσχετον πρὸς τὸ ἀρχαῖον ἔθιμον τοῦ «Μάρτη», τοῦ διχρώμου δηλ. νηματίου, τὸ ὁποῖον ἐξακολουθοῦν μέχρι σήμερον νὰ δένουν περὶ τὸν καρπὸν τῆς χειρὸς τῶν τὰ παιδιὰ πολλῶν περιοχῶν τῆς Ἑλλάδος διὰ νὰ ἀποφύγουν τὴν ἐπιβλαβὴ ἐπίδρασιν τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων.

Εἰς παρομοίας περιπτώσεις τὸ θῦμα εἶναι δυνατόν νὰ ἔχῃ πάθει κάταγμα ὁπότε πρέπει ν' ἀντιληφθῇ κατὰ πόσον ἡ μετακίνησις του θὰ εἶναι ἐπικίνδυνος. Γι' αὐτὸ, ὁσάκις εἶναι εὐκόλον, ἡ ἐπίδεξις πρέπει νὰ γίνῃ πρὸ τῆς μετακινήσεως. Ἡμπορεῖ νὰ σώσεται μιὰ ζωὴ, ὅταν ζητήσετε γρήγορα βοήθειαν καὶ καταλλήλως εἰδοποιήσετε τὰ διερχόμενα τροχοφόρα.

Ἐνα πραγματικὰ ἐξαιρετικὸν μέσον μεταφορᾶς τραυματίου ἢ ἀρρώστου εἶναι τὸ φορεῖον. Ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ φορεῖον ἡμπορεῖτε νὰ φτιάξετε προχειρῶς ἓνα. Μία πόρτα ἡμπορεῖ νὰ χρησιμοποιηθῇ ὡς φορεῖον, ἐὰν εἶναι ἐπίπεδος καὶ στερεά. Ἡμπορεῖ ἐπίσης νὰ χρησιμοποιηθῇ ὡς φορεῖον καὶ μία σκάλα σκεπασμένη μετὰ στρώμα ἢ μερικαὶ σανίδες καρφωμέναι μαζὶ εἰς σχῆμα φορείου. Τὸ φορεῖον (πρόχειρον ἢ κανονικὸν) ἡμπορεῖ νὰ τοποθετηθῇ καὶ εἰς τὸ αὐτοκίνητον, ἀλλὰ αὐτοὶ, ποὺ θὰ ἐπιχειρήσουν αὐτὸ τὸ πρᾶγμα, πρέπει νὰ ἔχουν προηγουμένως ἐξασκηθῇ. Φυσικὰ, τὸ καλῶτερον εἶναι ὁ τραυματίας ἢ ὁ ἀρρώστος νὰ μεταφέρεται μετὰ εἰδικὸν νοσοκομειακὸν αὐτοκίνητον, ὁσάκις τοῦτο εἶναι δυνατόν.

Οἱ μεγάλες πόλεις τοῦ κόσμου

ΛΟΝΔΙΝΟΝ

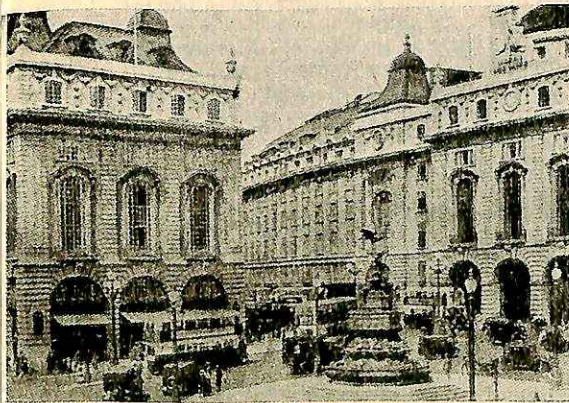
Ν. Γ. ΔΗΜΗΤΡΟΚΑΛΛΗ

Μιά ἀπὸ τὰς μεγαλύτερας πόλεις τοῦ κόσμου εἶναι τὸ Λονδίνον, ἡ πρωτεύουσα τῆς Ἀγγλίας καὶ ὅλης τῆς Βρεττανικῆς Κοινοπολιτείας. Δὲν εἶναι δὲ ὑπερβολή, ἐὰν ἰσχυρισθῇ κανεὶς, ὅτι, ἂν τὸ Λονδίνον ἔγινε μιὰ τόσο μεγάλη πόλις ὅχι μόνον ἀπὸ ἀπόψεως πληθυσμοῦ, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἀπόψεως ἐμπορικῆς καὶ βιομηχανικῆς, τὸ ὀφείλει στὸν ποταμὸ Τάμεσι, στὴν ὁχθὴν τοῦ ὁποῖου εἶναι χτισμένη.

Ὁ Τάμεσις δὲν εἶναι καὶ πολὺ μεγάλος ποταμός, ἀφοῦ τὸ μήκος του μόλις εἶναι 336 χιλιόμετρα, δηλαδή εἶναι μικρότερος ἀπὸ τὸ δικό μας τὸν Ἀλιάκμονα, τοῦ ὁποῖου τὸ μήκος φθάνει τὰ 500 περίπου χιλιόμετρα. Ἐχει ὁμοῦς πολλὰ νερά καὶ γίνονται πλωτὸς μέχρις ἀποστάσεως 100 καὶ πλέον χιλιομέτρων ἀπὸ τὴν ἐκβολὴν του ἐπὶ τὸ Βόρειον θάλασσαν. Ἐτσι τὸ Λονδίνον, ἂν καὶ ἀπέχει ἀπὸ τὴν θάλασσαν περὶ τὰ 75 χιλιόμετρα, ἐν τούτοις ἔχει ἓνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα ποτάμια λιμάνια τοῦ κόσμου, ὅπου ἡμποροῦν νὰ ἀγκυροβολοῦν καὶ τὰ πιὸ μεγάλα ἀτμόπλοια. Καὶ τοῦτο, ὅπως εἶπαμε, χάρις στὸν Τάμεσι, τὸν ὁποῖον οἱ Ἀγγλοὶ μέχρι σήμερα ὀνομάζουν «πατέρα Τάμεσι», ὀνομασία τὴν ὁποία ἐκληρονόμησαν ἀσφαλῶς ἀπὸ τοὺς εἰδωλολάτρεις προγόνους των, οἱ ὁποῖοι τὸν εἶχαν θεοποιήσῃ, ὅπως καὶ ἄλλοι εἰδωλολάτρεις εἶχαν θεοποιήσῃ τοὺς ἰδικούς των ποταμούς.

Στὴ θέσι, ὅπου βρίσκεται σήμερα τὸ Λονδίνον, ὑπῆρχε πολλοὺς αἰῶνες π.Χ. ἐμπορικὸν κέντρον μεταφορᾶς καὶ ἀνταλλαγῆς προϊόντων. Δὲν πρέπει βέβαια νὰ νομισώμε ὅτι τὸ κέντρον αὐτὸ ἦταν καμμιὰ μεγάλη πόλις, ἀλλὰ ἓνας μικρὸς συνοικισμὸς ἐμπορίας καὶ ναυτικῶν. Ὅταν οἱ Ρωμαῖοι κατέλαβαν τὴν Βρεττανίαν, ὅπως ἐλέγετο ἡ Ἀγγλία τότε, τὸ

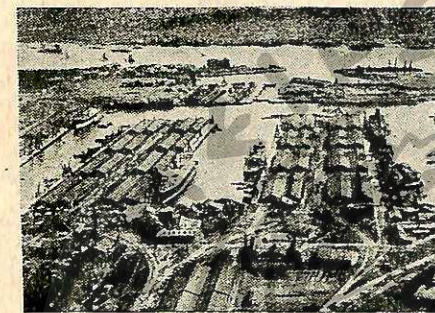
Λονδίνον: Ἡ Πλατεῖα Πικαντίλλυ.

43 π.Χ., εὐρήκαν καὶ τὸ συνοικισμὸ αὐτό, τὸν ὁποῖον οἱ ἐντόπιοι ὠνόμαζαν Λών-Ντών, δηλαδή «φρούριο τῆς λίμνης» καὶ διετήρησαν τὸ ὄνομά του, ποὺ διατηρεῖται μέχρι σήμερα.

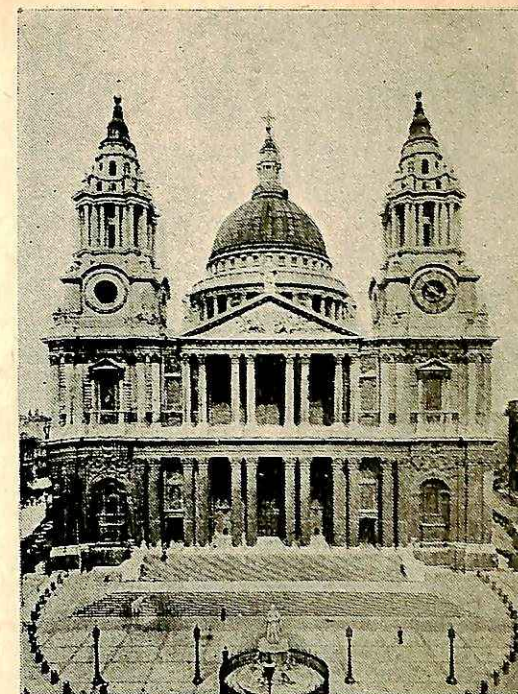
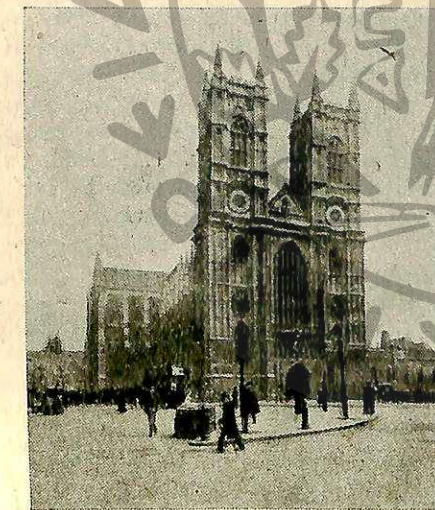
Ὁ μικρὸς ἐκεῖνος ἐμπορικὸς συνοικισμὸς σιγὰ-σιγὰ ἐμεγάλωσε μετὰ τὴν ἐνῶσι πολλῶν μικροτέρων πόλεων καὶ συνοικισμῶν, ποὺ ἦταν χτισμένοι γύρω του. Ἐτσι ἐσχηματίσθηκε ἡ ἀπέραντη σημερινὴ μεγαλόπολις, τὸ Λονδίνον, μετὰ περὶ 1800 τετραγ. χιλιόμετρων, διὸ φορὲς περίπου μεγαλύτερη ἀπὸ τὴ δική μας Χίο καὶ μετὰ πληθυσμὸν περισσότερον ἀπὸ 8 ἑκατομμύρια κατοίκους.

Ἄν καὶ τὸ Λονδίνον ἔχει μεγάλον βόρειον γεωγραφικὸν πλάτος, ἐν τούτοις τὸ κλίμα του δὲν εἶναι πολὺ ψυχρὸ. Σπανίως χιονίζει. Εἶναι ὁμοῦς πάρα πολὺ ὑγρὸ καὶ πολὺ συχνὰ σκεπάζεται ἀπὸ ὀμίχλη τόσο πυκνὴ, ὥστε μέρα μεσημέρι νομίζει κανεὶς πῶς εἶναι θεοσκότεινὴ νύχτα καὶ οἱ συγκοινωνίαι σταματοῦν τελείως. Γι' αὐτὸ καὶ τὸ Λονδίνον χαρ-

Ἀποβάθρες καὶ ἀποθήκες τοῦ Ταμέσεως.

Λονδίνον: Τὸ Ἀββατεῖον τοῦ Οὐεστμίνστερ.

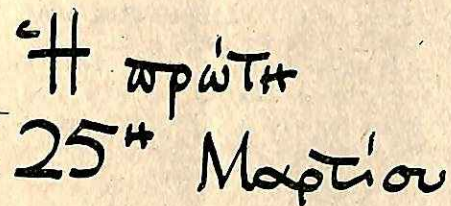
Λονδίνον: Πρόσοψις τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀγ. Παύλου.

κτηρίζεται συχνὰ πόλις τῆς ὀμίχλης.

Γενικῶς τὸ Λονδίνον δὲν εἶναι καὶ πολὺ ὠραία πόλις. Ἐχει ὁμοῦς πολλὰ ὠραία δημόσια κτίρια καὶ ἀξιοθέατα μέρη, ὀνομαστὰ σὲ ὅλο τὸν κόσμον. Ἀπὸ τὰ πιὸ ὀνομαστὰ κτίριά του εἶναι ὁ μητροπολιτικὸς ναὸς τοῦ Ἀγίου Παύλου, ἓνας ἀπὸ τοὺς μεγαλύτερους χριστιανικοὺς ναοὺς τοῦ κόσμου. Ὀνομαστὸ εἶναι ἐπίσης καὶ τὸ λεγόμενον Ἀββατεῖον (Μοναστήρι) τοῦ Οὐεστμίνστερ, ὅπου γίνεται ἡ στέψις τῶν βασιλέων τῆς Ἀγγλίας καὶ ὅπου ἔχουν ἐνταφιασθῇ πολλοὶ ἀπὸ τοὺς μεγάλους ἄνδρες τῆς.

Ὡραῖες εἶναι ἐπίσης καὶ οἱ γέφυρες τοῦ Ταμέσεως, οἱ ὁποῖες ἐνώνουν τὰ διὰ τμήματα, στὰ ὁποῖα ὁ ποταμὸς αὐτὸς χωρίζει τὸ Λονδίνον. Ἀπὸ τὴν δέκα ἐξ αὐτῆς γέφυρες περιφημότερη εἶναι ἡ λεγομένη «Γέφυρα τοῦ πύργου», κρεμαστὴ γέφυρα μήκους 268 μέτρων καὶ ὕψους 37 μέτρων περίπου.

Περίφημο εἶναι τὸ Βρετανικὸν Μουσεῖον. Τὸ κτίριον εἶναι κορινθιακοῦ ρυθμοῦ, περιέχει δὲ ἀνεκτιμήτους ἀρχαιολογικοὺς θησαυροὺς, ὅλων τῶν ἐθνῶν καὶ ὅλων τῶν ἐποχῶν. Ἐκεῖ εὐρίσκονται καὶ τὰ ἀνάγλυφα, κυρίως τὰ ἀετώματα καὶ οἱ μετόπες τοῦ Παρθενῶνος, τὰ ὁποῖα ἀφῆρεσε ἀπὸ τὴν Ἀκρόπολιν τῶν Ἀθηνῶν ὁ λόρδος Ἐλγιν, μετὰ τὴν ἀδεια τῶν τουρκικῶν ἀρχῶν, λίγα χρόνια πρὶν ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπανάστασιν, τὸ 1802. Στὸ Βρετανικὸν Μουσεῖον ὑπάρχουν ἐπίσης καὶ πολυτιμώτατα ἀρχαῖα χειρόγραφα (Συνέχεια εἰς σελ. 24)

9

ΜΗΝΥΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΟ ΥΠΕΡΠΕΡΑΝ

Δρ. Γ. Δ. ΠΑΠΠΑ

Πολλά εκατομμύρια χιλιόμετρα έχουν να καλύψουν τα ραδιοηλεκτρικά και τα σήματα, που εκπέμπουν οι τεχνητοί δορυφόροι από το διάστημα προς την Γη. Τών μηνυμάτων αυτών ο πρώτος γήινος αποδέκτης είναι τα ραδιοηλεκτρικά, που είναι εγκατεστημένα σε πολλά κέντρα αστροναυτικών έρευνών των 'Ηνωμένων Πολιτειών της 'Αμερικής και της Ρωσίας. Τα ραδιοηλεκτρικά αυτά περιέχουν πολυτίμους πληροφορίας δια τους έρευνήτες του διαστήματος και δεν είναι τίποτε άλλο παρά ηλεκτρομαγνητικά κύματα ή άλλως ραδιοκύματα, των οποίων την πρακτικήν εφαρμογήν αποτελούν τα ραδιοφώνον, ή τηλεόρασις, ο ασύρματος, το ραντάρ κ.ά.

Είς την αρχήν του παρόντος αιώνα, ήτο ο άνθρωπος ακόμα ευχαριστημένος, που κατάρθωνε, χωρίς εις τον ασύρματον, να γεφυρώνη απόστασις μερικών χιλιομέτρων, και να επικοινωνή με τα πρόσωπα, που επιθυμούσε. Σήμερα αι μεγάλοι εξελίξεις της ασύρματου τηλεπικοινωνίας δεν θεωρούνται μεγάλης σημασίας επιτεύγματα.

Οι τεχνητοί δορυφόροι της Γης, που ζυγίζουν πολλάς δεκάδας τόνων, εκτοξεύονται από Πυραύλους (Ρουκέτες) προς το διάστημα και μάλιστα με τέσση ταχύτητα και δύναμιν ώστε να κατανικούν την μαγνητική έλξιν της Γης. Από το 'Υπερπέραν, το οποίον διασχίζουν γράφοντες τροχιάς, εκπέμπουν εις απόστασιν εκατοντάδων χιλιάδων, ακόμα και εκατομμυρίων, χιλιομέτρων, προς τους γήινους σταθμούς τα αποτελέσματα των μετρήσεων και των παρατηρήσεων, που πραγματοποιούν, τα άφαντα του τελειότητος όργανα, με τα όποια είναι έφωδιασμένοι.

Το έσωτερικόν των δορυφόρων αποτελεί πλήρες έργαστήριον λεπτών αυτόματων μηχανισμών, που καταγράφουν και εκπέμπουν πολυτιμότητας πληροφορίας προς τους επιστήμονας.

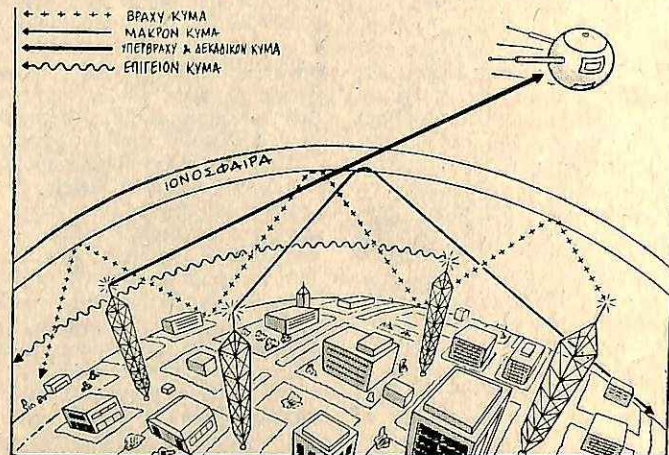
Επί τη βάσει αυτών μπορούν οι τεχνικοί να εξαγάγουν συμπεράσματα ως προς τας κλιματικές και φυσικάς συνθήκας, που επικρατούν πέραν της ατμοσφαιράς μας.

Τα διαστημόπλοια και τα ταξείδια προς τους διαφόρους πλανήτας δεν απασχολούν σήμερα μόνον όσους έχουν πλουσίαν φαντασίαν, αλλά είναι αντικείμενα επιστημονικών συζητήσεων και μελετών. Οι ταξιδιώται του διαστήματος, συνεπεία των τελευταίων επιτευγμάτων εις τον τομέα της έξερευνησεως του 'Υπερπέραν, θα είναι περισσότερο ασφαλείς από τους ναυτικούς του περασμένου αιώνα, διότι θα έχουν την δυνατότητα να επικοινωνούν με την Γην τη βοηθεία ασύρματων τηλεπικοινωνιακών μέσων.

Το έτος 1895, ήτοι πρό 65 και πλέον έτών ο μέγας εύφρετης Marconi, πλυσίον της πόλεως Bologna της 'Ιταλίας, ήρχισε τα πρώτα του πειράματα της μεταδόσεως ειδήσεων και μηνυμάτων δια ασύρματου. Και ήταν εύτυχής δια την επιτυχίαν των προσπαθειών του, όταν κατάρθωνε να στείλη σήματα εις απόστασιν 500 μόλις μέτρων. Ένας πυροβολισμός όπλου, ο όποιος ήρρίφθη από κάποιον χωρικό, που είχε επιφορτισθί δι' αυτό, ανήγγειλε εις τον Marconi την λήψιν των εκπνευθέντων σημάτων της κλίμακος Morse (διεθνής κλίμαξ έφαρμοζομένη εις τας τηλεπικοινωνίας).

Το συμβάν αυτό απέτέλεσε την απαρχήν της θριαμβευτικής εξέλιξεως του ασύρματου, που ώδήγησε τελικά εις την ραδιοτεχνίαν.

Δυό χρόνια μετά το επίτευγμα τουτο συνηγονίζοντο ο 'Ιταλός Marconi και ο Γερμανός Καθηγητής Slaby ποίος θα επιτύχη πρώτος να μεταβιβάση τα σήματά του μακρύτερα. Το παγκόσμιον ρεκόρ κατά το έτος 1897 ήτο η γεφύρωσις απόστασεως 21 χιλιομέτρων μεταξύ πομπού και αποδέκτου. 'Επρόκειτο περί διαδρομής μεταξύ ενός σκοπευτηρίου, που ευρίσκετο εις μίαν άκράϊαν συνοικίαν του Βερολίνου, το Schoeneberg, και ενός στρατοπέδου εκπαιδεύσεως νεοσυλλέκτων, κειμένου εις την έκ διαμέτρου αντίθετον διεύθυνσιν. Το κατόρθωμα αυτό ώφειλετο εις τον συνάδελφον του Marconi, Γερμανόν Slaby. Το σημερινόν ρεκόρ είναι η απόστασις των 13 εκατομμυρίων χιλιομέτρων μεταξύ των άκραιων σημείων και έχει επιτευχθί από τον 'Αμερικανικόν δορυφόρον «Έξερευνητής V», του όποιου ο ραδιοπομπός είναι ισχύος 150 Βάττ (Watt) και τροφοδοτείται

Η γραφική αυτή παράστασις δεικνύει τον τρόπον, κατά τον όποιον εκπέμπονται τα ασύρματα κύματα.

δια ρεύματος υπό ήλιακών συσσωρευτών.

Ανάμεσα εις τα δύο αυτά ρεκόρ, το πρώτον του 1897 και το τελευταίον του 1960, παρεμβάλλονται δεκαετηρίδες έξευρενήσεων, και πειραμάτων επί των ηλεκτρομαγνητικών κυμάτων. Κατά την μακροχρόνιον αυτήν διαδρομήν επίστευσαν συχνά οι Τεχνικοί ότι θα είχαν ήδη φθάσει εις το τέλος κάθε δυνατότητος. Και αυτό κυρίως παρατηρείτο κατά το 1920, δηλ. την εποχήν άκριβώς, κατά την όποιαν οι τεχνικοί προσεπάθουν ακόμη να καλύψουν δια των ασύρματων μέσων τον περίγυρον της Γης. Δια να επιτευχθί όμως τουτό έχρειάθη να όρθωθουν τεράστιαι κεραΐαι. —ένιοτε ύψους 250 μέτρων—και να κατασκευασθουν πομποί μεγάλης ισχύος, όπως ο σταθμός ασύρματου του Nauener-Γερμανίας, που άνηγέρθη από την Τηλεφόνικον εις τας αρχάς της δευτέρας δεκαετίας του αιώνα μας.

Τα πειράματα, που έλάμβανον χώραν την εποχήν εκείνην, με βάσιν τα βραχεία κύματα, προεκάλεσαν ζωηροτάτην έντύπωσιν. Πολλοί έρρασιτέχναι ήσυχολούντο πώς να επιτύχουν την ασύρματον επικοινωνίαν μεταξύ τόπων, που έκειντο εις απόστασιν χιλιάδων χιλιομέτρων ως και μεταξύ των διαφόρων 'Ηπειρών. Κατά την πορείαν των προσπαθειών αυτών διειστώθη ότι η 'Ιονόσφαιρα έχει την ιδιότητα να ανακλά τα ραδιοκύματα (ηλεκτρομαγνητικά κύματα). (Η 'Ιονόσφαιρα αποτελείται από στρώσεις ηλεκτρικώς φορτισμένων μορίων άερος, αι όποιαι υπερκινείται της ατμοσφαιράς εις πάχος διαφορετικόν από περιοχής εις περιοχήν. Το πάχος των στρώσεων αυτών ποικίλει από 30 μέχρι 500 χιλιομέτρων.

Η 'Ιονόσφαιρα δε ανακλά καλλίτερα έξ όλων των κατηγοριών ραδιοκυμάτων (μακρά, μεσαία, βραχεία και υπερβραχεία) τα κύματα της περιοχής των βραχείων. Το γεγονός αυτό απέτέλεσεν άφορμήν να κατασκευασθουν εις όλα τα σημεία της Γης ραδιοφωνικοί και τηλεπικοινωνιακοί πομποί και δέκται, οι όποιοι απαιτούσαν μικροτέρων διαστάσεων Κεραΐας ('Αντέννες) και ισχύν εκπομπής μόνον όλίγων Βάττ (Watt) 'Αλλο πλεονέκτημα είναι ότι και η έμ-

(Συνέχεια εις σελ. 24)

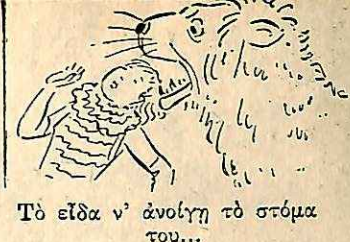

—Το γύμνασμα του θανάτου!

ΟΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΕΝΟΣ ΠΑΙΔΙΟΥ

[6]

(Μυθιστόρημα του Έκτορος Μαλό)

Το είδα ν' άνοίγη το στόμα του...

Η Νανέττα είπε στο λεοντάρι δυό λόγια κι αυτό σηκώθηκε μ' ένα μούγγρισμα όχι και πολύ χαϊδευτικό. Ένα παράξενο χτυποκάρδι ένιωσα τότε μέσα μου κι άρχισα να παρακολουθώ το θέαμα σαν παγωμένος. Η Νανέττα έδινε προστάγματα κι ο Μαθουσάλας έκτελούσε διάφορα γυμνάσματα. Ήταν όλα δύσκολα και θαματικά.

Κάρφωσαν τα μάτια τους επάνω της.

Τέλος, κάποια στιγμή ο κύριος κόμης φώναξε: —Και τώρα κυρίες και κύριοι, θ' απολαύσετε και το μέγα γύμνασμα του θανάτου.

Η μικρή πλησίασε σιγά-σιγά το κεφάλι της στο στόμα του θηρίου κ' οι θεαταί σηκώθηκαν όρθοι και κάρφωσαν τα μάτια τους άπάνω της.

—Καλή όρεξι, Μαθουσάλα μου, του είπε τότε έκεινη χαμογελαστή.

Κι είδα το λεοντάρι ν' άνοίγη τη στομάρα του, το χαριτωμένο κεφαλάκι της Νανέττας να γέρνη ανάμεσα στις δυό πελώριες μασέλες του και... μάλιστα δε μπόρεσα να τη δώ. Γιατί, όπως μου τα διηγήθηκαν άργότερα, στο αντίκρυσμα της φοβερης αυτής σκηνής, έμπηξα μια φωνή τρόμου κ' έπεσα λιπόθυμος.

—Α, τον παλιάραπα, ξεφώνησε η κυρά κόμης. Κρίμα που είναι κι άπ' την 'Αφρική και ξέρει από λιοντάρια.

Με το επεισόδιο αυτό, το γύμνασμα σταμάτησε κι ο παλιάτσος ο Κάβουρας έτρεξε, με σήκωσε στην άγκυλιά του και χοροπηδώντας μ' έπηγε και μ' έχωσε σ' ένα άπό τα άμάξια μας. Έτσι ο κόσμος νόμισε πώς ήταν κι αυτό μέσα στο πρόγραμμα και χειροκρότησε με την καρδιά του.

Έννοείται πώς το γύμνασμα έγινε κατόπιν όπως έπρεπε. 'Αλλ' εγώ, άμα συνήλθα ύστερα από λίγο, ένιωσα ένα δυνατό πόνο στο άριστερό μου χέρι. Είχα χτυπήσει, όπως μου είπαν, σ' ένα σίδερο του κλουβιού την ώρα που έπεσα. 'Αντί όμως ν' αντικρύσω τη συμπόνια των όφεντικών μου, άκουσα τον κύρ-κόμη να μου λέη.

—Εσύ, για τρεις μέρες θα τρώς μισή μερίδα φαί, για να μάθης να μη λιποθυμάς με το ψύλλον πήδημα.

Έκείνο το βράδυ δεν ήθελα να φάω τίποτα. Την ώρα όμως που δειπνούσαν οι άλλοι στο διπλανό άμάξι, είδα μια σκιά να πλησιάζη στο στρώμα μου με προφύλαξι. Ήταν η Νανέττα, που δίνοντάς μου ένα φλυτζάνι μου ψιθύρισε:

—'Α, τον παλιάραπα...

Με πήρε χοροπηδώντας...

—Νά, Παύλο, πιές αυτή τη λεμονάδα, θα σου κάνη καλό. Μά δεν έπρεπε να φοβηθής για μένα. Αυτό το γύμνασμα το κάνω χρόνια τώρα.

Αυτά μου είπε κι έφυγε άμέσως όσο μπορούσε πιο άθόρυβα.

Την καυμένη τη Νανέττα. Μούδωσε μεγάλη άνακούφισι με την επίσκεψί της, ύστερα από την άπνοια του κόμη και την άδιαφορία όλων των άλλων.

Αλλ' άπό δώ κ' έμπρός, είτε δίναμε παράστασι, είτε ταξιδεύαμε, είτε ξεκουραζόμαστε, εγώ δεν έσκεπτόμουν άλλο τίποτα πιά, παρά πώς θαπρεπε το γρηγορότερο να έγκαταλείψω τους τιτλούχους άφεντικούς μου, που δεν ξεχνούσαν να με φιλοδωρούν κάθε λίγο με μαλώματα, τιμωρίες και όχι σπάνια και με δυό τρεις καμουτσικιές. Φτωχή μου μαννούλα, ώστε για να μείνω μ' αυτούς τους άγριανθρώπους έφυγα από κοντά σου;... Όχι, πρέπει να το σκάσω χωρίς άναβολή. Και θαπρεπε μάλιστα να βιαστώ πάρα πολύ, γιατί ο θάσος θα πήγαινε τώρα προς το Λείγρη, κ' έτσι θ' άπομακρυνόμαστε από τη Χάβρη, που ήθελα να πάω.

Αρχισα λοιπόν να ετοιμάζωμαι, οι-κονομούσα μερικά πράγματα, που έπρεπε να έχω μαζί μου στο καινούργιο μου αυτό ταξίδι, και πρώτα-πρώτα άρχισα να κατασκευάζω κρυφά ένα ζευγάρι πέδιλα από πέτσινα κορδόνια παλιών παπουτσιών. Κάποια μέρα η Νανέττα μου είπε σιγά: —Θέλεις να το σκάσης, Παύλο; Της έγνεψα να μιλή

—Θά σου κάνη καλό.

σιγώτερα.

—Έξη κι όχτώ μέρες σε παρακολουθώ, μου ψιθύρισε. Μά μή φοβάσαι και δε λέω κανενός τίποτα. Αν θέλεις μάλιστα έρχομαι κι εγώ μαζί σου.

—Τί; Να το σκάσης άπ' τους γονείς σου;

—Χμ...έκανε. Με λένε κόρη τους, αλλά δεν είμαι. Μά εδω που είμαστε μπορεί να μάς δούνε, Παύλο. Πήγαινε να με περιμένης εκεί κάτω, να εκεί, σ' έκείνο το δένδρο, και θάρθω σε λίγο να τα πούμε με την ήσυχία μας. Μιά κ' είσαι καλό παιδί θα σε βοηθήσω και θα με βοηθήσης και εσύ.

Πήγα και την περίμενα καμιά ώρα, ώσπου να βρῆ την κατάλληλη στιγμή να ξεφύγῃ. Κ' επιτέλους ήρθε. Κι άρχισε να μου διηγῆται την ιστορία της. Νά σάς τη γράφω, δεν έχωμε χώρο δυστυχώς. Ένα σάς λέω μόνο. Δραματικώτερη ζωή δε θα έχη περάσει άλλο παιδί. Το πώς τη βρήκαν και την άρπαξαν από τους γονείς της αυτές οι δυό κορυφές της καλλιτεχνίας, ο κόμης και η κόμης—να το σκάσης από τους γονείς σου;—σα ντε Λαπολάντ, πώς την έκρυψαν κι άπό πόσες λαχτάρες και τρωμάρες

(Συνέχεια εις σελ. 24)

← Ε.Σ.Ν. 5ου Δημ. Σχολ. Βόλου μετά το μάθημα των α' βοηθειών.
Juniors of 5th Elem. School Volos after their first aid lesson.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Νικαίας Λαρίσσης με δέματα δια το Δημ. Σχολ. Ζούζουλης Νεστορίου και Τσουγκουρού Καλαμπάκας.
Juniors of Elem. School Nikea Larissa with parcels for the Elem. Schools Zouzouli and Tsougouren which they have adopted.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Μαλουνίου Φιλιατών περιποιούνται τον σχολικόν κήπον.
Juniors of Elem. School Malouunion looking after their School garden.

→ Ε.Σ.Ν. Β' Γυμν. Θηλέων Πειραιώς με δέματα δια άπόρους οικογενείας.
Juniors of 2nd High School for girls, Piraeus with gifts for needy families

← Ε.Σ.Ν. Α' Δημ. Σχολ. 'Ελευθερουπόλεως Καβάλας με δέματα δια πτωχάς οικογενείας.
Juniors of 1st Elem. School Eleftheroupolis with parcels for needy families

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Μεταξάτων Κεφαλληνίας με δώρα δια το Νοσοκομείον 'Αργοστολίου.
Juniors of Elem. School Metaxata with gifts for the Hospital in Argostoli.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. 'Αγίου Γεωργίου Παράμυθιας καθαρίζουν τούς δρόμους του χωρίου.
Juniors of Elem. School St. George Epirus clearing the village roads.

→ Ε.Σ.Ν. Γ' Δημ. Σχολ. Ληξουρίου εις το Γηροκομείον της πόλεως.
Juniors of 3rd Elem. School Lixouri visited the Home for the Aged.

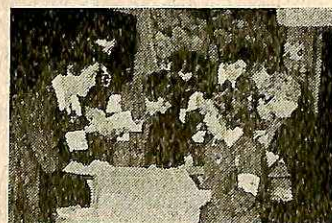
← Ε.Σ.Ν. Γ' τάξ. Δημ., Σχολ. 'Αλιάρτου Λεβαδείας με δέματα δια πτωχάς οικογενείας.
Juniors of Elem. School Aliartos with parcels for needy families

→ Ε.Σ.Ν. Γυμνασίου Νευροκοπίου φυτεύουν δένδρα.
Juniors of High School Nevrocopion planting trees.

↑ Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Μεσορράχης Ν. Ζίχνης, περιποιούνται τα πεύκα, που έφύτευσαν.
Juniors of Elem. School Messorahi looking after the trees they planted

↑ Ε.Σ.Ν. της Α₁, Α₂, Β₁ και Β₂ του 9ου Γυμνασίου Θηλέων 'Αθηνών έτοιμάζουν δέματα δια πτωχά σχολεία της υπαίθρου.
Juniors of 9th High School for girls Athens packing gifts for needy Schools which they have adopted.

Ε.Σ.Ν. 42ου Δημ. Σχολ. 'Αθηνών εις το Σικιαρίδειον Νοσοκομείον.
Juniors of 42th Elem. School Athens with gifts for the Sikiaridion Hospital.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Ακρασίου Λέσβου ισοπεδώνουν το προαύτιον του σχολείου.
Juniors of Elem. School Acrassion levelling their playground.

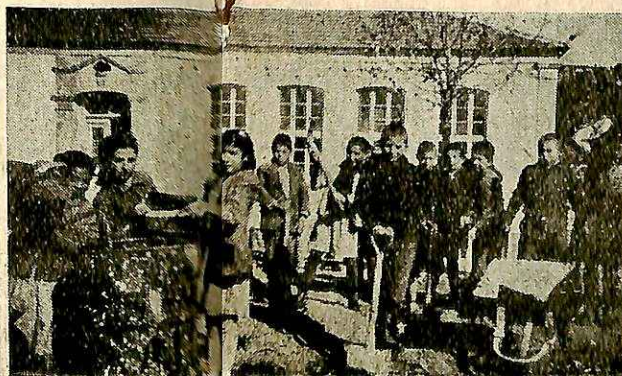

Ε.Σ.Ν. 6ου Δημ. Σχολ. Μυτιλήνης καθαρίζουν την αυλήν του σχολείου.
Juniors of 6th Elem. School Mytilini cleaning their playground

↑ Ε.Σ.Ν. Γυμνασίου Δεσκάτης φυτεύουν πεύκα.
Juniors of High School Deskati planting trees.

↓ Ε.Σ.Ν. 1ου Δημ. Σχολ. Σίνδου Θεσ/κής φυτεύουν δένδρα εις το προαύτιον του σχολείου.
Juniors of 1st Elem. School Sindos planting trees.

↓ Ε.Σ.Ν. Α' Γυμν. Θηλέων Πατρών εν μέσω των κατοίκων του χωρίου Γερακίου 'Ηλείας, το όποιον υιοθέτησαν.
Juniors of 1st High School for girls Patras visited the village of Yerakion which they have adopted

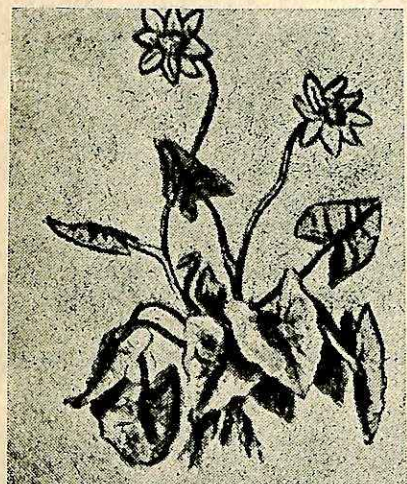
Τὰ κυριώτερα δηλητηριώδη φυτά

ΕΜΜ. ΑΝΑΣΗ, Γεωπόνου

5

Κατά την άνοιξη και τὸ καλοκαίρι, πολλά δηλητηριώδη φυτά παρουσιάζονται κυρίως εἰς τὰ λειβάδια, τὰ ὁποῖα τρῶν τὰ ζῶα, πού βόσκουν ἀπὸ βουλημία μᾶλλον παρὰ ἀπὸ ἄγνοια. Διότι, ἔχει παρατηρηθῇ ὅτι τὰ γνωρίζουν καὶ τὰ ἀποφεύγουν.

Τὰ κυριώτερα ἀπὸ αὐτὰ εἶναι τὰ ἑξῆς:

1. Βατράχιον

1) Βατράχια, κοινῶς ρεναγκοῦλες με ἄρκετὰ εἶδη. Φυτρώνουν στὰ ὑγρὰ καὶ βαλτώδη ἢ δροσερὰ λειβάδια. Ὅλα τὰ εἶδη εἶναι ἐφωδιασμένα με ὠραία γυαλιστερὰ κίτρινα λουλούδια, με πολλὰ σποράκια. Μερικὰ εἶναι πολυετῆ καὶ ἄλλα μονοετῆ. Φέρνει αἱματοουρία στὰ ζῶα.

2) Εὐφόρβια κοινῶς φλῶμοι ἢ γαλατσίδες. Περιέχουν χυμὸ σὰν τὸ γάλα καὶ εἶναι πολὺ ἐπικίνδυνα. Τὰ βῶδια καὶ τὰ πρόβατα δὲν τὰ τρῶν, μόνον οἱ κατσίκες ὅταν εἶναι ξηρά. Εἶναι αἰμολυτικά.

3) Κώνιο (βρωμόχορτα, μαγκούτα, ἀσκονταριά). Εἶναι διетές καὶ πολὺ δηλητηριώδες. Κόβει τὸ αἷμα.

4) Ἑλλέβορος. Τὸ φυτὸ αὐτὸ ἀνα-

πτύσσεται ὑπερβολικά, ἀλλὰ δὲν τὸ πλησιάζουν τὰ ζῶα. Χρειάζεται προσοχὴ κατὰ τὸ θέρισμα καὶ τὸ δεμάτιασμα, γιατί κατόπιν τὰ ζῶα, ὅταν τρῶν τὸ χόρτο, δὲν τὸ ἀντιλαμβάνονται. Τὸ φάγμά του προκαλεῖ κοιλιακὸς διαταραχὰς καὶ ψοφῶν τὰ ζῶα.

5) Τὸ φθειροκτόνο (ψειροβότανο). Αὐτὸ φέρνει αἱματοουρία. Φυτρώνει πάντοτε σὲ ὑγρὰ καὶ δροσερὰ λειβάδια.

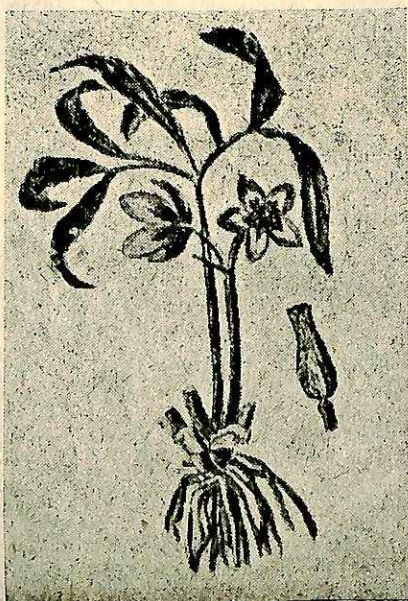
Κατὰ πολέμησις. Δὲν εἶναι εὐκόλη. Ὁ κτηνοτρόφος κατ' ἀρχὴν πρέπει νὰ τὰ γνωρίζῃ καὶ νὰ τὰ καταστρέφῃ, ἀλλὰ παραμελεῖ. Καὶ ὅσα μὲν φυτρώνουν σὲ δροσερὰ λειβάδια ἢ βαλτώδη, πρέπει ν' ἀνοίγουμε χαντάκια γιὰ νὰ ἀποστραγγίζονται τὰ νερά, ὁπότε ξηραίνονται. Σπάνια δὲ εἶναι τὰ δηλητηριώδη φυτά,

2. Εὐφόρβιον

τὰ ὁποῖα δηλητηριάζουν τὰ ζῶα ὡς ξηρά. Τὸ κόψιμο δὲν εἶναι δουλειὰ καλὴ, γιατί κατόπιν πάλιν φυτρώνουν. Καλὴ καὶ ἀποτελεσματικὴ δουλειὰ, εἶναι νὰ τὰ καταστρέφουμε με τὴν τσάπα, ἀλλὰ τότε πού δὲν ἔχουν ἀνθίσει ἀκόμη, γιατί, ἂν σποριάσουν καὶ σκορπιστούν οἱ σπόροι τους, διασκορπίζονται κατόπιν καὶ πολ-

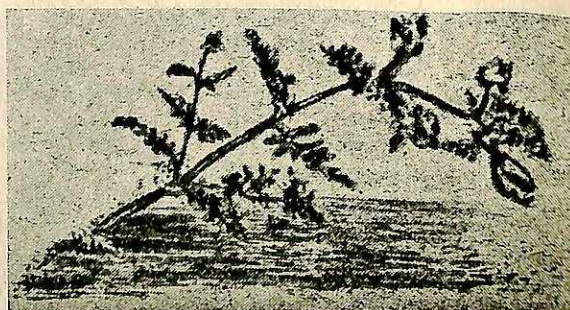
4. Ἑλλέβορος

λαπλάσιάζονται καταπληκτικά. Καλὸ ἐπίσης τρόπος καταστροφῆς εἶναι, ὅσα ἔχουν πλατεῖα φύλλα, με τὰ ζιζανιοκτόνα, ἀλλὰ με ψεκαστῆρα τοῦ χεριοῦ ἢ τοῦ ὤμου καὶ ἐπὶ τόπου. Τέτοια εἶναι οἱ γαλατσίδες, ὁ ἑλλέβορος, τὸ ψειροβότανο, τὸ κώνιο, τὰ ὁποῖα μαραίνονται καὶ ξηραίνονται. Τὰ γαϊδουράγκαθα δὲν καταστρέφονται με τὰ ζιζανιοκτόνα. Ἐνας ἐργάτης ἐφωδιασμένος με ψεκαστῆρα τοῦ ὤμου, ὅταν ραντίζῃ με προσοχὴ, μπορεῖ νὰ περάσῃ καὶ νὰ ψεκάσῃ ὅλα τὰ δηλητηριώδη μὴ μέρη σὲ 10 στρέμματα. Θὰ διαλέξῃ μέρη ὑψηλὰ, ἂν εἶναι δυνατὸν συννεφιασμένη, καὶ θὰ ραντίζῃ ἀποκλειστικῶς αὐτὰ τὰ φυτά. Ἐνας ἐργάτης με τὴν τσάπα ξεπατώνει τέτοια φυτὰ σὲ μὴ μέρη 5 στρέμματα ἁραιά, ὅταν εἶναι φυτωμένα καὶ 2 ὅταν εἶναι πυκνά. Ἐνδιαφέρει ὁμως νὰ καταστρέφονται ὄχι μόνον τὰ ἑνῆρα κλαδιά καὶ φύλλα, ἀλλὰ καὶ οἱ ρίζες. Γι' αὐτὸ καὶ τὸ μόνον ἀποτελεσματικὸ μέσον εἶναι τὸ ξεπάτωμα με τὴν τσάπα. Ἐπίσης μποροῦμε νὰ κάνουμε τὴ δουλειὰ σύγχρονα με τὸ θέρισμα με ἓνα ἰδιαιτέρω ἐργάτη, ἀλλὰ προσεκτικά, ὥστε τὰ φύλλα καὶ τὰ κλαδιά τοῦ δηλητηριώδους φυτοῦ νὰ μαζεύονται ἰδιαιτέρως καὶ νὰ ἀπομακρύνονται. Ἄλλος τρόπος, εἶναι νὰ προλαμβάνουμε τὴ διάδοσί τους στὰ τεχνητὰ λειβάδια, ὅταν σπέρνουμε τὸ σπόρο. Θὰ πρέπει νὰ εἶναι τελείως καθαρὸς ἀπὸ σπόρους δηλητηριωδῶν φυτῶν καὶ ἐπειδὴ δὲν ἀναγνωρίζονται εὐκόλα, πρέπει νὰ ζητοῦμε ἐπίμονα ἀπὸ τοὺς πωλητὰς καθαρὸ σπόρο. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν κουσκούτα στὰ τριφυλλοειδῆ, τῆς ὁποίας οἱ σπόροι εἶναι πολὺ λεπτοὶ καὶ πλακωτοί, πρέπει νὰ ζητοῦμε σπόρο ἀπαλλαγμένο ἀπὸ τὴν κουσκούτα καὶ περασμένο ἀπὸ μηχανήμα.

Οἱ δηλητηριάσεις στὰ ζῶα καὶ στὸ ὑπαιθρο φθάνουν τὰ 2% καὶ εἶναι ὅλες θανατηφόρες. Τὸ ζῶο μετὰ μερικὲς ὥρες πέφτει κατὰ γῆς, ἢ κοιλιὰ του φουσκώνει, οὔρεϊ αἷμα, βγαίνουν ἀφροὶ ἀπὸ τὸ στόμα, τέλος καταντᾷ σὲ κωματώδη κατάσταση καὶ ποφά. Καὶ ἂν προλάβουμε καὶ τὸ σφάζουμε, τὸ κρέας εἶναι ἐπικίνδυνον γιὰ τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὰ σκυλιὰ. Γι' αὐτὸ, ὅταν ψοφήσῃ, ἀφαιροῦμε με προσοχὴ τὸ δέρμα τοῦ ζῶου, γιατί τὸ δέρμα μπορεῖ νὰ χρησιμοποιηθῇ, καὶ ἀφοῦ τὸ πασπαλίσουμε με ἄφθονον ἀβέστη καὶ πετρέλαιο, ἀνοίγουμε βαθὺ λάκκο ὡς ἓνα μέτρο γιὰ νὰ θάψουμε βαθειὰ τὸ ζῶο ὥστε νὰ μὴ μπορέσουν νὰ τὸ ξεθάψουν τὰ σκυλιὰ. Ἄλλα καὶ τὸ δέρμα θὰ τὸ ἀποξηράνουμε μακριὰ ἀπὸ τὰ σκυλιὰ.

5. Φθειροκτόνον

Ἀπὸ τὴν λαογραφία μας

ΑΠΟ ΠΟΥ ΚΑΙ ΠΟΥ ΠΟΣ ΚΑΙ ΠΟΣΑ

ΓΛ. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑ

Ἀνάμεσα στὶς παροιμίες τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ ὑπάρχουν κι ἐκεῖνες, πού ἀποτελοῦνται ἀπὸ δύο στίχους πού ὁ πρῶτος ἔχει πολλὲς ἐρωτήσεις μαζί κι ὁ δεύτερος τὴν ἀπάντησι σ' ὅλες ταυτοχρόνως τὶς ἐρωτήσεις. Αὐτὸ ἦταν ἓνα εἶδος παιχνιδιοῦ καὶ στοὺς ἀρχαίους Ἕλληνας, πού φημίζονταν γιὰ τὴν συντομία τους στὸν λόγο.

Ὡραῖο τέτοιο παράδειγμα ἦταν τὸ ἐπιγράμμα τοῦ ποιητοῦ Σιμωνίδη:

«Πές μας ποῖος, τίνος εἰσαι, ποῖας πατρίδας, πού νίκησες;

Κι ἡ ἀπάντησις:

«Ὁ Κασμύλος, τοῦ Εὐαγόρου, Ρόδιος, στὰ Πύθια».

Ἀνάλογο τέτοιο παράδειγμα εἶναι καὶ στὴν λαϊκὴ μας παράδοσι, ἢ γνωστὴ φράσις «Ἀπὸ πού καὶ πού, πῶς καὶ πόσα;» Ἡ ἐρώτησις αὐτὴ ἔχει μείνει ἀπὸ τὴν παρακάτω ἱστορία, πού ἔχει σκοπὸ νὰ δείξῃ τὴν σοφία τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων.

Τὸν παλαιὸ καιρὸ ἦταν πολλοὶ σοφοὶ καὶ μεγάλοι ἄνθρωποι στὴν πατρίδα μας κι ὅλα τὰ βασίλεια, πού τὸ ἄκουαν αὐτόν, ἐζήλευαν κι ἔλεγαν πῶς νὰ κάμουν νὰ φθάσουν τοὺς Ἑλληνας στὴ γνῶσι καὶ στὰ γράμματα.

Γιαυτὸ μὴν ἓνα φορὰ, ἀπεφάσισαν ὅλοι οἱ σοφοί, πού ἦταν σὲ ἄλλα βασίλεια, νὰ ἔλθουν στὴν Ἀθήνα, πού ἐφημίζετο γιὰ τὴν ἐξυπνάδα καὶ τὴ μὀρφωσι τῶν κατοίκων τῆς νὰ ἰδοῦν ἂν μποροῦν νὰ συγκριθοῦν με τοὺς Ἑλληνας.

Τὸν παλαιὸ καιρὸ ἦταν πολλοὶ σοφοὶ καὶ μεγάλοι ἄνθρωποι στὴν πατρίδα μας κι ὅλα τὰ βασίλεια, πού τὸ ἄκουαν αὐτόν, ἐζήλευαν κι ἔλεγαν πῶς νὰ κάμουν νὰ φθάσουν τοὺς Ἑλληνας στὴ γνῶσι καὶ στὰ γράμματα.

Γιαυτὸ μὴν ἓνα φορὰ, ἀπεφάσισαν ὅλοι οἱ σοφοί, πού ἦταν σὲ ἄλλα βασίλεια, νὰ ἔλθουν στὴν Ἀθήνα, πού ἐφημίζετο γιὰ τὴν ἐξυπνάδα καὶ τὴ μὀρφωσι τῶν κατοίκων τῆς νὰ ἰδοῦν ἂν μποροῦν νὰ συγκριθοῦν με τοὺς Ἑλληνας.

Τὸν παλαιὸ καιρὸ ἦταν πολλοὶ σοφοὶ καὶ μεγάλοι ἄνθρωποι στὴν πατρίδα μας κι ὅλα τὰ βασίλεια, πού τὸ ἄκουαν αὐτόν, ἐζήλευαν κι ἔλεγαν πῶς νὰ κάμουν νὰ φθάσουν τοὺς Ἑλληνας στὴ γνῶσι καὶ στὰ γράμματα.

Τὸν παλαιὸ καιρὸ ἦταν πολλοὶ σοφοὶ καὶ μεγάλοι ἄνθρωποι στὴν πατρίδα μας κι ὅλα τὰ βασίλεια, πού τὸ ἄκουαν αὐτόν, ἐζήλευαν κι ἔλεγαν πῶς νὰ κάμουν νὰ φθάσουν τοὺς Ἑλληνας στὴ γνῶσι καὶ στὰ γράμματα.

Τὸν παλαιὸ καιρὸ ἦταν πολλοὶ σοφοὶ καὶ μεγάλοι ἄνθρωποι στὴν πατρίδα μας κι ὅλα τὰ βασίλεια, πού τὸ ἄκουαν αὐτόν, ἐζήλευαν κι ἔλεγαν πῶς νὰ κάμουν νὰ φθάσουν τοὺς Ἑλληνας στὴ γνῶσι καὶ στὰ γράμματα.

Τὸν παλαιὸ καιρὸ ἦταν πολλοὶ σοφοὶ καὶ μεγάλοι ἄνθρωποι στὴν πατρίδα μας κι ὅλα τὰ βασίλεια, πού τὸ ἄκουαν αὐτόν, ἐζήλευαν κι ἔλεγαν πῶς νὰ κάμουν νὰ φθάσουν τοὺς Ἑλληνας στὴ γνῶσι καὶ στὰ γράμματα.

Τὸν παλαιὸ καιρὸ ἦταν πολλοὶ σοφοὶ καὶ μεγάλοι ἄνθρωποι στὴν πατρίδα μας κι ὅλα τὰ βασίλεια, πού τὸ ἄκουαν αὐτόν, ἐζήλευαν κι ἔλεγαν πῶς νὰ κάμουν νὰ φθάσουν τοὺς Ἑλληνας στὴ γνῶσι καὶ στὰ γράμματα.

Τὸν παλαιὸ καιρὸ ἦταν πολλοὶ σοφοὶ καὶ μεγάλοι ἄνθρωποι στὴν πατρίδα μας κι ὅλα τὰ βασίλεια, πού τὸ ἄκουαν αὐτόν, ἐζήλευαν κι ἔλεγαν πῶς νὰ κάμουν νὰ φθάσουν τοὺς Ἑλληνας στὴ γνῶσι καὶ στὰ γράμματα.

Τὸν παλαιὸ καιρὸ ἦταν πολλοὶ σοφοὶ καὶ μεγάλοι ἄνθρωποι στὴν πατρίδα μας κι ὅλα τὰ βασίλεια, πού τὸ ἄκουαν αὐτόν, ἐζήλευαν κι ἔλεγαν πῶς νὰ κάμουν νὰ φθάσουν τοὺς Ἑλληνας στὴ γνῶσι καὶ στὰ γράμματα.

Τὸν παλαιὸ καιρὸ ἦταν πολλοὶ σοφοὶ καὶ μεγάλοι ἄνθρωποι στὴν πατρίδα μας κι ὅλα τὰ βασίλεια, πού τὸ ἄκουαν αὐτόν, ἐζήλευαν κι ἔλεγαν πῶς νὰ κάμουν νὰ φθάσουν τοὺς Ἑλληνας στὴ γνῶσι καὶ στὰ γράμματα.

Τὸν παλαιὸ καιρὸ ἦταν πολλοὶ σοφοὶ καὶ μεγάλοι ἄνθρωποι στὴν πατρίδα μας κι ὅλα τὰ βασίλεια, πού τὸ ἄκουαν αὐτόν, ἐζήλευαν κι ἔλεγαν πῶς νὰ κάμουν νὰ φθάσουν τοὺς Ἑλληνας στὴ γνῶσι καὶ στὰ γράμματα.

Τὸν παλαιὸ καιρὸ ἦταν πολλοὶ σοφοὶ καὶ μεγάλοι ἄνθρωποι στὴν πατρίδα μας κι ὅλα τὰ βασίλεια, πού τὸ ἄκουαν αὐτόν, ἐζήλευαν κι ἔλεγαν πῶς νὰ κάμουν νὰ φθάσουν τοὺς Ἑλληνας στὴ γνῶσι καὶ στὰ γράμματα.

Τὸν παλαιὸ καιρὸ ἦταν πολλοὶ σοφοὶ καὶ μεγάλοι ἄνθρωποι στὴν πατρίδα μας κι ὅλα τὰ βασίλεια, πού τὸ ἄκουαν αὐτόν, ἐζήλευαν κι ἔλεγαν πῶς νὰ κάμουν νὰ φθάσουν τοὺς Ἑλληνας στὴ γνῶσι καὶ στὰ γράμματα.

Τὸν παλαιὸ καιρὸ ἦταν πολλοὶ σοφοὶ καὶ μεγάλοι ἄνθρωποι στὴν πατρίδα μας κι ὅλα τὰ βασίλεια, πού τὸ ἄκουαν αὐτόν, ἐζήλευαν κι ἔλεγαν πῶς νὰ κάμουν νὰ φθάσουν τοὺς Ἑλληνας στὴ γνῶσι καὶ στὰ γράμματα.

Τὸν παλαιὸ καιρὸ ἦταν πολλοὶ σοφοὶ καὶ μεγάλοι ἄνθρωποι στὴν πατρίδα μας κι ὅλα τὰ βασίλεια, πού τὸ ἄκουαν αὐτόν, ἐζήλευαν κι ἔλεγαν πῶς νὰ κάμουν νὰ φθάσουν τοὺς Ἑλληνας στὴ γνῶσι καὶ στὰ γράμματα.

Τὸν παλαιὸ καιρὸ ἦταν πολλοὶ σοφοὶ καὶ μεγάλοι ἄνθρωποι στὴν πατρίδα μας κι ὅλα τὰ βασίλεια, πού τὸ ἄκουαν αὐτόν, ἐζήλευαν κι ἔλεγαν πῶς νὰ κάμουν νὰ φθάσουν τοὺς Ἑλληνας στὴ γνῶσι καὶ στὰ γράμματα.

Τὸν παλαιὸ καιρὸ ἦταν πολλοὶ σοφοὶ καὶ μεγάλοι ἄνθρωποι στὴν πατρίδα μας κι ὅλα τὰ βασίλεια, πού τὸ ἄκουαν αὐτόν, ἐζήλευαν κι ἔλεγαν πῶς νὰ κάμουν νὰ φθάσουν τοὺς Ἑλληνας στὴ γνῶσι καὶ στὰ γράμματα.

Τὸν παλαιὸ καιρὸ ἦταν πολλοὶ σοφοὶ καὶ μεγάλοι ἄνθρωποι στὴν πατρίδα μας κι ὅλα τὰ βασίλεια, πού τὸ ἄκουαν αὐτόν, ἐζήλευαν κι ἔλεγαν πῶς νὰ κάμουν νὰ φθάσουν τοὺς Ἑλληνας στὴ γνῶσι καὶ στὰ γράμματα.

Τὸν παλαιὸ καιρὸ ἦταν πολλοὶ σοφοὶ καὶ μεγάλοι ἄνθρωποι στὴν πατρίδα μας κι ὅλα τὰ βασίλεια, πού τὸ ἄκουαν αὐτόν, ἐζήλευαν κι ἔλεγαν πῶς νὰ κάμουν νὰ φθάσουν τοὺς Ἑλληνας στὴ γνῶσι καὶ στὰ γράμματα.

Τὸν παλαιὸ καιρὸ ἦταν πολλοὶ σοφοὶ καὶ μεγάλοι ἄνθρωποι στὴν πατρίδα μας κι ὅλα τὰ βασίλεια, πού τὸ ἄκουαν αὐτόν, ἐζήλευαν κι ἔλεγαν πῶς νὰ κάμουν νὰ φθάσουν τοὺς Ἑλληνας στὴ γνῶσι καὶ στὰ γράμματα.

Τὸν παλαιὸ καιρὸ ἦταν πολλοὶ σοφοὶ καὶ μεγάλοι ἄνθρωποι στὴν πατρίδα μας κι ὅλα τὰ βασίλεια, πού τὸ ἄκουαν αὐτόν, ἐζήλευαν κι ἔλεγαν πῶς νὰ κάμουν νὰ φθάσουν τοὺς Ἑλληνας στὴ γνῶσι καὶ στὰ γράμματα.

Τὸν παλαιὸ καιρὸ ἦταν πολλοὶ σοφοὶ καὶ μεγάλοι ἄνθρωποι στὴν πατρίδα μας κι ὅλα τὰ βασίλεια, πού τὸ ἄκουαν αὐτόν, ἐζήλευαν κι ἔλεγαν πῶς νὰ κάμουν νὰ φθάσουν τοὺς Ἑλληνας στὴ γνῶσι καὶ στὰ γράμματα.

Τὸν παλαιὸ καιρὸ ἦταν πολλοὶ σοφοὶ καὶ μεγάλοι ἄνθρωποι στὴν πατρίδα μας κι ὅλα τὰ βασίλεια, πού τὸ ἄκουαν αὐτόν, ἐζήλευαν κι ἔλεγαν πῶς νὰ κάμουν νὰ φθάσουν τοὺς Ἑλληνας στὴ γνῶσι καὶ στὰ γράμματα.

Τὸν παλαιὸ καιρὸ ἦταν πολλοὶ σοφοὶ καὶ μεγάλοι ἄνθρωποι στὴν πατρίδα μας κι ὅλα τὰ βασίλεια, πού τὸ ἄκουαν αὐτόν, ἐζήλευαν κι ἔλεγαν πῶς νὰ κάμουν νὰ φθάσουν τοὺς Ἑλληνας στὴ γνῶσι καὶ στὰ γράμματα.

—Ἀπ' Ἀθήνα στὸ λειβάδι Θόδωρος καὶ πεντακόσια.

Εἶχαν τὴν ἰδέα οἱ ξένοι σοφοὶ ὅτι ὁ βοσκὸς ἀσφαλῶς θὰ τὰ ἔχανε ἀπὸ τὶς βιαστικές καὶ ἀλλεπάλληλες ἐρωτήσεις των. Ὁ Ἀθηναῖος ὁμως σοφός, με μεγάλη ἐτοιμότητα καὶ ἥρεμα τοὺς ἀποκρίνεται με μὴ μὀνάχα φράσι.

—Ἀπ' Ἀθήνα σὲ λειβάδι Θόδωρος καὶ πεντακόσια.

Ἐκεῖνοι τὰ ἔχασαν κι εἶπαν μεταξύ τους: «Ποῦ πᾶμε, φίλοι μου, καὶ με ποιοὺς γυρεύουμε νὰ τὰ βάλουμε; Μποροῦμε ἐμεῖς νὰ συγκριθοῦμε με τοὺς Ἀθηναίους στὸ πνεῦμα καὶ τὴ γνῶσι; Ἀφοῦ ἓνας βοσκὸς μᾶς ἔδωσε τέτοια ἀπάντησι, καταλαβαίνετε τότε οἱ σοφοὶ τί θὰ εἶναι!... Πίσω γρήγορα νὰ ξαναφύγουμε γιὰ τὴν πατρίδα μας!

Κι ἔτσι ἐγύρισαν πίσω στὴν πατρίδα τους καταντροπισμένοι.

Γιὰ μὴν ἀκόμη φορὰ οἱ Ἀθηναῖοι εἶχαν νικησί τους ξένους ὄχι με τὰ ὄπλα, στὸ πεδῖον τῆς μάχης, ἀλλὰ με τὸν λόγο, στὸ πεδῖο τοῦ πνεύματος.

ΜΗΛΑ

Τὰ μῆλα ἦταν καὶ μένουν πάντοτε μὴ ἀπὸ τὶς πιὸ ὑγιεινὲς καὶ κυρίως ἀπὸ τὶς πιὸ θεραπευτικὲς τροφές.

Ἡ ἀξία τοῦ μῆλου ἔγκειται εἰς τὸ πρῶτης ποιότητος σάκχαρο, πού εἶναι διαλυμένο στὰ 80 ο/ο ἐκλεκτὸ του νεροῦ καὶ εἰς τὰ πολυτίμα ἄλατα καὶ ὀξεῖα.

Ἐπὶ πλέον θεωροῦνται τὰ μῆλα ὡς τὸ πλέον ἀποτελεσματικὸν φάρμακον ὄχι μόνον στὶς ἀπλὲς διάρροιες, ἀλλὰ καὶ στὶς δυσεντερίες καὶ ἐντεροκαλιτίδες τῶν παιδιῶν. Σὲ πολλὰς χώρες, Γαλλία, Γερμανία, ἡ μῆλο-θεραπεία κατέχει ἐξέχουσα θέσι στὶς ἐντερικὲς παθήσεις τῶν παιδιῶν.

Γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ τῆς θεραπείας αὐτῆς δίδονται αἱ ἀκόλουθοι ὁδηγίαι:

Μῆλα ἀφράτα, ἀπολύτως ὠριμα—μόνον τὸ φαχνό—τὰ περνοῦμε ἀπὸ τὸν τρίφτη ὥστε νὰ σχηματισθῇ πολτός. Δίδομεν ἐξ αὐτῶν ἡμερησίως

500—1500 γραμμάρια, σὲ δόσεις τῶν 100—300 γραμμάρων, ἀναλόγως τῆς ἡλικίας τῶν παιδιῶν, ὡς μόνον τροφήν ἐπὶ 48 ὥρας. Κατόπιν ἀκολουθεῖ διαίτα ἀπὸ παξιμάδια, ἄσπρο τυρὶ, πατάτες πουρέ, κρέας φαχνὸ κ.λ.π.

Τὰ παιδιά, πού τρώγουν μῆλα καὶ γενικῶς φρούτα ὠμά—ὄχι βέβαια ἄωρα—διατρέχουν πολὺ ὀλιγωτέρως κινδύνους νὰ πάθουν διάρροια ἀπὸ ἐκεῖνα, πού τὰ παραφορτώνουν με πολὺ ρύζι καὶ ζυμαρικά. «Ὁ,τι δὲν θὰ πάρωμε ὡς τροφή, θὰ τὸ πάρωμε ὡς φάρμακον» εἶπε ἓνας Ἀγγλος γιαντρός.

Τὰ μῆλα ὑποβοηθοῦν τὴν καλὴν λειτουργίαν τοῦ ἥπατος, γι' αὐτὸ ὠφελοῦν στὶς χρόνιες παθήσεις του.

Τὰ ὀργανικά του ὀξεῖα προλαμβάνουν καὶ θεραπεύουν τὴν ψαμμίασι καὶ λιθίαισι τῶν νεφρῶν. Περὶσσότερο δὲ ἀπὸ ὅλα, τὰ μῆλα προλαμβάνουν καὶ θεραπεύουν τὴν ἀρτηριοσκληρῶσι καὶ τὸν ἀρθριτισμό.

Ἀλλὰ γιὰ νὰ εἶναι τὸ μῆλο ἡ τροφή, πού χαρίζει ὑγεία καὶ μακροβιότητα, πρέπει νὰ τρώγεται ὠμό καὶ καὶ ὀλόκληρο, με τὴ φλούδα του.

ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΖΩΗ

Ο Βαλερύ Μπρύμελ και το άλμα εις ύψος

ΣΠ. ΑΥΛΩΝΙΤΗ

Όπως είχαμε γράψει κι άλλοτε, όταν μιλούσαμε για τον περίφημο νεοροσσο-αμερικανό άσσο του άλματος εις ύψος Τζόν Τόμας, από το 1895 μέχρι το 1956, οι Ηνωμένες Πολιτείες δεν έχασαν ποτέ τα σκήπτρα και το παγκόσμιο ρεκόρ στο αγώνισμα αυτό. Ο Σουίνν ήταν ο πρώτος επίσημος πρωταθλητής του κόσμου εις το άλμα εις ύψος με 1 μ. 97 και το καταπληκτικό για την εποχή εκείνη, ρεκόρ παρέμεινε άσάλευτο μέχρι το 1912. Τον επόμενο χρόνο ο Χόρυν έπληθσε 1 μ. 98 και κατόπιν 2 μ. 01, άπίστευτο και αυτό ρεκόρ στον καιρό του.

Κι όμως το 1914 ο Μπήσσον έβελλώσε την έπιδοσι αυτή κατά ένα έκατοστό πηδώντας 2 μ. 02. Πέρασαν από τότε 10 χρόνια και το 1924 εμφανίστηκε ο διάσημος νέγρος Χάρολντ Όσμπορν, που άναδείχθηκε ολυμπιονίκης όχι μόνον του ύψους, αλλά και του δεκάθλου. Ο Όσμπορν, που το όνομά του συνδέθηκε όσο κανένα άλλο με την τεχνική του άλματος εις ύψος, χάρις στον περίφημο παλμό, που έφερε το όνομά του—πήδησε το 1924 πάνω από τα 2 μ. 03. Χρειάστηκαν πάλι άλλα 10 χρόνια για να έλθη ο Μάρτυ, που πήδησε στην άρχη 2 μ. 04 κι αργότερα 2 μ. 06.

Το 1936 στην Ολυμπιάδα του Βερολίνου, ήταν η εποχή του Τζόνσον και του Άλμπριττον, που υπερέβησαν τα 2μ. 07. Το μεγαλύτερο όμως άλμα στο παγκόσμιο ρεκόρ του άλματος εις ύψος έσημειώθη κατά τη διάρκεια του πολέμου, όποτε φάνηκε το 1941 ο Λή Σπίρ, που πήδησε 2 μ. 11. Από τότε η κατάρριψις του παγκοσμίου ρεκόρ του ύψους άρχίζει να γίνεται δυσκολότερη και ν' άποτελή κατόρθωμα. Έτσι πέρασε ο πόλεμος και μόλις το 1953 κατάφερε ο πανύψηλος Γουάλτερ Νταίηβις να φθάση τα 2 μ. 12 και αργότερα το 1956 ο νέγρος Τσάρλυ Ντούμας τα 2 μ. 15. Η κυριαρχία των Άμερικανών ήταν λοιπόν όπως είπαμε άπόλυτη. Το 1917 όμως εμφανίστηκε ξαφνικά ένας Ρώσος αθλητής, ο Γιούρι Στεπάνωφ, που κατώρθωσε όχι μόνο να πηδήση περισσότερο άπ' τους Άμερικανούς, αλλά και να κατάρριψη το ρεκόρ του κόσμου με 2 μ. 16.

Αλλά με τον Στεπάνωφ όμως είχε δημιουργηθή ζήτημα, έπειδή χρησιμοποιούσε ένα έλαστικό παπούτσι με ειδική σόλα, που τον βοηθούσε στην εκτίναξη. Πάντως μέχρι το 1960 η έπιδοσις του Στεπάνωφ έμεινε άκλόνητη. Τον περασμένο χειμώνα η ύπερατλαντική συμπολιτεία παρουσίασε ένα νεαρό νέγρο, τον Τζών Τόμας, που άποδείχθηκε πραγματικό φαινόμενο. Ο Τόμας πήδησε διαδοχικά 2.18, 2.19 1/2 και 2 μ. 22,8! Ήταν τόσο καταπληκτική, τόσο άπίστευτη η έπιδοσις αυτή ώστε ο Άμερικανός έφηβος έθεωρείτο βέβαιος Ολυμπιονίκης στη Ρώμη. Κι όμως εκεί έπαθε τράκ με άποτέλεσμα να χάση όχι μόνο την πρώτη, αλλά και την δεύτερη θέση. Την πρώτη Ολυμπιακή νίκη έκέρδισε

ο Ρώσος Σαβλακάτζε και την δεύτερη ο συμπατριώτης του Μπρύμελ. Κι οι δύο πήδησαν 2 μ. 16, ενώ ο Τόμας ήλθε 3ος με 2.14. Δυό μήνες πριν άπ' την Ολυμπιάδα ο Τόμας είχε πηδήσει σχεδόν 2μ. 23! Αυτό ήταν το ένα εκπληκτικό. Το άλλο ήταν ο 2ος Ολυμπιονίκης Μπρύμελ. Ο 18ετής αυτός Ρώσος αλτης έπένυχε κάτι το μοναδικό στην Ιστορία του παγκοσμίου άθλητισμού. Σε διάστημα όκτώ μηνών έβελλώσε στο άλμα εις ύψος το άτομικό του ρεκόρ κατά 24 έκατοστά του μέτρου και, το σπουδαιότερο, σε μεγάλη ύψη. Από 2 μ. 01, που πηδούσε τον Άπριλιο του 1960, έφθασε τα 2.25 τον Ιανουάριο του 1961.

Ο Βαλερί Μπρύμελ έπληθσε τον περασμένο Μαΐο 2 μ. 07, τον Ιούλιο 2 μ. 10, τον Ιούλιο 2.13 και στις 14 Αυγούστου κατέρριψε το Εύρωπαϊκό ρεκόρ (2μ. 16), που κατείχε ο συμπατριώτης του Στεπάνωφ. Όπως ήταν φυσικό, ύστερ' άπ' τις άλλεπάλληλες αυτές έπιτυχίες περιελήφθη στην Ολυμπιακή ομάδα της Ρωσίας για να καταλάβη την 2α θέση. Αλλά ο Μπρύμελ δεν σταμάτησε εκεί: Στις 17 Σεπτεμβρίου έπληθσε 2.18, στις 9 Οκτωβρίου 2.19 και στις άρχες του Νοεμβρίου 2 μ. 20! Το ρεκόρ αυτό το πέτυχε στην πόλι Ουζγκοντ της Νοτίου Ουκρανίας. Οι ειδικοί λένε ότι ο Μπρύμελ ήταν σε τέτοια φόρμα την ήμερα εκείνη, ώστε θα κατέρριπτε το παγκόσμιο ρεκόρ και θα

Πριν από πολλά χρόνια η Άγγλια με τη Γαλλία βρίσκονταν σε διαρκή πόλεμο. Στον Άγγλικό στρατό ύπηρετούσε κι ένας μικρός τυμπανιστής, ως 15 χρόνων, όταν έξσπασε ένας νέος πόλεμος μεταξύ των δύο αυτών χωρών.

Έτοιμασίες είχαν γίνει κι από τα δύο μέρη κι οι Άγγλοι, μπαίνοντας στα καράβια τους, άποβιβάστηκαν στο έδαφος της Γαλλίας. Οι Γάλλοι στρατιώτες άμύνθηκαν με όλα τους τα μέσα και τις δυνάμεις για να έμποδίσουν τον έχθρο να πατήση τη χώρα τους, αλλά δεν το κατώρθωσαν.

Από εκείνη την ήμερα οι μάχες διαδέχονταν η μια την άλλη.

Μια μέρα ο μικρός τυμπανιστής περιπλανήθηκε και, χωρίς να το καταλάβη, άπομακρύνθηκε από το Άγγλικό στρατόπεδο. Έπεσε πάνω σε μια ένεδρα Γάλλων στρατιωτών και πιάστηκε αιχμάλωτος.

Οι στρατιώτες παρουσίασαν, σε λίγο, τον μικρό μπροστά στον Διοικητή των Γαλλικών στρατευμάτων ν' άποφασίση για την τύχη του.

Ο Γάλλος άξιωματικός, μόλις τον είδε, τον ρώτησε ποιός ήταν.

Ο μικρός άπήντησε με θάρρος, ότι ήταν τυμπανιστός του Άγγλικού στρατού.

Ο άξιωματικός διέταξε τότε να φέρον άμέσως ένα τύμπανο και να το δώσουν στον αιχμάλωτο για να δη τί ήξερε να παίξει.

Ο νεαρός τυμπανιστής έπαιξε δυο-τρία έμβατήρια κι ο Γάλλος διοικητής

γινόταν πρωταθλητής του κόσμου, αν δεν έκανε ένα βασικό σφάλμα: Άρχισε τα άλματά του από το 1.90 και πήδησε κατόπιν διαδοχικά 1.95, 2 μ. 2.03, 2.08, 2.10, 2.12 και 2.16. Ύστερα πήδησε στο 2.20 κι ήταν πια κουρασμένος, όταν το πέρασε στην τρίτη προσπάθεια. Έτσι άπέτυχε κατόπιν στην προσπάθειά του να κατάρριψη το παγκόσμιο ρεκόρ του Τόμας πηδώντας 2 μ. 24.

Την ευκαιρία όμως αυτή την ξαναβρήκε στις 30 Ιανουαρίου στο Λένινγκραντ όπου κατώρθωσε το ακατόρθωτο: Πέρασε πάνω άπ' τον πήχυ, που είχε στηθή στα 2 μ. 25! Αυτό πια ήταν πραγματικά άπίστευτο, γιατί ο Μπρύμελ έπένυχε το άπίθανο άλμα του σε κλειστό στίβο και σε χειμερινή περίοδο, που δύσκολα γίνονται νέα παγκόσμια ρεκόρ. Για ειρωνεία της τύχης, την ίδια μέρα στην Βοστώνη ο Τζών Τόμας κατέρριπτε το δικό του ρεκόρ του κλειστού στίβου, που ήταν και παγκόσμιο, πηδώντας 2 μ. 21. Ο Τόμας όμως εξακολουθεί να είναι έπισημως ο παγκόσμιος ρεκορντμαν με 2μ. 22,8 γιατί τα ρεκόρ του κλειστού στίβου δεν άναγνωρίζονται ως παγκόσμια. Πάντως, αυτόν τον μήνα ο Μπρύμελ θα έχη την ευκαιρία ν' άντιμετωπίση τον Τόμας εις άμερικανο-ρωσικούς άγώνες, και οι φίλαθλοι περιμένουν με πολύ ένδιαφέρον το άποτέλεσμα από τον φοβερό αυτό συναγωνισμό των δύο νεαρών άσων.

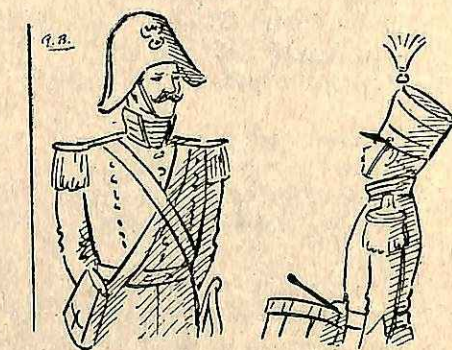
Ο ΜΙΚΡΟΣ ΤΥΜΠΑΝΙΣΤΗΣ

Κ. Δ. ΚΟΛΟΒΟΥ, Έπιθ. Δημ. Σχολείων

του ζήτησε να παίξη «ύποχώρησι».

—Δεν ξέρω τί θα πη αυτό, άπήντησε θαρραλέα ο μικρός. Οι στρατιώτες μας δεν έχουν μάθει να ύποχωρούν, αλλά να βαδίζουν πάντα έμπρός. Γι' αυτό ποτέ ως τώρα δεν έχω παίξει κάτι τέτοιο, μα κι ούτε πρόκειται να παίξω όσο ζώ.

Η άπάντησις αυτή έκανε τον Γάλλο άξιωματικό να θαυμάση το θάρρος και την εύφυα του μικρού και τον άφησε άμέσως έλευθερο. Πριν φύγη μάλιστα τον έπήνεσε και του έδωσε ένα σημείωμα για τον Άγγλο διοικητή. Στο σημείωμα αυτό περιέγραφε την γενναιότητα και την έξυπνάδα του μικρού τυμπανιστού, δίνοντας θερμά συγχαρητήρια γι' αυτόν.

Ποτέ δεν έχω παίξει τέτοιο έμβατήριο.

ΚΙΝΗΣΙΣ Ε.Ε.Σ.Ν.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΘΕΣΙΝ

Πεπραγμένων του Έλληνικού Έρυθρου Σταυρού Νεότητος κατά το άπό 1ης Ιανουαρίου 1960 μέχρι 31ης Δεκεμβρίου 1960 διάστημα δημοσιεύομεν τα ακόλουθα άποσπάσματα:

Κατά το έτος 1960 ο Ε.Ε.Σ. Νεότητος έσημείωσεν έξαιρετικώς ίκανοποιητικήν δράσιν, ή όποία άποτελεί έγγυησιν δι' έτι πλουσιωτέραν άπόδοσιν εις το μέλλον.

Τά έπιτευχθέντα άποτελέσματα, χάρις εις την συμβολήν των πολυτίμων συνεργατών του Ε.Ε.Σ. Νεότητος, των Έλλήνων Έκπαιδευτικών, έχουν κατά το μεις ως ακόλουθως:

Α'. ΚΙΝΗΣΙΣ ΟΜΑΔΩΝ Ε.Ε.Σ. ΝΕΟΤΗΤΟΣ

Τά μέλη του Ε.Ε.Σ. Νεότητος, μαθηταί της Στοιχειώδους, Μέσης και Άνωτέρας Έκπαιδεύσεως της χώρας, άνήλθον κατά το Σχολ. έτος 1959-1960 εις 425.000, συγκροτήσαντα 25.500 Έρυθροσταυρικός ομάδας.

Η κίνησις κατά περιφέρειας παρουσιάζεται ως κάτωθι:

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΙ	ΜΕΛΗ	ΟΜΑΔΕΣ
Άθήναι - Πειραιεύς	101.784	8.801
Μακεδονία	81.364	4.460
Θράκη	14.307	826
Ηπειρος	36.020	1.848
Θεσσαλία	33.650	1.630
Πελοπόννησος	64.687	3.234
Στερεά Έλλάς	24.081	1.308
Κρήτη	25.224	1.185
Νήσοι Αιγαίου	19.163	889
Νήσοι Ιονίου	11.655	655
Εύβοια	5.489	317
Δωδεκάνησος	7.576	347
Σύνολον.....	425.000	25.500

Β'. ΔΡΑΣΙΣ ΟΜΑΔΩΝ Ε.Ε.Σ. ΝΕΟΤΗΤΟΣ

Τά μέλη του Ε.Ε.Σ. Νεότητος, κατά τας εκθέσεις και έγγράφους πληροφορίας των έπί κεφαλής των ομάδων, ύπευθύνων Έκπαιδευτικών, ανέπτυξαν την ακόλουθον δράσιν:

α) ΕΙΣ ΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΤΗΣ ΎΓΙΕΙΝΗΣ

2.811	»	Ομάδες	Έμερίμνησαν διά την άτομικήν καθαριότητα.
2.796	»	»	Ήσυχολήθησαν με την καθαριότητα του σχολικού χώρου.
1.621	»	»	Έλαβον μέρος εις άναδασώσεις, φυτεύσασαι συνολικώς 540.559 δενδρύλλια.
2.271	»	»	Έκαλλιέργησαν σχολικούς κήπους.
1.918	»	»	Παρέσχον ύπηρεσίας εις το Σχολείων των, σχετικά με την Ύγιεινήν.

2.295	»	»	Παρέσχον διαφόρους ύπηρεσίας εις το Σχολείον και την Κοινότητά των.
2.565	»	»	Κατήρτισαν Σχολικά Φαρμακεία.
2.683	»	»	Ήσκήθησαν εις την παροχήν Πρώτων Βοηθειών.
515	»	»	Έδιδάχθησαν τα άφορώντα τους λουμένους και την παροχήν Βοηθείας εις πνιγόμενους.
2.383	»	»	Όργάνωσαν διαλέξεις Ύγιεινής.
14	»	»	Όργάνωσαν εκπαιδευτικούς έκδρομας.
1.212	»	»	Έπέδειξαν ένδιαφέρον διά την ύγειαν των συμμαθητών των.

β) ΕΙΣ ΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΤΗΣ ΑΛΛΗΛΟΒΟΗΘΕΙΑΣ

2.340	»	Ομάδες	Ήσυχολήθησαν με την παροχήν βοηθείας εις άπόρους μαθητάς.
1.742	»	»	Έπεσκέφθησαν άσθενείς εις Νοσοκομεία μη μεταδοτικών νόσων και εις Στρατιωτικά τοιαύτα, διένειμαν μικρά δώρα και έψυχαγωγήσαν τους νοσηλευμένους εις αυτά.
863	»	»	Έτοιμάσαν παιγνίδια δι' άπορα παιδιά Όρφανοτροφείων.
12	»	»	Διωργάνωσαν Σχολικάς Έορτάς, το προίον των όποιων διετέθη ύπέρ φιλανθρωπικών σκοπών.
82	»	»	Απέστειλαν διάφορα είδη εις τους στρατιώτας των συνόρων και έλαβον μέρος εις διαφόρους Έράνους.
11	»	»	Όδρυσαν μαθητικά Κουρεία και σχολικάς Βιβλιοθήκας.
21	»	»	Έβοήθησαν εις την άνέγερσιν Σχολείων και Ναών.

γ) ΕΙΣ ΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΤΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΕΩΣ ΦΙΛΙΚΩΝ ΔΕΣΜΩΝ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ ΈΡΥΘΡΟΣΤΑΥΡΙΤΩΝ

Κατά τον σχολικόν έτος 1959-1960 άντηλλάγησαν μεταξύ των Σχολείων της Έλλάδος και ξένων χωρών 315 Λευκάματα, και 450 έπιστολαί σχολικής άλληλογραφίας και έργα ζωγραφικής.

Γ'. ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ «ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ»

Από 1ης Ιανουαρίου μέχρι 31ης Δεκεμβρίου 1960 έγινοντο 8 μηνιαία έκδόσεις του Περιοδικού Ε.Ε.Σ. Νεότητος, καθ' ός εξετυπώθησαν έν συνόλω 1.069.398 τεύχη, έξ των 11.031 τεύχη διετέθησαν δωρεάν εις διάφορα Φιλανθρωπικά και Νοσηλευτικά Όδρύματα της χώρας, ως και εις άκριτικά Φυλάκια, μέσω του Γ.Ε.Σ.

Θ'. ΑΠΟΝΟΜΗ ΒΡΑΒΕΙΩΝ

α) Υπό της οικείας Έπιτροπής Βραβεύσεως άπενεμήθησαν τα Βραβεία του προκηρυχθέντος διά το σχολικόν έτος 1959-1960 διαγωνισμού «ΑΧΙΛΛΕΩΣ ΚΥΡΟΥ» έπί τη βάσει των ύποβληθεισών εκθέσεων των οικείων Έπιθεωρητών, εις τας διακριθείσας Έρυθροσταυρικός ομάδας των Δημ. Σχολείων α) Αιανής θροσταυρικός ομάδας των Δημ. Σχολείων α) Αιανής Κοζάνης, και β) Αγίου Δημητρίου Πηλίου, ως και

διπλώματα τιμητικής διακρίσεως και έπαινοι εις τας Έρυθροσταυρικές ομάδας 136 Σχολείων Αθηνών, Πειραιώς και Έπαρχιών διά την δράσιν των κατά το σχολικόν έτος.

β) Έπό τής Έπιτροπής Βραβεύσεως Λευκώματων Σχολικής Άλληλογραφίας έτους 1959—1960 άπνευμήθησαν 57 Α', 71 Β', 22 Γ' Βραβεία και 29 Έπαινοι εις 155 Σχολεία Μέσης και Στοιχειώδους Έκπαιδεύσεως Αθηνών, Πειραιώς και Έπαρχιών, διά τήν αὐτῶν φιλοτεχνηθέντα Λευκώματα.

Ι'. ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΔΡΑΣΕΩΣ ΟΜΑΔΩΝ Ε.Ε.Σ. ΝΕΟΤΗΤΟΣ

Η Έφορεία Ε.Ε.Σ. Νεότητος προέκηρυξε διαγωνισμόν μεταξύ τῶν Έρυθροσταυρικών Όμάδων τῶν Σχολείων τῆς χώρας διά δύο Βραβεία, εις μνήμην ΑΧΙΛΛΕΩΣ ΚΥΡΟΥ και διά τὸ σχολικόν έτος 1960—1961.

ΙΕ' ΔΩΡΕΑΙ ΕΡΥΘΡΟΣΤΑΥΡΙΤΩΝ ΥΠΕΡ ΘΥΜΑΤΩΝ ΕΚ ΘΕΟΜΗΝΙΩΝ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Εις τήν έκκλησιν τοῦ Ε.Ε.Σ. Νεότητος πρὸς παροχὴν βοηθείας εις τὰ θύματα ἐκ θεομηνίων τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἀνταπεκρίθησαν οἱ Έλληνες Έρυθροσταυρίται διά τῆς συλλογῆς μέχρι 31ης Δεκεμβρίου 1960 χρηματικοῦ ποσοῦ δρχ. 25.425, τὸ ὅποιον διεβιβάσθη εις τὸν Σύνδεσμον τῶν Έρυθρῶν Σταυρῶν.

ΙΖΤ'. ΔΩΡΕΑΙ α) Ξένων Έρυθρῶν

ΕΛΗΦΘΗΣΑΝ:

- 1) Παρά τοῦ Αμερικανικοῦ Ε. Σ. Νεότητος
14.939 κυτία με σχολικά δῶρα
121 πίνακες ζωγραφικῆς
30 Κιβώτια με σχολικὸν ὑλικόν, φάρμακα καὶ εἶδη ὑγιεινῆς.
8 δίσκοι σχολικῆς μουσικῆς.
 - 2) Παρά τοῦ Αὐστριακοῦ Ε. Σ. Νεότητος
2 Κιβώτια με σχολικὸν ὑλικόν.
 - 3) Παρά τοῦ Καναδικοῦ Ε. Σ. Νεότητος
3 Κιβώτια με σχολικὸν ὑλικόν, ἱματισμόν, παιγνίδια κλπ.
 - 4) Παρά τοῦ Όλλανδικοῦ Ε. Σ. Νεότητος
30 Κυτία με σχολικά δῶρα
77 πίνακες ζωγραφικῆς.
- β) Έλλήνων Έρυθροσταυριτῶν
228 Κόλλα με σχολικὸν ὑλικόν, ἱματισμόν, παιγνίδια κλπ.
42 δέματα με χαμαίμηλον.

ΙΖ'. ΔΙΑΝΟΜΑΙ

Διενεμήθησαν:

- 1) Έκ δωρεᾶς τοῦ Αμερικανικοῦ Ε. Σ. Νεότητος.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Πρίνας Τεραπέτρας εις τὸν σχολικὸν τῶν κήπον.
Juniors of Elem. School Prina in their school garden.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Πολυδώρου Ιωαννίνων διορθῶν τοὺς δρόμους.
Juniors of Elem. School Polydoron repairing the village roads.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Αγίου Νικολάου Καλαμπάκας μετὰ τὴν δειροφυτεύσιν τῆς πλατείας τοῦ χωρίου.
Juniors of Elem. School St. Nicolas planting trees.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Κολυμβαρίου Χανίων ἰσοπεδῶν τὴν αὐλὴν τοῦ σχολείου.
Juniors of Elem. School Kolymvairion levelling their play ground.

14.834 Κυτία με σχολικά δῶρα εις 29.500 ἀπόρους Έρυθροσταυρίτας μαθητὰς τῶν Δημ. Σχολείων Κομοτηνῆς, Ξάνθης, Κιλκίς, Γρεβενῶν, Αμυνταίου, Παραμυθίας, Αμπελακιώτισσης, Ναυπακτίας, Παλαίρου Βονίτσης, Φλαμπούρου Βισαλτίας, Ξηροκάμπου Αρτης, 1ου Αμφικλείας, Λεχαίου Κορινθίας, Έπαγγελματικῆς Σχολῆς Αθηνῶν «Τὸ Έλληνικὸ Σπίτι», εις τὰ παιδιά τῶν Όρφανοτροφείων Βουλιαγμένης, Ζαννείου Πειραιῶς, τῶν Αναμορφωτικῶν Καταστημάτων Αθηνῶν, Πειραιῶς, τοῦ Πρεβαντορίου «Η Πρόνοια διά τὸ Παιδί» Κηφισιάς, τοῦ Γενικοῦ Ψυχιατρικοῦ Νοσοκομείου Αθηνῶν, τοῦ Φυσιολατρικοῦ Συνδέσμου Πατρῶν, καὶ τὰς μαθητρίδας τῆς Σχολῆς Αδελφῶν Ε.Ε.Σ.

13 Δίσκοι σχολικῆς μουσικῆς εις τὰς παιδικὰς κατασκηνώσεις τοῦ Υπουργείου Έθνικῆς Παιδείας καὶ εις τὰ Ασκληπιεῖα Ε.Ε.Σ. ἐν Βούλᾳ καὶ Λέρῳ.

2) Έκ δωρεᾶς τοῦ Καναδικοῦ Ε. Σ. Νεότητος.

3 Κιβώτια με σχολικὸν ὑλικόν, ἱματισμόν, παιγνίδια κλπ. εις τοὺς ἀπόρους μαθητὰς τῶν Δημ. Σχολείων Δαφνούλας Ιωαννίνων, Δρυμοῦ καὶ Λεχουρίου Καλαβρύτων, Οινόης Κοζάνης, Τσιπιανῶν Ηλείας, Χώρας Γορτυνίας, Έθνικοῦ Οικοτροφείου Κονίτσης, Μαθητικοῦ Οικοτροφείου Κοζάνης, Βιοτεχνικῆς καὶ Οικοκυρικῆς Σχολῆς Ξάνθης καὶ εις τὰ παιδιά τῶν Όρφανοτροφείων Έκάλης, Βουλιαγμένης, Ζακύνθου, τῶν Αναμορφωτικῶν Καταστημάτων Αθηνῶν καὶ Πειραιῶς, τῶν Νηπιαγωγείων Δροσπηγῆς Κονίτσης, Κάτω καὶ Νέας Μουσιωτίτσης Ιωαννίνων, Χοίκας Παραμυθίας, Νέου Πετρίτσιου Σερρών, καὶ τῶν Ασκληπιείων Ε.Ε.Σ. ἐν Βούλᾳ καὶ Λέρῳ.

3) Έκ δωρεᾶς τῶν Έλλήνων Έρυθροσταυριτῶν,
228 Κόλλα με σχολικὸν ὑλικόν, ἱματισμόν, παιγνίδια κλπ. εις 90 Σχολεία ἐνδεῶν περιοχῶν Μακεδονίας, Θράκης, Ηπείρου, Θεσσαλίας, Στερεᾶς Ελλάδος καὶ Πελοποννήσου.

42 δέματα με χαμαίμηλον εις τὰ ἐν Αθήναις Νοσοκομεῖα καὶ Νοσηλευτικὰ Ιδρύματα.

ΙΗ'. ΕΥΑΡΕΣΚΕΙΑ ΠΡΟΣ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ ΤΟΥ Ε.Ε.Σ. ΝΕΟΤΗΤΟΣ

Η έφορεία τοῦ Ε.Ε.Σ. Νεότητος εὐρίσκεται καὶ ἐφέτος εις τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ ἐκφράσῃ τὴν ἀπόλυτον αὐτῆς εὐαρέσκεϊαν πρὸς τὸ Προσωπικόν τῶν Γραφείων Ε.Ε.Σ. Νεότητος, διά τὸν ἐπιδειχθέντα ζῆλον καὶ ἐργατικότητα, ὡς πρὸς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων του, καὶ ὅλως ἰδιαίτερος πρὸς τὴν Διεύθυνσιν αὐτοῦ.

Έν Αθήναις τῇ 1-2-1961

Ό Πρόεδρος
τῆς Έφορείας Ε.Ε.Σ.Ν.
Π. ΓΕΩΡΓΟΥΝΤΖΟΣ

Ό Γεν. Γραμματεὺς
τῆς Έφορείας Ε.Ε.Σ.Ν.
ΧΡ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΠΟΝΟΜΗ ΒΡΑΒΕΙΩΝ ΣΧΟΛ. ΕΤΟΥΣ 1959-60

Η πενταμελής Έπιτροπὴ Απονομῆς Βραβείων «ΑΧΙΛΛΕΩΣ ΚΥΡΟΥ» ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑποβληθειῶν ἐκθέσεων τῶν κ.κ. Έπιθεωρητῶν ἀπένευμε ταῦτα ὡς ἀκολούθως:

Α'. Βραβείον ἐκ δραχμῶν 3.000 εις τὰς ομάδας ΕΕΣΝ τοῦ Δημοτ. Σχολείου Αἰαντῆς Κοζάνης.

Β'. Βραβείον ἐκ δραχμῶν 2.000 εις τὰς ομάδας ΕΕΣΝ τοῦ Δημοτ. Σχολείου Αἰ. Δημητρίου Πηλίου.

Η δράσις τῶν ομάδων ΕΕΣΝ τῶν ἀκολουθῶν Σχολείων ἐξακριβήθη ἐκτὸς συναγωνισμοῦ καὶ ἀπεφασίσθη νὰ ἀπονεμηθῇ εις αὐτὰς δίπλωμα τιμητικῆς διακρίσεως.

- 1) Δημοσίας Έμπορικῆς Σχολῆς Θηλέων Αθηνῶν.
- 2) Στ' Γυμν. Θηλέων Αθηνῶν.
- 3) Παλλείου Γυμν. Θηλέων Πειραιῶς.
- 4) Λυκείου «Έλληνισμός» Κ. Σταυριανοῦ Πειραιῶς.
- 5) Γυμνασίου Θηβῶν.
- 6) 1ου Δημ. Σχολ. Καισαριανῆς Α' περιφ. Αθηνῶν.
- 7) 1ου Δημ. Σχολ. Ζωγράφου Α' περιφ. Αθηνῶν.

Η Έπιτροπὴ ἐκρίνεν ἐπίσης ἀξίας ΕΠΑΙΝΟΥ τὰς ομάδας ΕΕΣΝ 136 σχολείων Μέσης καὶ Στοιχειώδους Έκπαιδεύσεως. Εἰς τὰς βραβευθείσας ομάδας ἀποστέλλονται κατ' αὐτὰς τὰ σχετικὰ διπλώματα. Η σημειωθείσα δραστηριότης τῶν ομάδων ΕΕΣΝ κατά τὸ λῆξαν σχολ. έτος, συγκρινομένη πρὸς τὴν τῶν παρελθόντων ἐτῶν ὑπῆρξε ἀπὸ πάσης ἀπόψεως πλουσιωτέρα εις θετικὰ ἐπιτεύγματα.

Εἰμεθα βέβαιοι ὅτι καὶ κατά τὸ τρέχον σχολ. έτος οἱ Έλληνες Έρυθροσταυρίται θὰ συνεχίσουν τὴν εὐγενῆ ἀμιλλάν των εις τὴν πραγματοποίησιν τῶν καλλιτέρων δυνάτων ἀποτελεσμάτων εις ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς ἐρυθροσταυρικῆς δραστηριότητος.

Εὔωφελούμεθα τῆς εὐκαιρίας νὰ συγχαρῶμεν ἀπᾶς ἐπὶ θερμότητα τοὺς Έλληνας ἐκπαιδευτικούς καὶ ἐρυθροσταυρίτας ὁλοκλήρου τῆς χώρας, οἱ ὅποιοι με τὴν πρόθυμον συνεργασίαν των διά τὴν ἐπιτυχίαν τῶν ἐρυθροσταυρικών ἰδεῶν καὶ τὰ κατ' έτος σημειούμενα λαμπρὰ ἀποτελέσματα προσελκύουν τὴν προσοχὴν καὶ τὴν ἰδιαίτην ἐκτίμησιν τῶν ἀδελφῶν Έρυθρῶν Σταυρῶν τῶν ἄλλων χωρῶν.

ΑΙ ΥΙΟΘΕΣΙΑΙ ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ

- 1) Τὸ Λύκειον Ν. Έρυθραίας Χρ. Νίκα 24 δέματα διά τὸ Δημ. Σχολ. Γεωργάνων Ιωαννίνων.
- 2) Τὸ 3ον Δημ. Σχολ. Καλλιθέας 3 σάκκους καὶ 2 δέματα διά τὸ Δημ. Σχολ. Αστρά Ηλείας καὶ 1 σάκκο καὶ 1 δέμα διά τὸ Δημ. Σχολ. Στενικλάρου Μεσσηνίας.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Πιαλίας Τρικάλων κλαδεύουν δένδρα.
Juniors of Elem. School Pitalia looking after the trees they planted.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Σφάκας Σητείας περιφράσσουν τὰ δένδρα, πού ἐφύτευσαν.
Juniors of Elem. School. Scala looking after the trees they planted.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Αχλαδιάς Φιλιατών φυτεύουν δένδρα.
Juniors of Elem. School Achladia planting trees.

Ε.Σ.Ν. Γ'. Δημ. Σχολ. Κοζάνης κλαδεύουν τὰ δένδρα τοῦ σχολικοῦ τῶν κήπου.
Juniors of 3rd Elem. School Kozani looking after the trees they planted.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Ματονερίου Καλαμπάκας φυτεύουν δένδρα.
Juniors of Elem. School Matoneri planting trees.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Καμπάνης Κιλκίς φυτεύουν δένδρα.
Juniors of Elem. School Kampi planting trees.

Ε.Σ.Ν. 1ου Δημ. Σχολ. Ν. Φωκαίας φυτεύουν δένδρα.
Juniors of Elem. School N. Fokea planting trees.

ΔΡΑΣΙΣ ΟΜΑΔΩΝ ΕΕΣΝ

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Οι Ε.Ε.Ν. μαθητές του 2ου Δημ. Σχολείου Ξηροποτάμου Δράμας φροντίζουν την καθαριότητα του Σχολείου. Παρακολουθούν μαθήματα Α' Βοηθείας, έχουν σχολ. φαρμακείο. Διένειμαν διάφορα τρόφιμα εις άπορους οικογενείας. Έπισκέφθηκαν τὸ Γηροκομείον Δράμας καὶ διένειμαν ἀνὰ 1 δέμα εἰς τοὺς 28 τροφίμους αὐτοῦ.

Οι Ε.Ε.Ν. μαθητές του Δημ. Σχολείου Μαυροθαλάσσης Βισαλτίας διένειμαν 6 δέματα με τρόφιμα καὶ ἱματισμὸν εἰς πτωχὰς οικογενείας τοῦ χωρίου. Ἀπέστειλαν 1 δέμα με γραφικὴν ὕλην εἰς τοὺς μαθητὰς τοῦ Δημ. Σχολείου Φλαμπούρου Βισαλτίας καὶ 50 δρχ. εἰς τὴν Ἐφημερίδα «Ἑλληνοὶ Βορῶν» διὰ τὸν ἄρρωστον μικρὸν Γ. Φίσιον.

Οι Ε.Ε.Ν. μαθητές του Γυμνασίου Θηλέων Ροδόλης φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου καὶ τὴν ἰδικήν των. Ἐκθάβρισαν τοὺς δρόμους ἀπὸ τὰ χιόνια. Ἀνοίξαν 30 λάκκους εἰς τὸ νέον διδακτήριον καὶ ἐφύτευσαν ἱστανίμους ἀμυγδαλιές. Ἀγόρασαν 15 βιβλία διὰ τὴν σχολ. βιβλιοθήκην. Ἐβοήθησαν ἀσθενή συμπαθήτριάν των.

Οι Ε.Ε.Ν. μαθητές του Δημ. Σχολ. Μεγαλοκάμπου Δράμας, φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου. Ἐβοήθησαν ἀπορους καὶ ἀσθενεῖς συμπαθήτας των.

Οι Ε.Ε.Ν. μαθητές του 2ου Δημ. Σχολείου Γιαννιτσῶν φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου. Βοηθοῦν τοὺς ἀδυνάτους εἰς τὰ μαθήματα μαθητὰς. Διοργάνωσαν Χριστουγεννιάτικην ἐορτήν, κατὰ τὴν ὁποίαν διένειμαν εἶδη ἱματισμοῦ, ὑποδήσεως καὶ γραφικῆς ὕλης εἰς τοὺς ἀπορους μαθητὰς τοῦ Σχολείου καὶ 215 δρχ. εἰς οικογενείαν ἀποροῦ μαθητριάς. Διέθεσαν χρήματα ὑπὲρ ἀσθενοῦς μαθητριάς ἑτέρου Σχολείου. Καλλιεργοῦν σχολ. κήπο, ἔχουν μαθητικὸν κουρεῖο καὶ σχολικὸν φαρμακείο. Ὀργανώνουν διαλέξεις ὑγιεινῆς.

Οι Ε.Ε.Ν. μαθητές του Δημ. Σχολείου Λειβαδοχωρίου Σερρών, καλλιεργοῦν σχολ. κήπο. Ἀνέλαβον τὴν παρασκευὴν καὶ τὴν διανομὴν τοῦ μαθητικοῦ συσσιτίου καὶ συνοδεύουν τοὺς μικροὺς μαθητὰς εἰς τὸ Νηπιαγωγεῖον πρὸς ἀποφυγὴν δυστυχίματος.

Οι Ε.Ε.Ν. μαθητές του Δημ. Σχολείου Λιθαρίας Ἀλωπίας, φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου τοῦ χωρίου καὶ τὴν ἰδικήν των. ἔχουν σχολ. φαρμακείο. Ἀσχοῦνται εἰς τὰς Α' Βοηθείας, βοηθοῦν τοὺς πτωχοὺς συμπαθήτας, περιποιοῦνται τὰ δένδρα, ποὺ ἐφύτευσαν.

Οι Ε.Ε.Ν. μαθητές του 1ου Δημ. Σχολείου Σιταγίστης, φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου τὴν ἰδικήν των, καὶ τοῦ χωρίου. Περιποιοῦνται τὰ δένδρα, ποὺ ἐφύτευσαν. Βοηθοῦν τοὺς πτωχοὺς συμπαθήτας των. Καλλιεργοῦν σχολ. κήπο.

Οι Ε.Ε.Ν. μαθητές του 2ου Δημ. Σχολείου Α' Περιφ. Θεσσαλονίκης, φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου, καλ-

λιεργοῦν σχολ. κήπο, ἀλληλογραφοῦν με Ἐρυθροσταυρίτας ἄλλων Σχολείων. Ἀπέστειλαν εἰς τὸ Δημ. Σχολεῖον Μήλεως δέματα με ἱματισμὸν τρόφιμα καὶ γραφικὴν ὕλην.

Οι Ε.Ε.Ν. μαθητές του Δημ. Σχολείου Εὐκαρπίας Βισαλτίας, φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου καὶ τοῦ χωρίου. Καλλιεργοῦν σχολ. κήπο. Περιποιοῦνται τὰ πεύκα, ποὺ ἐφύτευσαν. Ἀγόρασαν φάρμακα καὶ ἐνέσεις διὰ πτωχὸν μαθητὴν. Παρέχουν τὰς Α' Βοηθείας εἰς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην. Διένειμαν ἐπ' εὐχαίριαν τῶν ἐορτῶν δῶρα εἰς πτωχὰς οικογενείας καὶ ἐν ζῆλτος ὑποδημάτων εἰς πτωχὸν μαθητὴν. Συνέλεξαν χαμηλὴν διὰ Νοσοκομεῖα.

Οι Ε.Ε.Ν. μαθητές του Δημ. Σχολείου Κάτω Ἀποστόλων Παιονίας, φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου καὶ τὴν ἰδικήν των. ἔχουν σχολ. φαρμακείο καὶ παρέχουν τὰς Α' Βοηθείας εἰς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην. Βοηθοῦν τοὺς πτωχοὺς συμπαθήτας των με γραφικὴν ὕλην καὶ τοὺς ἀδυνάτους εἰς τὰ μαθήματα. Προσέφεραν εἰς τὰ νοσηλευόμενα παιδιὰ τοῦ Νοσοκομείου Κιλκίς 50 αὐγά καὶ 70 εἰς τοὺς στρατιώτας. Καλλιεργοῦν σχολ. κήπο.

Οι Ε.Ε.Ν. μαθητές του 2ου Δημ. Σχολείου Γρεβενῶν, φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου των. Καλλιεργοῦν σχολ. κήπο. ἔχουν σχολ. φαρμακείο, ἀσχοῦνται εἰς τὰς Α' Βοηθείας. Μετὰ τὰ χρήματα ἀπὸ τὰ κάλαντα ἀγόρασαν βιβλία καὶ γραφικὴν ὕλην διὰ τοὺς πτωχοὺς μαθητὰς. Ἀλληλογραφοῦν με Ἐρυθροσταυρίτας ἄλλων Σχολείων.

Οι Ε.Ε.Ν. μαθητές του Γυμνασίου Ἀρρενῶν Ἐδέσσης, φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου, καλ-

Ε.Ε.Ν. 1ου Δημ. Σχολ. Κορυδαλλοῦ μοιρῶν δέματα εἰς πτωχὰς οικογενείας. Juniors of 1st Elem. School Korydallos distributing parcels to needy families.

Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. Μάκρης Ἀλεξ/πόλεως φυτεύουν πεύκα. Juniors of Elem. School Macri planting trees.

Ε.Ε.Ν. 7ου Δημ. Σχολ. Ρόδου μετὰ τὴν συνεδρίαν των, καθ' ἣν κατέστρωσαν τὸ πρόγραμμα τῆς ὁμάδος. Juniors of 7th Elem. School Rhodos after their meeting for their JRC program of activity.

θαριότητα τοῦ Σχολείου. ἔχουν σχολ. φαρμακείον καὶ παρέχουν τὰς Α' Βοηθείας εἰς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην. Καλλιεργοῦν σχολ. κήπον. Ἀλληλογραφοῦν με Ἐρυθροσταυρίτας ἄλλων Σχολείων. Ἦνοιξαν 8000 λάκκους καὶ ἐφύτευσαν δενδρύλλια. Ἐκθάβρισαν τὰ πεύκα ἀπὸ τὴς κάμπης.

Οι Ε.Ε.Ν. μαθητές του Δημ. Σχολείου Παλαιοκάστρου Βοΐου φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου, τοῦ χωρίου καὶ τὴν ἰδικήν των. Ἐπισκέπτονται τοὺς ἀσθενεῖς συμπαθήτας, εἰς τοὺς ὁποίους προσέφεραν δῶρα. Βοηθοῦν τοὺς ἀδυνάτους εἰς τὰ μαθήματα. Καλλιεργοῦν σχολ. κήπο. ἔχουν σχολικὸν ταμεῖο. Ἀλληλογραφοῦν με Ἐρυθροσταυρίτας ἄλλων Σχολείων.

Οι Ε.Ε.Ν. μαθητές του Δημ. Σχολείου Προδρόμου φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου, τοῦ χωρίου καὶ τὴν ἰδικήν των. Προσέφεραν φρούτα εἰς στρατιώτας. Ἀσχοῦνται εἰς τὰς Α' Βοηθείας.

Οι Ε.Ε.Ν. μαθητές του Δημ. Σχολείου Ριζαρείου Ἐδέσσης, φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου καὶ τὴν ἰδικήν των. ἔχουν μαθητικὸν κουρεῖο καὶ σχολ. φαρμακείον καὶ παρέχουν τὰς Α' Βοηθείας εἰς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην. Ἐφύτευσαν 1200 δενδρύλλια. Καλλιεργοῦν σχολ. κήπον. Βοηθοῦν τοὺς ἀδυνάτους εἰς τὰ μαθήματα μαθητὰς. Ἐπισκέπτονται τοὺς ἀσθενεῖς συμπαθήτας των. Ἀλληλογραφοῦν με Ἐρυθροσταυρίτας ἄλλων Σχολείων. Ἀπέστειλαν εἰς ἀσθενὴ μικρὸν εἰς Θεσσαλονίκην δρχ. 125. Ἐβοήθησαν εἰς τὴν ἀνέγερσιν τοῦ Ἀστυνομικοῦ σταθμοῦ.

Οι Ε.Ε.Ν. μαθητές του Α' Δημ. Σχολείου Ν. Ζίχνης Σερρών, ἐφρόντισαν διὰ τὴν συντήρησιν 10 πτωχῶν κατοίκων τοῦ χωρίου των.

Οι Ε.Ε.Ν. μαθητές του 2ου Δημ. Σχολείου Πτολεμαίδος, φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου καὶ τὴν ἰδικήν των.

Ε.Ε.Ν. Γυμνασίου Καστελλίου Πεδιάδος εἰς τὸ μαθητικὸν των κουρεῖον. Juniors of High School Kastelli at their school Hairdresser's shop.

Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. Ἀγ. Δημητρίου Βισαλτίας φυτεύουν πεύκα. Juniors of Elem. School Agios Demetrios planting trees.

Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. Κάτω Γραμματικοῦ Ἐδέσσης περιποιοῦνται τὰ δένδρα, ποὺ ἐφύτευσαν. Juniors of Elem. School Kato Grammatikon planting trees.

Καλλιεργοῦν σχολ. κήπο, ἔχουν σχολ. φαρμακείο, καὶ παρέχουν τὰς Α' Βοηθείας εἰς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην. Βοηθοῦν τοὺς πτωχοὺς μαθητὰς με γραφικὴν ὕλην καὶ με ἱματισμὸν τοὺς πτωχοὺς τοῦ χωρίου.

Οι Ε.Ε.Ν. μαθητές του Δημ. Σχολείου Ν. Τραπεζοῦντος Πιερίας, φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου, τὴν ἰδικήν των καὶ τοῦ χωρίου των. Βοηθοῦν τοὺς πτωχοὺς συμπαθήτας με γραφικὴν ὕλην. Διένειμαν αὐτὰ καὶ τσουρέκια εἰς πτωχὰς οικογενείας.

Οι Ε.Ε.Ν. μαθητές του Δημ. Σχολείου Κυψέλης Ἐνθης, φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου. Καλλιεργοῦν σχολ. κήπο. Περιποιοῦνται τὰς ἀσθενεῖς συμπαθήτας. Ἐπισκέπτονται τοὺς ἀσθενεῖς συμπαθήτας. Βοηθοῦν τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην. Ἐφύτευσαν 1000 δενδρύλλια.

Οι Ε.Ε.Ν. μαθητές του Γυμνασίου Παραρτήματος Ἀλεξανδρείας διένειμαν δέματα ἱματισμοῦ εἰς πτωχὰς οικογενείας τοῦ χωρίου των.

Οι Ε.Ε.Ν. μαθητές του Δημ. Σχολείου Καλυβίων Γιαννιτσῶν φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου. Μετέφεραν ὕλιν διὰ τὴν ἐπέκτασιν του. Παρέχουν τὰς Α' Βοηθείας εἰς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην. ἔχουν μαθητικὸν κουρεῖο καὶ σχολ. ταμεῖον, προσέφεραν 180 δρχ. εἰς ἄπορον καὶ ἀσθενή μαθητρίαν. Καλλιεργοῦν σχολ. κήπο.

Οι Ε.Ε.Ν. μαθητές του Δημ. Σχολείου Ἀναρράχης Ὀρδαίας, φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου καὶ τὴν ἰδικήν των. Καλλιεργοῦν σχολικὸν κήπο. ἔχουν σχολικὸν φαρμακείον καὶ παρέχουν τὰς πρώτας Βοηθείας εἰς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην. Ἐπισκέπτονται τοὺς ἀσθενεῖς καὶ πτωχοὺς. Ἐνεβολίαν τὰς δρομίας τοῦ χωρίου. Τὰς ἐορτὰς τῶν Χριστουγέννων ἐπισκέφθηκαν πτωχὴν οικογένειαν, εἰς τὴν ὁποίαν προσέφεραν τρόφιμα. Ὀργάνωσαν Χριστουγεννιάτικην ἐορτήν. Ἐφύτευσαν 400 λεῦκες καὶ 400 πεύκα.

Οι Ε.Ε.Ν. μαθητές του Δημ. Σχολείου Κρυονερίου Ἀαγκαδῆ, φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου, τοῦ χωρίου καὶ τὴν ἰδικήν των. ἔχουν μαθητικὸν κουρεῖο καὶ σχολ. φαρμακείο καὶ παρέχουν τὰς Α' Βοηθείας εἰς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην. Καλλιεργοῦν σχολ. κήπο καὶ περιποιοῦνται τὰ εἰς αὐτὸ φυτευθέντα δένδρα.

Οι Ε.Ε.Ν. μαθητές του Δημ. Σχολείου Ν. Μουδανίων Χαλκιδικῆς φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου καὶ τῆς Ἐκκλησίας. Βοηθοῦν τοὺς ἀπορους μαθητὰς. Ἐπισκέπτονται τοὺς ἀσθενεῖς συμπαθήτας των καὶ τοὺς ἀσθενεῖς τοῦ Νοσοκομείου τῆς πόλεως των. Ἀγόρασαν εἶδη ἱματισμοῦ καὶ τρόφιμα διὰ τοὺς πτωχοὺς μαθητὰς καὶ τοὺς ἀπορους ἀσθενεῖς. Καλλιεργοῦν ἄνθη εἰς γλάστρες. Παρακολουθοῦν μαθήματα Α' Βοηθείας. ἔχουν σχολ. φαρμακείον καὶ παρέχουν τὰς Α' Βοηθείας εἰς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην.

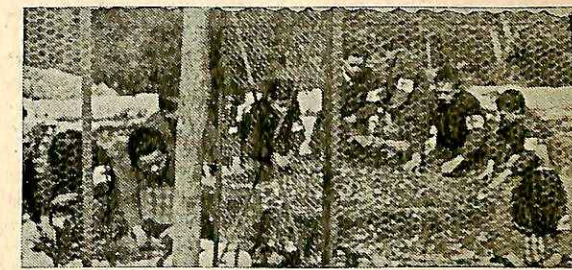

Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. Φοινικίου φυτεύουν δένδρα. Juniors of Elem. School Finikion planting trees.

Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. Ν. Ἰκονίου Καρδίτης περιποιοῦνται τὸν σχολικὸν των κήπον. Juniors of Elem. School N. Iconion looking after their school garden.

Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. Ἀγράφων Εὐρυτανίας εἰς τὸν ἔρανον τοῦ Ε.Ε.Σ. Juniors of Elem. School Agafia helped in the G.R.C. collection.

Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. Λοφίσκου Ἰωαννίνων εἰς τὸν σχολικὸν των κήπον. Juniors of Elem. School Lofiscos in their school garden.

Ε.Ε.Ν. 2ου Δημ. Σχολ. Λεχωνίων εἰς τὸν σχολικὸν των κήπον. Juniors of 2nd Elem. School Lehonion in their school garden.

Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. Ἀχλαδοχωρίου Γιαννιτσῶν περιποιοῦνται τὸν σχολικὸν των κήπον.

Juniors of Elem. School Achlathochorion looking after their school garden.

Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. Σώστη Ἀμαλιάδος μετὰ τὴν συνεδρίαν διὰ τὸ πρόγραμμα δράσεως Ε.Ε.Ν.

Juniors of Elem. School Sosti after the meeting for their JRC program of activity.

Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. Γοργιανίστης Φιλιππῶν εἰς τὸν σχολικὸν των κήπον. Juniors of Elem. School Gorgianista in their school garden.

Ε.Ε.Ν. 4ου Δημ. Σχολ. Ἐθνικοῦ οἰκοτρ. Γρεβενῶν φυτεύουν δένδρα. Juniors of 4th Elem. School Grevena planting trees.

Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. Ἐλάτης Κοζάνης καθαρίζουν τὴν πλατεῖαν τοῦ χωρίου. Juniors of Elem. School Elati cleaning the village square.

Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. Γρηῆς Γρεβενῶν μετὰ τὴν συνεδρίαν των, καθ' ἣν κατέστρωσαν τὸ πρόγραμμα τῆς Ἐρ/κῆς δράσεως. Juniors of Elem. School Gria after the meeting for the JRC program of activity.

Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. Πολυδενδρίου Δομοκοῦ εἰς τὸν σχολικὸν των κήπον. Juniors of Elem. School Polydendrion in their school garden.

Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. Πλαγιάς Λέσβου εἰς τὸν σχολικὸν των κήπον. Juniors of Elem. School Playia in their school garden.

Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. Καλαμίτσης Καβάλας φυτεύουν πεύκα. Juniors of Elem. School Kalamitsa planting trees.

ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

ΕΥΛΕΥΘΕΡΙΑ Ή ΘΑΝΑΤΟΣ

Από τα βάθη των αιώνων φθάνουν εις τα αὐτιά μας οἱ βαθεῖες σὲ νόημα, οἱ επιβλητικὲς λέξεις τῶ «μολῶν λαβὲ» τοῦ φιλόπατρι Λεωνίδα, στὶς Θερμοπύλες.

Καὶ συνεχίζει μὲ τὸ ἴσως ἀξίας πρὸς τὸ «μολῶν λαβὲ» ὁ Κωνσταντῖνος Παλαιολόγος: «τὸ τὴν πόλιν σοι δοῦναι οὐτ' ἐμὸν ἔστιν, οὐτ' ἄλλου τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ· κοινὴ γὰρ γνώμη πάντες αὐτοπροαιρέτως ἀποθανοῦμεθα καὶ οὐ φεισόμεθα τῆς ζωῆς».

Ναί. Τέτοιοι ἦσαν οἱ ἀρχαῖοι πρόγονοί μας. Ἐλάτρευν τὴν πατρίδα τους καὶ τὴν ἔθεταν ὑπὲρ πάντων ὧν.

Κι ἐνῶ ἔπεφτε ὁ Παλαιολόγος στὴν ὁρμὴ τῶν ἀπίστων, ὡς μάρτυρας τοῦ Ἑλληνορθοδόξου Πολιτισμοῦ εἰς τὰ τεῖχη, παρέδωκε τὴν ἱστορία τοῦ Βυζαντίου στὴν ἐκκλησία. Καὶ ὁ κληρὸς ἔσκυψε πράγματι καὶ πῆρε τὸ σπασμένο σκήπτρο τοῦ Αὐτοκράτορα καὶ τὸ ἔκαμε ἱστὸ τῆς σημαίας. Πῆρε τὴν ἱστορία καὶ τὴ δίδαξε εἰς τὰ βιβλαστάρια τοῦ ἐλληνικοῦ γένους.

Ὅλη ἡ Ἑλλάδα ὑποδουλώθη στὴ μαύρη σκλαβιά. Καὶ ἡ σπῖθα τοῦ Ἑλληνισμοῦ διατηρήθηκε στὰ μοναστήρια καὶ στὶς σπηλιὲς ἀπὸ τοὺς καλογέρους, γιὰ νὰ ἀνάψῃ ἡ μεγάλη φωτιὰ τῆς ἐπανάστασος τοῦ 1821.

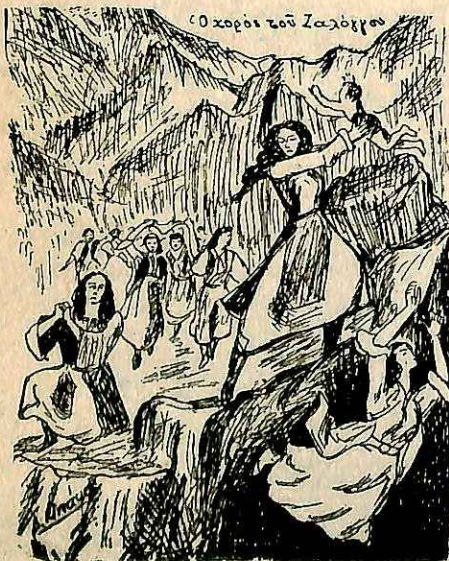
«Ἐλευθερία ἢ θάνατος» ἀκούεται ἀπ' τὴν Πελοπόννησο μέχρι τῆς Θράκης ἀπ' τὰ Ἑλληνικά στόματα. Εἶναι ὁ σπόρος τοῦ ἥρωα Ρήγα, ποὺ ἔσπειρε καὶ ποὺ τώρα ἦλθε ἡ ὥρα τοῦ θερισμοῦ.

Ἡ 25η Μαρτίου 1821, ἀποτελεῖ τὸν μεγαλύτερον σταθμὸν τῆς ἱστορίας μας. Ἡ κλεφτουριά ἔγραψε χρυσὲς σελίδες ἱστορίας.

Σὰν τέτοια μέρα ὁ Παλαιὸν Πατρὸν Γερμανὸς μὲ καταπληκτικὴν σὲ ἡρωισμό καὶ αὐτοθυσίαν προσπάθεια, ὥργάνωσε ἐπιτυχῶς τὴν ἐπανάστασι τοῦ Μοριά καὶ ὤψωσε στὶς 25 Μαρτίου τὸ λάβαρον τῆς Ἀγίας Λαύρας. Καὶ οἱ ἀγωνιστὲς κάτω ἀπ' τὴν πνοὴ τοῦ ράσου ἔδιναν τὸν ὄρκον. «Ἐλάτε μ' ἕνα ζῆλο σὲ τοῦτο

Δ. ΜΠΑΚΑΣ

Γυμν. Λεβαδείας

τὸν καιρὸ, νὰ κάμωμε τὸν ὄρκον ἐπάνω στὸν Σταυρό».

Χρυσοτοῦμε μεγάλη εὐγνωμοσύνη στοὺς πρωτεργάτες τῆς ἐπανάστασος, ποὺ μᾶς χάρισαν ἐλευθερίαν τὴν Ἑλλάδα μας.

ΡΕΝΤΙΦΗΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ
Γυμνάσιον Λεβαδείας

ΚΑΝΑΡΗΣ

Α. ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ
Ζωσιμαία Σχολὴ Ἱωαννίνων

ΠΑΤΡΙΔΑ ΕΛΛΑΔΑ

Ἑλλάδα μου σεμνὴ καὶ τιμημένη
γλυκεῖα πατρίδα χιλιόσαπτημένη
στέλνει ὁ ἥλιος πάνω σου τὴν πιὸ θερμὴ
(ἡλιαχτίδα)

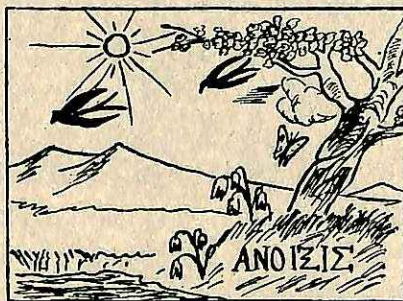
τιμὴ στὴν κάθε κοπελιά, ποὺ εἶναι Ἑλλη-
(νίδα).

Θαυμάζει κάθε τέκνο σου
τὴν τόσην ὁμορφίαν σου
καὶ περιμένει μὲ καὶ μὲ
τὸ φῶς τῆς λευτεριάς σου.

Τὶς νίκες σου σὰν θυμηθῶ
χαρὰ μὲ πλημμυρίζει
καὶ ἡ πικραμένη μου ψυχὴ
περήφανα δακρύζει.

ΜΑΡΙΑ Σ.

Ἐκ τοῦ ὑποδοῦλου Ἑλληνισμοῦ

Ι. ΚΟΤΣΩΝΗΣ

Α' Προτ. Γυμν. Ἀρρ. Πειραιῶς

ΚΑΛΩΣ ΜΑΣ ΗΛΘΕΣ ΑΝΟΙΞΙ

Ὅλες οἱ ἐποχὲς ἔχουν τὶς χάρες τους
καὶ τὶς ὁμορφιές τους. Μὰ καμμιὰ ἐποχὴ
δὲν μπορεῖ νὰ συγκριθῇ μὲ τὴν ἀνοιξή.
Ὀλόκληρη ἡ φύσις φορεῖ τὰ γιορτινὰ
τῆς φορέματα καὶ στολίζεται μὲ κάθε λο-
γὴς πολυχρῶμα λουλούδια.

Πάει ὁ χειμῶνας μὲ τὶς παγωνιές του
καὶ μὲ τὰ κρύα του καὶ ἦλθε ἡ ἀνοιξή.

«Θ. Κολοκοτρώνης»
ΑΧ. ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ
Γυμν. Φιλιππιάδος

Βέβαια καὶ ἡ ἀνοιξή ἔχει κρύα καὶ βροχές,
ἀλλὰ ὄχι ὅπως ὁ χειμῶνας. Τὸ δροσερὸ
ἀεράκι παίζει χαρούμενο ἀνάμεσα στὰ
φύλλα. Τὰ μπουμπουκία τῶν δένδρων
ἀνοῖξαν καὶ πέταξαν τὰ πράσινα φύλλα
τους. Αἱ παπαρούνες ἀγόρασαν τὰ κόκκι-
να σκουφάκια τους. Τὰ πουλάκια πετοῦν
ξένιαστα καὶ ζωηρά καὶ ψάλλουν ἀνά-
μεσα στὰ κλαδιά.

Ἀντώνιος ΚΑΤΙΚΑΚΗΣ
Δημ. Σχολ. Ἀδελφ.-Ρεθύμνης

Η ΑΝΟΙΞΙΣ

Καλῶς μᾶς ἦλθες ἀνοιξί
μὲ τὰ πολλὰ λουλούδια
ὁ κόσμος πάει στὴν ἐξοχή
μὲ γέλοια καὶ τραγούδια.

Ἡ παπαρούνα ἡ κόκκινη
στολίζει τὸ λειβάδι
κι ἡ θάλασσα ἀπλώνεται
ἡρεμὴ σὰν τὸ λάδι.

Ὁ οὐρανὸς καθάρισε
τ' ἀστέρια λαμπυρίζουν
γιὰ σένα ὡραία ἀνοιξί
ὅλα πανηγυρίζουν.

ΣΟΦΙΑ ΜΑΡΑΚΗ
Γυμνάσιον Νάξου

ΠΟΙΗΤΙΚΗ ΑΚΡΟΣΤΙΧΙΣ

Σ-δλον τὸν κόσμον εἶναι γνωστὴ τῶν
Σουλιωτῶν ἡ φήμη
Α-π' ἄκρη σ' ἄκρη ἀντηχοῦν λόγγοι
πλαγιῆς βουνά
Μ-ἀρτύρων κατορθώματα, κι αἰῶνια ἔ-
χουν μνήμη
Ο-ταν τὸν θάνατο θωροῦν μ' ἀτρόμητη
καρδιά.
Υ-μνοί, τραγούδια πρέπουνε στὸν Σαμου-
ῆλ καὶ σ' ὅσους
Η-ρώες ἀνεδείχθησαν καὶ πέσανε νεκροὶ
Λ-ἄτρες πατρίδας λεύτερης, ποὺ αἰῶνια
θὰ ζῇ.

ΑΝΔΡΕΑΣ Γ. ΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ
24ον Προτ. Δημ. Σχολ. Ἀθηνῶν

ΣΚΑΛΑ

1)
2)
3)
4)
5)
6)
7)
8)
1) Σύμφωνον.
2) Πρόθεσις.
3) Κτητικὴ ἀντωνυμία.
4) Καρπὸς φυτοῦ.
5) Ὄνομα γυναικός.
6) Νῆσος Αἰγαίου.
7) Κράτος τῆς Εὐρώπης.
8) Ὄνομα ἀγρίου ζώου.
Τὰ ἀρχικὰ τῶν λέξεων σχηματίζουν
διαμέρισμα τῆς Ἑλλάδος.

ΕΥΤΥΧΙΑ Θ. ΒΑΛΚΑΝΙΩΤΟΥ
Δημ. Σχολ. Παλαιοχωρίου Καλαμπάκας

ΑΙΝΙΓΜΑ

Ἀπὸ βουνὸ τῆς Ἀφρικῆς
ἂν ἕνα γράμμα σβύσης
χρήσιμο στὸ φαγητὸν
ἀμέσως θ' ἀντικρύσης.
ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΜΠΑΡΜΠΑΡΕΣΟΥ
Γυμν. Θηλέων Νικαίας

ΣΚΑΛΑ

1)
2)
3)
4)
5)
6)
7)
1) Φωνήεν.
2) Μουσικὸς φθόγγος.
3) Τοπικὸ ἐπίρρημα.
4) Γυναικεῖο κύριον ὄνομα.
5) Ποταμὸς τῆς Ἰσπανίας.
6) Βασιλεὺς τῆς Ἰουδαίας.
7) Τὸ ὄνομα τοῦ Θεοδορίδου.
Προσοχή! Τὰ ἀρχικὰ γράμματα κάθε
ὀνομασίας σχηματίζουν διεθνὴ παίκτη
τοῦ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΥ

ΑΝΝΟΥΛΑ ΦΙΛΙΝΗ
Γυμνάσιον Θηλέων Καλλιθέας

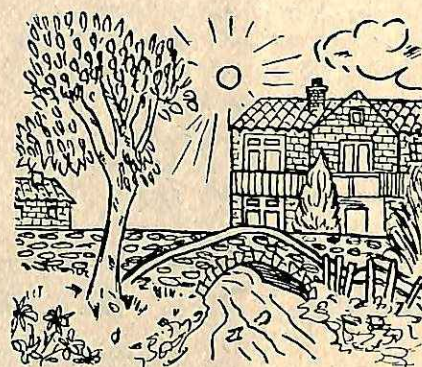
ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Ἡ κυρὰ-Μαριγῶ στὴν γειτόνισσά της
ποῦ ἔλειπε:
—Καλημέρα, κυρὰ-Μαριγῶ ἔμαθα πῶς
ἤρθες. Ἀλήθεια εἶναι;

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΜΙΚΕΛΗΣ
21ον Δημ. Σχολεῖον Β' Περιφ. Πειραιῶς.

ΕΛΛΙΠΟΣΥΜΦΩΝΟΝ

Ἡ ἄ-η-ει-αι-ο-ή-ι-υ-ου-α-ο-ο-
Ἄν συμπληρωθῇ θὰ διαβάσετε μίαν
παροιμίαν.
ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
Ζ' Γυμνάσιον Ἀρρένων Ἀθηνῶν

ΕΥΑΓΓ. ΦΑΡΔΗ
Γυμν. Θηλ. Χίου

ΥΠΟΜΟΝΗ...

Ὁ Γιάννης λείπει στὸν Κουφιοκεφαλῆκη:
—Ἐγὼ σὲ νικάω γιατί εἰμαι 12 χρονῶν
κι ἐσύ εἶσαι 10.

—Δὲν πειράζει, λέγει, ὁ Κουφιοκεφαλῆ-
κης, θὰ κάμω ὑπομονὴ δυὸ χρόνια νὰ σὲ
φτάσω καὶ τότε βλέπεις...

ΠΕΤΡΟΣ ΤΡΙΧΟΠΟΥΛΟΣ
4ον Γυμν. Ἀρρ. Θεν/νίκης

Β. ΓΕΝΝΑΡΗΣ
Γυμν. Ἀστακίου

ΑΙΝΙΓΜΑ

Καράβι δωδεκάσφηνο
κάθε σφήνα κι ὄνομα.
Τί εἶναι;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΝΤΖΙΑΡΗΣ
Α' Γυμν. Ἀρρένων Λαρίσης

Μ. Γ. ΚΑΡΕΤΣΟΥ
Γυμν. Θηλ. Λαρίσης

ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΑΚΡΟΣΤΙΧΙΣ

1)
2)
3)
4)
5)
6)
7)

Τὰ ἀρχικὰ τῶν ζητουμένων λέξεων
σχηματίζουν τὸ ὄνομα ἑνὸς διεθνούς παί-
κτου τοῦ Ὀλυμπιακοῦ.

1) Ἀπαραίτητος ὁρος ποδοσφαιρικοῦ
ἀγῶνος.
2) Συνδέονται στενά μὲ τὸ ποδόσφαιρο.
3) Τὰ χρώματά της ἀντιπροσωπεύουν
οἱ καλλίτεροι ποδοσφαιρισταί.
4) Τὸν ἀποκαλοῦν καὶ «αἰλουργό».
5) Προηγούνται τῶν τελικῶν ἀγῶνων
δρόμου.

6) Γιὰ ἕναν ἀπ' τοὺς δύο ἀντιπάλους
εἶναι ἀναπόφευκτη.

7) Μηνιαῖο ἀθλητικὸ περιοδικό.

ΡΟΥΛΑ ΣΑΡΡΗ
Γυμνάσιον Γλυφάδας

ΛΕΞΙΓΡΙΦΟΙ

Τὸ πρῶτο εἶναι πρόθεσις
οὐσιαστικὸ τὸ δευτέρου μου
βιβλίον ἐκκλησιαστικὸ
εἶναι τὸ σύνολό μου.

Εἶναι ἕνα βιβλιαράκι,
ποῦ σὲ ὁδηγεῖ
μ' ἂν τ' ἀλλάξης τὸ κεφάλι,
πέρα στὴν Ἀμερική
ἕνα κράτος θὰ προβάλῃ.

Γ. ΦΩΤΙΑΔΗΣ
Δ' Δημ. Σχολεῖο Φλωρίνης.

ΣΚΑΛΑ

1)
2)
3)
4)
5)
6)
7)
8)
9)
10)

1) Σύμφωνον.
2) Χοῖρος.
3) Ἀρχαία Θεά.
4) Ποταμὸς τῆς Ἀλβανίας.
5) Νῆσος Δωδεκανήσου.
6) Μικρὸς προφήτης.
7) Ζουμποῦλι (κλητικὴ).
8) Νῆσος τῆς Μεσογείου Θαλάσσης.
9) Κράτος τῆς Ἀφρικῆς.
10) Πατὴρ τῆς Ἰατρικῆς.

Μὲ τὰ ἀρχικὰ τῶν ζητουμένων λέξεων
θὰ σχηματισθῇ ἡ πατρίς τοῦ φυσικομα-
θηματικοῦ τοῦ 3ου αἰῶνος π.Χ. (287-212)

ΕΛΕΥΘ. ΜΗΛΟΠΟΥΛΟΣ
Γυμν. Ἐλευθερουπόλεως

ΕΛΛΙΠΟΓΡΑΜΜΟΝ

Ἄν οἱ παῦλες ἀντικατασταθοῦν μὲ
σύμφωνον καὶ οἱ τελεῖες μὲ φωνήεν βγαίνει
ρητὸν γραμμένο εἰς στήλην Ἑρμοῦ εἰς
τὴν Ἀρχαίαν Ἀθήναν.

ΘΕΟΦΑΝΩ ΠΑΠΑΖΗ
5ον Γυμν. Θηλέων Θεσσαλονίκης

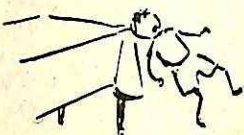
ΜΗ ΤΡΕΧΕΤΕ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ

Μέσα στο σπίτι γρήγορα ποτέ σας να μην τρέχετε. Αυτό, παιδιά μου, πάντοτε πολύ να το προσέχετε.

Γιατί μπορεί στο τρεχατό να τύχη να γλιστρήσετε και πάνω σ' ένα έπιπλο, παιδιά μου, να χτυπήσετε, σε μια γωνιά του τραπεζιού, στο καναπέ την κόχη... Μέσα στο σπίτι το λοιπόν όχι τρεχάλες, όχι.

Μέσα στο σπίτι γρήγορα ποτέ σας να μην τρέχετε. Ποτέ τρελλό κυνηγητό, κρυφτούλι, τυφλομύγα. Καί, κηδεμόνες και γονείς, πάντα στο νοῦ σας ἔχετε, πῶς τέτια δυστυχήματα δὲν ἔχουν γίνει λίγα.

Ο ΠΑΠΠΟΥΣ

ΟΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΕΝΟΣ ΠΑΙΔΙΟΥ

(Συνέχεια από σελ. 11)

καί τυραννίες πέρασε, ὥσπου νὰ φθάσῃ τέλος στὶς μα-
σέλες τοῦ Μαθουράλα, εἶναι κάτι τὸ ἀπίστευτο.

—Οἱ γονεῖς μου εἶναι στὸ Παρίσι, ἔξακολουθῆσε. Πιστεύω δηλαδὴ νὰ εἶναι ἀκόμη ἐκεῖ. Πολλὲς φορές ὡς τὴν ὥρην σκέφτηκα νὰ τὸ σκάσω, ἀλλὰ μόνη μου δὲν τολ-
μοῦσα. Τώρα ὅμως πού ἔχω ἐσένα, θὰ φύγω, θὰ κα-
ταφέρω νὰ πάω στὸ Παρίσι, κ' ἐκεῖ, ἂ νὰ δῇς, Παῦλο, πόσο θὰ εὐχαριστηθοῦν ἅμα σὲ γνωρίσουν οἱ γονεῖς μου.

—Εγὼ ὅμως, Νανέττα θέλω νὰ πάω στὴ Χάρρη, τῆς εἶπα.

—Ἐ, ἡ μαμά μου θὰ σοῦ πληρώσῃ τὸ εἰσιτήριο ὡς τὴ Χάρρη καὶ θὰ πᾶς.

Ἔτσι, ὕστερα ἀπὸ λίγη συζήτησι ἀκόμη, μείναμε σύμφωνοι, μόλις ὁ θάσος φτάσῃ στὴν Ὀρλεάνη, νὰ τὸ σκάσουμε ἀμέσως.

(Ἔπεται συνέχεια)
Διασκευή Β.

ΜΗΝΥΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΟ ΥΠΕΡΠΕΡΑΝ

(Συνέχεια ἀπὸ σελ. 10)

βέλεια (ἀκτὶς δράσεως) τῶν σταθμῶν
βραχέων κυμάτων εἶναι πολὺ μεγαλ-
υτέρα τῆς τῶν μακρῶν κυμάτων.

Ἡ διάδοσις τῶν βραχέων κυμάτων εἰς
τὴν Ραδιοφωνίαν καὶ τὰς τηλεπικοινων-
ίας ἦταν τόσο γοργή, ὥστε μετὰ τὸ
πέρασ τοῦ δευτέρου Παγκοσμίου Πολέ-
μου νὰ ἔχουν ἐγκατασταθῇ πάρα πολλοὶ
πομποὶ βραχέων κυμάτων, μὲ ἀποτέ-
λεσμα νὰ συμβαίη συχνὰ τὸ φαινό-
μενον δύο ἢ περισσότεροι σταθμοὶ νὰ
ἐκπέμπουν ἐπὶ τῆς αὐτῆς περιοχῆς κυ-
μάτων καὶ νὰ προκαλῆται σύγχυσις καὶ
παρεμβολὴ τῶν προγραμμάτων μεταξὺ
τῶν, πράγμα τὸ ὁποῖον ἐδημιούργησε
τὴν ἀνάγκην ἐγκαταστάσεως καὶ νέων
σταθμῶν. Αἱ περιοχαὶ ὅμως τῶν βρα-
χέων κυμάτων εἰς ὅλα τὰ μήκη καὶ πλάτη
τῶν ἦσαν τόσο ὑπερφορτωμένα, ὥστε
νὰ δημιουργηθῇ ἡ ἀνάγκη νὰ γίνῃ χρῆ-
σις ἄλλου εἴδους κύματος, διὰ νὰ ἐξέλ-
θῃ ἀπὸ τὴν τεχνικὴν ἀπὸ τὸ χάος.

Ἐνταῦθα κατὰ τὸ 1948 ἐρρίφθη ἡ ἰδέα
τῆς ἀπομόνωσης τῶν ὑπερβραχέων κυ-
μάτων ἀπὸ τῶν ὁποίων τὸ μήκος κύματος
κύμαίνεται ἀπὸ μερικὰ ἑκατοστόμετρα
μέχρις ἑκατῶν μέτρων. Ἡ καινοτομία

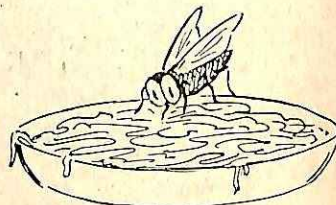
αὕτη ἔγινε δεκτὴ μὲ μεγάλην πολεμικὴν
καὶ δυσπιστίαν.

Τὸ βασικώτερον ἐπιχείρημα τῶν ἐπι-
κριτῶν τῆς ἐφευρέσεως ἦτο ἡ μικρὴ ἐμ-
βέλεια τῶν ὑπερβραχέων κυμάτων, ἡ
ἡ ὁποία εἰς μικρὸν ὕψος ἀπὸ τῆς γῆνης
ἐπιφανείας, φθάνει τὰ 70 χιλιόμετρα.
Ἐναντὶ ὅμως αὐτοῦ τοῦ μειονεκτήματος,
πού μπορεί νὰ τακτοποιηθῇ διὰ τῆς
ἐγκαταστάσεως ἐνδιαμέσων ὑποστα-
θμῶν ἐνισχύσεως τοῦ ἐκπεμπόμενου ρα-
διοκύματος, παρουσιάζουν τὸ καταπλη-
κτικὸν προσόν νὰ μὴ μεταδίδονται μό-
νον κατ' εὐθεῖαν γραμμὴν—ὡς συμβαίνει
μὲ τὰ ἄλλα μήκη κύματος (μακρὰ, με-
σαῖα)—ἀλλὰ νὰ ἀκολουθοῦν τὴν καμ-
πυλότητα τῆς γῆνης σφαίρας. Αὐτὸ
τὰ καθιστᾷ ἱκανὰ νὰ μεταδίδωνται καὶ
νὰ ἀκούωνται εἰς ὅλα τὰ σημεία τῆς
Γῆς ἀνεξαρτήτως θέσεως πομπῆς. Τὰ
ὑπερβραχέα κύματα ὁμοιάζουν πολὺ μὲ
τὰς φωτεινὰς ἀκτίνες καὶ ἀνήκουν εἰς
τὴν ἰδίαν οἰκογένειαν μὲ αὐτάς, διότι
ἔχουν κοινὰ χαρακτηριστικά. Καὶ ὅπως
αἱ ἀκτίνες τοῦ φωτὸς διασχίζουν δισε-
κατομμύρια χιλιόμετρα μὲσω τοῦ συμ-
παντος διὰ νὰ φθάσουν εἰς τὴν Γῆν ἔτσι
καὶ τὰ ὑπερβραχέα ἡλεκτρομαγνητικὰ
κύματα ἡ ραδιοκύματα ἀποτελοῦν τοὺς
φορεῖς πολυτίμων μηνυμάτων καὶ πλη-
ροφοριῶν, πού στέλλουν οἱ πομποὶ τῶν

ΦΥΛΑΓΕΣΘΕ ΑΠ' ΤΙΣ ΜΥΓΕΣ

Ἀγαπητὰ παιδάκια μου, φυλάγεσθε ἀπ' τὶς μύγες,
γιατί ἀπ' αὐτὲς προέρχονται ἀσθένειες ὅχι λίγες.
Προσέχετε ἀπάνω σας ποτὲ νὰ μὴν καθίζουν,
καὶ πῖο πολὺ τὰ φαγητὰ ποτὲ νὰ μὴν ἀγγίζουν.

Ξεσκέπαστο ἓνα φαγητὸ
ποτὲ μὴν παρατάτε,
γιατί, ἂν μύγα ἐκεῖ βρεθῇ
καὶ μὴ στιγμὴ τὸ ἐπισκεφθῇ,
παιδιά μου, θ' ἀρρωστήσετε,
ἂν ὕστερα τὸ φᾶτε.

Ἐπίσης ἔτσι ξέσκεπο δὲν πρέπει, ἐννοεῖται,
οὔτε καὶ σκεῦος ἀδειανὸ ποτὲ νὰ λησμονῆτε
—πιᾶτο, ἂς ποῦμε δηλαδὴ, ποτήρι, εἴτε φλυτζάνι—
ἐκεῖ πού μύγα ἢ μύγα ἢ μύγα ἐπίσκεψι νὰ κάνῃ.
Γιατὶ στὸ σκεῦος τὸ ἀδειανὸ μικρόβια πάλι ἀφήνει,
κ' ὕστερα ἂν φᾶτε μέσα κεῖ, ὦχ... τί μπορεί νὰ γίνῃ..

Η ΓΙΑΓΙΑ

δορυφόρων ἀπὸ τὸ ὑπερπέραν πρὸς
τοὺς ἐπιγείους σταθμούς (δέκτες).

Γ. Δ. ΠΑΠΠΑΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ

(Συνέχεια ἀπὸ σελ. 7)

καὶ σπάνια βιβλία, καταβάλλονται
δὲ ἰδιαιτέρες φροντίδες γιὰ τὴ δια-
τήρησίν τους ὥστε νὰ μὴ καταστρα-
φοῦν ἀπὸ τὴν ὑγρασία.

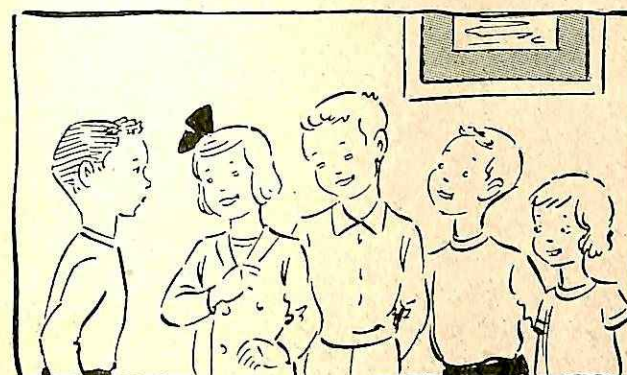
Στὰ ἀξιοθέατα τοῦ Λονδίνου περι-
λαμβάνονται ἐπίσης τὰ διάφορα βα-
σιλικὰ ἀνάκτορα καὶ τὰ ἀπέραντα
πάρκα του, τὰ ὁποῖα στολίζονται
μὲ πολυάριθμα ἀγάλματα σπου-
δαίων ἀνδρῶν.

Εἰς τὸ Λονδίνον ὑπάρχει οπου-
δαίᾳ Ἑλληνικὴ παροικία, ἡ ὁποία
ἔχει κτίσει τὸν ὠραιότατον ἑλληνικὸ
ναὸ τῆς Ἁγίας Σοφίας σύμφωνα μὲ
τὴ βυζαντινὴ ἀρχιτεκτονικὴ, ὑπάρ-
χει δὲ καὶ ὀρθόδοξος Ἑλλην ἐπίσκο-
πος, ὁ ὁποῖος φέρει τὸν τίτλον «Μη-
τροπολίτης Θυατείρων καὶ ἑξαρχος
Δυτικῆς καὶ Βορείου Εὐρώπης».

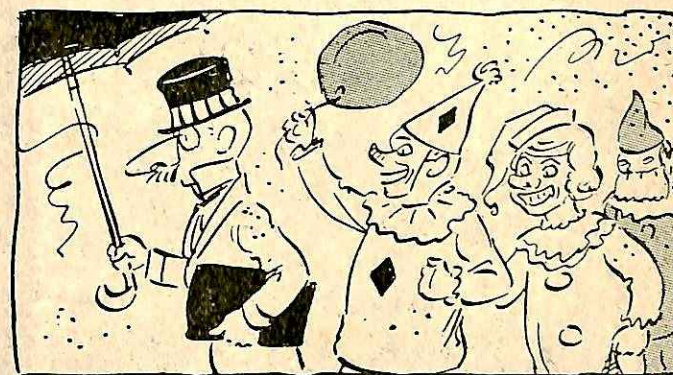
ΝΙΚ. Γ. ΔΗΜΗΤΡΟΚΑΛΛΗΣ

Μεγάλη Σαρακοστή

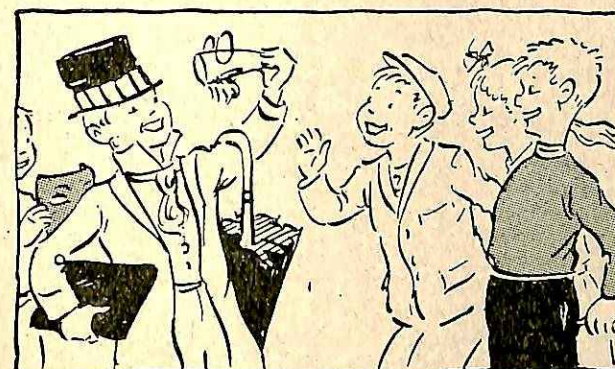
Στίχοι, σκίτσα Α. Β.

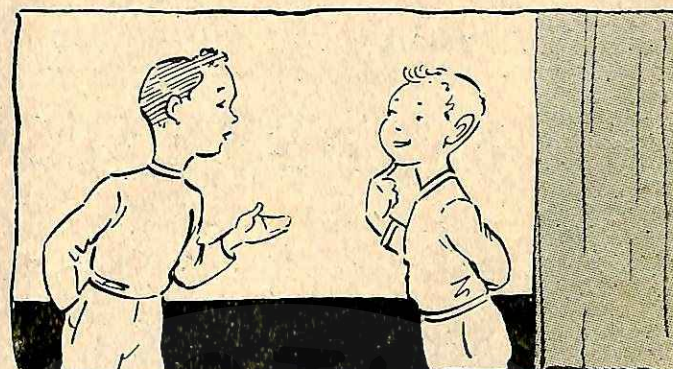
Μπήκαμε στὴ Σαρακοστή! Κι ὁ Χάρης μὲ τὸν Τάκη
καὶ ὁ Κωστής μὲ τὴν Ἡρώ καὶ τὸ μικρὸ Φιφάκι
τὶς Ἀποκριές, πού πέρασαν δὲν παύουν νὰ θυμούνται
καὶ πόσο διασκέδασαν ὅλο καὶ συλλογιούνται,

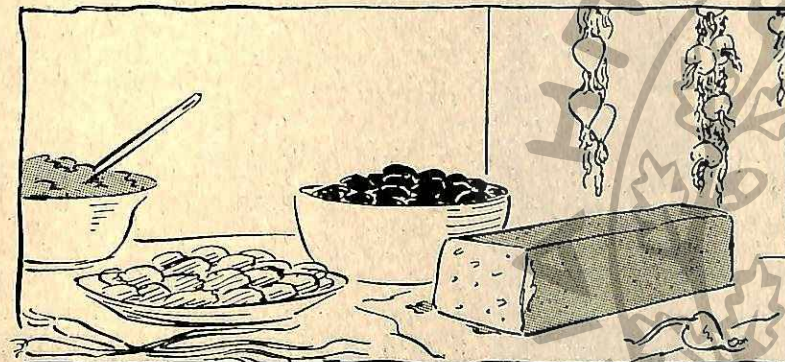
πού ὅλοι παλιάτσοι κι ὁ Κωστής γιὰ τὸν μὲ μὴν ὁμπρὲλα
πότὲ ἀπὸ δῶ πότὲ ἀπὸ κεῖ,
κάθε Σαββάτο—Κυριακὴ,
μὲ κάτι μάσκες χάρτινες εἶχανε σύρε κ' ἔλα,

κι ὅσοι τοὺς ἀντικρύζανε
ποτὲ δὲν τοὺς γνωρίζανε
Κι ὡωωρες στὰ γέλια σκάζανε
τὶς μάσκες, ὅταν βγάζανε!

«Ἄλλ' ὅσο κι ἂν γελάσαμε, ὁ Τάκης λείπει στὸ Χάρη,
κάθε ἐποχὴ ἔχει πάντοτε καὶ τὴ δική της χάρι·
Κι ἂν τὰ καρναβαλιστικά τὰ γέλια δὲν ξεχάνω,
τὶς χάρες τῆς Σαρακοστῆς πῖο κάτω δὲν τις βάνω.

Τί, δὲ σ' ἀρέσει δηλαδὴ κι ὅρεξί δὲ σοῦ δίνει
ἡ φάβα, ὁ παραμοκεφτές, ἡ σούπα μὲ ταχίνι,
ὁ μυγδαλένιος ὁ χαλβάς καὶ τὰ θαλασσινὰ
καὶ ὅλα τὰ νηστίσιμα τὰ σαρακοστιανὰ;

Κ' ἔξω ἀπ' αὐτὲς τὶς λιχουδιές, στὴν ἐκκλησίᾳ πηγαίνω,
ἀκούω τοὺς Χαιρετισμούς, ἀκούω τὸ «τῇ Ὑπερμάχῳ»
καὶ γλυκὰ τέτια στὴν ψυχὴ αἰσθάνομαι ἅμα βγαίνω
πού μέρες ὕστερα πολλὲς μέσα στὸ νοῦ μου τᾶχω!»

Καλῶς μᾶς ἦρθες τὸ λοιπὸν κι αὐτὸ τὸ χρόνο πάλι,
ἀγαπητὴ, ἀνοιξιὰτικὴ Σαρακοστή Μεγάλη,
ἐσὺ πού τόσες ὁμορφιὲς νὰ μᾶς χαρίξης ἔφερες
κι ἀντάμα μὲ τὴν ἀνοιξὶ τὸ Πάσχα θὰ μᾶς φέρῃς!

25^Η ΜΑΡΤΙΟΥ

- ΕΜΒΑΘΗΡΙΟΝ -

Στίχοι

ΛΑΚΗ ΠΑΠΑΔΗΜΑ

Μουσική

ΔΛ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΑΛΡΙΣΜΑ

1. Δι. πλή. γιορ. τή, χα. ρού - - με. νη ή - μέ - ρα. ξη. με. ρώ -
2. Τὸ θεῖ. ο. φέρ. νει μή - - νυ. μα αγ. γέ - λου στήν Παρ. δέ -

νει, χτυ. πᾶ. ῃ. καμ. πᾶ. ναί. ρη. νι. - κά, - - δρον. τὰ : ει τὸ κα. νό - νι. Ξυ.
να καὶ ξε. πη. δᾶ. ῃ. λευ. τε. ριά - - ἀπ' τὸ Εἰ. κο. σι. - - ε - να. 'Η

πνῆ. στε, λάμ. πει τοῦ Μαρ. τιοῦ - - ἡ πρῶ. τη ἡ. λιαχ. τί - - δα, γιορ.
'μέ. ρα. αὐ. τῇ. ἀ. θό. να. τη, - - τί κί. ᾶν περ. νοῦν τὰ χρό - : νια, μέσ'

τά. ζει ἡ 'Ελ. λά. δα μας - - θρη. σκεί. α καὶ Πα. τρί. δα.
τῶν 'Ελ. λή. νων τὶς ψυ. χές - - δὰ μείν' ἱε. ρή κί. αί. - - ὦ - νια.

1.2. Πέ. ραῶς πέ. ρα κυ. μα. τί. ζει - - ἡ Ση. μαί. αἱ. γα. λα. νῇ - -

FIN
FRETAS

καὶ μιὰ δό. ξα μᾶς δυ. μί. ζει, - - τῆς Πα. τρι. δος μας, τρα. νῇ. - -